

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

Triglavski župnik,
ljubil si planine, po
njih si romal, molil,
pesmi pel, prem-
nogo src za njih le-
poto vnel, zdaj ti
hvaležno hranijo
spomine.

OTON
ZUPANČIČ

Leto dni pozneje

Bilo je pred letom dni in pri-
pravljali smo se slovesno raz-
glasiti voljo ljudstva, da želi ži-
veti v svoji neodvisni in demo-
kratični državi. Vse je bilo pri-
pravljeno, pa vendar. V občin-
ski stavbi je še potekala skupna
seja vseh zborov, ko so v De-
pali vasi in Trzinu hotele nam
sovražne vojaške sile zatreti
komaj rojeno neodvisnost. Še
vreme nas je opozorilo, da ni
čas slavlja, ampak obrambe do-
movine.

Ko je godba odigrala zadnje
takte himne in je župnik g. Per-
čič komaj uspel blagosloviti
lipo sprave, miru in suvereno-
sti, nas je presenetila nevihta.
Ni nas pa presenetil nasprotnik,
saj smo ga ob veliki enotnosti
vseh državljanov pregnali.
Hvala vsem, ki so pri tem po-
mogli, posebej še tistim, ki so

Ob dnevu državnosti 25. junija na ploščadi pred blagovnico VELE
v Domžalah so nastopili Mestna godba Kamnik, Godba na pihala
Domžale in Pihalna godba Moravče z mažoretkami. Slavnostni
govornik je bil župan mag. Ervin Anton Schwarzbartl.

ob agresiji dali življenje ali
zdravje za samostojnost. Bil je
to čas velikih odločitev, pa tudi
pričakovanj in vznemetenosti, ki
se je počasi izčrpal in ga bo
še le zgodovina znala pravilno
ovrednotiti, medtem pa bo bla-

goslovljena lipa, tam pred avto-
busno postajo na drugi strani
ceste, lepo rastla in ostala nema
priča dogodkov.

Sledilo je obdobje iskanja
narodove identitete in medna-
rodnega priznanja naše samo-

stojnosti. Dobili smo svojo
Ustavo in svet nas je mukoma,
a vendarle priznal kot sebi ena-
kopravne. Doživljali smo poli-
tične pretrese in doživeli spre-
membo oblasti. Nekaterim se
zdi, kot da se je politika izpri-
dila in smo prehitro pozabili,
kaj nas je družilo in kaj smo se
osamosvojili. Pozabili smo tudi

Nadaljevanje
na tretji strani

JUNIJ 1991

Deset dni agresije – 72 spopadov

Pred dnevi je minilo leto dni,
odkar smo bili priča vojaškemu
posegu takratne zvezne ar-
made. Domžalčani smo jo ob-
čutili že prvega dne v zgodnjih

jutranjih urah, ko se je kolona
tankov in oklepnih transporter-
jev prebijala skozi trzinske blo-
kade in nadaljevala pot proti
brniškemu letališču. Trije trans-

porterji so takrat obtičali v Tr-
zinu, kjer je proti večeru prišlo
do prvega streljanja, prvih ran
in prvih smrtnih žrtev. Nekaj
dni za tem smo doživeli še le-

talski napad na radijski oddaj-
nik.

Nadaljevanje
na tretji strani

MEDNARODNI EKOLOŠKO RAZISKOVALNI TABOR

»Bistrica 92«

Tudi letos bo Občinski odbor
Liberalno-demokratske stranke
Domžale v sodelovanju z Ura-
dom za mladino pri Ministrstvu
za šolstvo RS ter Izvršnim sve-
tom Skupščine občine Dom-
žale organiziral Mednarodni
ekološko raziskovalni tabor, ki
na področju domžalske in kam-
niške občine poteka že tretje
leto pod delovnim nazivom
»BISTRICA«. Poleg Ministrstva
za šolstvo RS in občine Dom-
žale bodo izvedbo tabora omogo-
čili tudi številni sponzorji.

Letošnji ekološko razisko-
valni tabor »BISTRICA 92« bo
potekal od 20. avgusta do 1.
septembra 1992 na področju
domžalske in deloma tudi kam-
niške občine.

Na taboru je predvidena ude-
ležba 16 prostovoljcev (od tega
polovica iz tujine), ki bodo de-
lali pod vodstvom petih men-
torjev. Do sedaj je svojo ude-
ležbo na taboru že prijavilo
7 tujih mladih raziskovalcev ter
raziskovalk, in sicer iz Nem-
čije, Češkoslovaške, Finske,
Velike Britanije in ZDA. Letos
bodo udeleženci med traja-

njem tabora po vsej verjetnosti
nastanjeni v podružnični šoli
v Krtini.

Okvirni program dela na letošnjem taboru

– Organizacija seminarja
»ČRNA ODLAGALIŠČA OD-
PADKOV V SLOVENIJI IN NJI-
HOV VPLIV NA OKOLJE«. Se-

Na lanskoletnem raziskovalnem taboru so udeleženci na področju
črne grabna evidentirali 45 divjih odlagališč odpadkov.

minar bomo organizirali na prvi
dan tabora. Na njem bodo so-
delovali vidni predstavniki
stroke in politike.

Inventarizacija – POPIS DIV-
JIH ODLAGALIŠČ ODPAD-
KOV

Nadaljevanje na tretji strani

NAŠA OBČINA JUTRI

Takšna, da bomo zadovoljni z njo

»Le formalistično preoblikovanje sedanje lokalne samouprave
v nove občine brez jasnih stališč in modela ter organizacijskih
rešitev prenosa pooblastil od države na nižje ravni ter tehničnih
rešitev izvedbe zakona bo v praksi povzročila več škode kot
koristi,« je bila ena izmed uvodnih misli mag. Ervina Antona
Schwarzbartla, predsednika Skupščine občine Domžale, na po-
svetu vodstev krajevnih skupnosti in političnih strank.

Enakih misli so bili skoraj vsi razpravljalci, ki so se zavzeli za
racionalno in učinkovito organiziranost prihodnje lokalne samou-
prave, čimprejšnjo predstavitev podzakonskih aktov, kot precejšen

problem pa so izpostavili tudi delitev premoženja sedanje občine.

Koliko občin bo na območju sedanje občine Domžale, se bomo
odločili skupaj, ostaja pa spoznanje, da je manjša občina bližja ljudem
ter da ima več možnosti prisluhniti potrebam in željam krajanov.
Preden pa se bomo odločili, kakšna bo naša občina jutri, moramo
zahtevati, da bodo pristojnosti prihodnjih občin podrobno razdeljene,
da bo znana tehnična izvedba zakonodaje, ki mora biti celovita in
sprejemana v paketu ter da bo znana tudi delitev sedanjega premo-
ženja občine in financiranje novih občin.

Nadaljevanje na četrti strani

V SLAMNIKU PREBERITE

Str. 2

Amerika in
podjetništvo danes

Str. 6

Strategija Krščanske
demokracije v Domžalah

Str. 8

Počitnice čas nezgod
Strah pred klopi

Str. 10

Iz naših krajevnih
skupnosti

Str. 14

Spominska razstava
Boža Pengova

Str. 15

Knjiga o Trzinu
Grbi in zastava Mengša

Str. 16

Pisma bralcev

Referendum obramba demokracije

Vsi trije zbori slovenske
skupščine so 17. junija s po-
trebno dvotretjinsko večino
sprejeli osnutke treh volilnih
zborov: o volitvah v državni
zbor, v državni svet in volitvah
predsednika republike. S tem
smo za korak bliže jesenskim
volitvam, ki so resnično po-
trebne.

O tem ni nobenega dvoma.
Žalostno pa je, da najpomemb-
nejša institucija naše mlade de-

mokracije sama prva krši komaj
dobro sprejete temeljne
ustavne pravice.

Znano je, da smo že aprila
zbrali 84 podpisov poslancev
Skupščine RS za zahtevo za raz-
pis referenduma o sprejemu za-
kona o volitvah v Državni zbor,
po katerem se 44 poslancev voli
direktno po večinskem načelu,
44 poslancev pa prek strankar-
skih list. Hkrati smo v poslan-
skem klubu pripravili kompleten
predlog zakona. Mesec dni kas-
neje (7. 5. 1992) smo predse-
dniku skupščine g. dr. Bučarju po-
slali dopis, v katerem smo ga
opozorili, da se od 9. aprila, ko
smo vložili zahtevo za razpis re-
ferenduma s 84 podpisi in pred-
log zakona o volitvah v Državni
zbor, v zvezi s tem ni prav nič
ukrenilo, čeprav je razpis referen-
duma v skladu z 90. členom nove
Ustave OBVEZEN, v skladu z ve-
ljavnim Zakonom o referendumu
in o drugih oblikah osebnega iz-
javljanja (18. člen) pa mora biti
razpisan s strani skupščine naj-
kasneje v 80 dneh od sprejema
zahteve za razpis. Poleg tega smo
predložili tudi predlog konkretnih
aktivnosti za razpis in izvedbo
referenduma ter predlog odloka

Nadaljevanje
na tretji strani

Pismo o davkih

V aprilu so se poslanci SDP v RS obrnili na državljane in državljane Slovenije z letakom oziroma pismom, v katerem vas sprašujejo za vašo mnenja, pripombe in sugestije v zvezi z novo davčno ureditvijo.

Priznati moramo, da nas je izjemno agažiran in številni odziv pisem, v katerih pogrevajo že zdavnaj izpete teme o 45. letih. V Domžalah smo prejeli samo eno takšno pismo, zmečkano pred vrati pisarne,

na njem pa je pisalo dobesedno takole: »Naj se ta rdeči userjejo davki.« Če naj to pomeni, da naj se nehamo ukvarjati s problemi socialno ogroženih ljudi, tega sigurno ne bomo storili.

Glede na velik odziv in konkretne predloge, ki ste nam jih posredovali občani, sklepamo, da smo uspeli v vas zbuditi zanimanje za takšne akcije in oblike sodelovanja. Vaši odzivi so dragocena spodbuda za dograjevanje davčne zakonodaje, ki še kako zadeva slehernega

državljan. V glavnem podpirate predloge naših poslancev, še posebej pa izražate interes za čimbolj pravično davčno ureditev ali kot je bilo zapisano v enem od pisem, da je »asocijalno, da morajo dohodnino plačevati tudi tisti, ki so s svojimi dohodki dejansko na robu preživetja«. Večina pisem poudarja tudi nujnost doslednejšega nadzora, saj kot piše v nekem drugem pismu »neučinkovit nadzor ustvarja neizmerno možnost sleparjenja, izkoriščanja in nepravilnega bogatenja na račun drugih«.

Naši poslanci sproti odgovarjajo na pisma z naslovi odpošiljateljev. Vsem, ki jih odgovori še niso dosegli, najlepša hvala za odzive. Na podlagi zbrane materiala, ki ga še analiziramo, bomo v republiškem Poslanskem klubu pripravili strokovni posvet in na osnovi tega tudi pretehtane predloge sprememb davčne zakonodaje.

K. B.

Na podlagi 6. člena pravilnika o dodeljevanju posojil iz sredstev občinskega proračuna za razvoj kmetijstva v občini Domžale (Ur. vestnik občine Domžale, št. 13/91, 18/91 in 12/92) je Izvršni svet SO Domžale na 47. seji dne 10/6-1992 sprejel

SKLEP

o razpisu natečaja za dodelitev posojil iz sredstev občinskega proračuna za razvoj kmetijstva v občini Domžale

I.

Razpisuje se javni natečaj za dodelitev posojil iz sredstev občinskega proračuna za razvoj kmetijstva v občini Domžale v skupnem znesku posojila 2.000.000,00 SIT.

II.

Posojilo se dodeljuje za naslednje namene:

- za izgradnjo in adaptacijo kmetijskih proizvodnih in pomožnih objektov
- za izgradnjo in adaptacijo prostorov za dopolnilno dejavnost na kmetijah
- za nakup opreme, ki se vgrajuje v kmetijske proizvodne objekte in za dopolnilno dejavnost na kmetijah.

III.

Za posojilo lahko zaprosijo kmetje, lastniki kmetij na območju občine Domžale, če je vsaj en družinski član zavarovan iz naslova dela na kmetiji ali uživa kmečko pokojnino in investirajo na osnovi investicijsko – razvojnega programa, ki ga je izdelala kmetijska svetovalna služba po kriterijah za uveljavitev republiških investicijskih sredstev.

Posojila se prvenstveno dodeljujejo prosilcem, ki bodo lahko z dodeljenimi sredstvi dokončali investicijo, posojila iz občinskega proračuna še niso prejeli, in prosilcem iz demografsko ogroženih območij občine.

IV.

Posojila se dodeljujejo za najdaljšo dobo vračila 5 let, v kar je vključen tudi moratorij odplačevanja kredita do enega leta. Obrestna mera znaša 2% s tem, da se vrednost glavnice veže na vsakokratni tečaj tolarja v odnosu na DEM (srednji tečaj Banke Slovenije).

Višina posojila praviloma ne sme presežati 20% predračunske vrednosti potrebnih sredstev za investicijo.

V.

Prosilci vložijo prošnje za posojila skupaj z zahtevano dokumentacijo v roku 30 dni po objavi razpisa natečaja v občinskem glasilu »Slamnik« na Izvršni svet SO Domžale.

V prošnji mora prosilec navesti:

- ime, priimek in naslov,
- opis in predračunsko vrednost investicije,
- višino zaprosenega posojila,
- navedbo lastnega deleža sredstev,
- rok za zaključitev investicije.

Prosilec mora prošnji za posojilo priložiti naslednje dokumente:

- a posestni list za celotno posestvo,
- b izpisek iz zemljiške knjige za celotno posestvo,
- c potrdilo o plačilu vseh zapadlih davkov in prispevkov,
- č izkaz, da je vsaj en družinski član kmečko zavarovan ali uživa kmečko pokojnino,
- d razvojno usmeritveni program kmetije,
- e gradbeno dovoljenje oz. potrdilo o priglasitvi del,
- f predračun za gradbena dela ali nakup opreme,
- g poročilo oz. oceno področnega kmetijskega svetovalca o izvršenih in še potrebnih vlaganjih za dokončanje investicije.

VI.

Izvršni svet SO Domžale bo najkasneje v roku 20 dni od dneva poteka roka za vložitev prošnje sprejel sklep o dodelitvi posojil in ga najkasneje v 8 dneh po sprejemu posredoval vsem prosilcem.

VII.

Posojila se plasirajo prek Združene hranilno kreditne službe Domžale, s katero bo Izvršni svet SO Domžale sklenil pogodbo o medsebojnem sodelovanju.

VIII.

Sklep se objavi v občinskem glasilu »Slamnik«.

Številka: 40300-65/92-2
Datum: 10/6-1992

PREDSEDNIK IS
Jože LENIČ, l.r.

Jože Lenič je predstavil in pozdravil dr. Maierja (desno) iz Bayreutha

DR. JOERG MAIR NA OBISKU

Komunalni marketing ali župan s slamnikom na glavi

Domžale je 18. junija obiskal ugledni nemški strokovnjak dr. Maier. Ob preobrazbi občin v Sloveniji je bilo njegovo predavanje vsekakov udarec po glavi na žebli. Profesor geografije na Univerzi v Bayreuthu je namreč v enournem predavanju in uro in pol trajajoči diskusiji natresel kopico uporabnih nasvetov za razvoj in delovanje občine v tržnih razmerah, ko konkurenca v pokrajini in med posameznimi pokrajinami (regijah) postaja vse močnejša, občina pa izgublja državne pristojnosti (pobiranje davkov, nadzor nad bankami in podjetji) in se mora, za zadovoljevanje javnih potreb (šolstvo, kultura, šport...), vse bolj povezovati s podjetniki. Komunalni marketing ni reklama, ki naj bi privabila tuje investitorje, ampak celovit način razmišljanja o vodenju in upravljanju občine.

Za uvod si je dr. Maier pomagal z mislijo avtorja Malega princa – Antoina de Saint-Exupéryja: »Če želiš zgraditi ladjo, ne zbornaj skupaj ljudi in jim zaukaži, naj vlačijo skupaj les za plovilo. Vzbudi jim

hrepenenje po modrih širjavah!« Zatem je opisal konkretne stopke, ki jih je treba narediti, da bi občino prestavili »tujcem« in jo obenem naredili bolj simpatično in bolj priljudno domačim prebivalcem. Poudaril je, da se je potrebno naslanjati predvsem na domače znanje, izkušnje in kapital, ker je tuji kapital navadno nasilen, brezobziren in velikopotezen. Komunalni marketing mora biti najprej usmerjen navznoter, k lastnemu prebivalstvu, in šele nato navzven.

Udeleženci, med katerimi sta bila tudi univerzitetna profesorja dr. Matjaž Jeršič in dr. Mirko Pak, so pazljivo prisluhnili tujemu strokovnjaku.

Nemški gost je naštel tudi ključna torišča komunalnega marketinga:

- a) prebivalce je treba potegniti izpred televizorjev na ulice;
- b) krepiti je treba izobraževalno funkcijo mesta;
- c) podjetnikom-začetnikom ponuditi za eno leto občinske prostore;
- č) odpreti obrtno-trgovsko-rekreacijsko-zabaviščno središče;
- d) Domžale v Ljubljani uveljaviti kot trgovski, storitveni in prostorski center.

Ob koncu je dr. Maier v odgovorih na vprašanja opozoril, da bi moralo mesto imeti celostno podobo, ki bi človeka spremljala od vstopa v kraj do županove kravate. Ugovarjal je mišljenju, da se morajo za komunalni marketing Domžale obvezno povezati s Kamnikom in Litijo. Defetiziral je »dobroto« trga: »V Nemčiji že prvo leto propade 50% novostanovljenih podjetij.« Opozoril je, da bi Domžale potrebovale dva do tri hotele s 60-70 posteljami. IGOR L. LIPOVŠEK

Amerika in podjetništvo danes

Ameriko kot domovino podjetništva je imela priložnost približe skupina slovenskih podjetnikov in svetovalec iz institutov, ustanov in ministrstev. Potovanje je dobro pripravil Gea College iz Ljubljane v sodelovanju z WTC centri in slovenskimi rojaki.

Prvi del potovanja je bil v Orange Country pri Los Angelesu, ki slovi kot podjetniški center zahodne Amerike, v katerem je več kot 75.000 malih podjetij, točno pa še sami ne vedo. V prvem izobraževalnem delu programa so predstavniki kalifornijskih univerz in institutov predavali o vlogi promocije, marketinga, inovativnosti, organiziranosti in načinov pospeševanja poslovanja vseh oblik. Osnovne značilnosti in spoznanja so naslednja:

Izredno poenostavljena in na osnovi zdrave kmečke pameti zasnovana zakonodaja, ki omogoča prodajo poslova na ulici, malih začasnih podjetij ni potrebno niti registrirati, prijaviš le račun na banki, da te lahko kontrolira davkarja. Američani to pojasnjujejo s tem, da bi državni birokrati porabili več denarja za administriranje, kot ga mali podjetniki ustvarijo. Pač pa moraš prijaviti podjetje pri večjem obsegu poslovanja ali če želiš najeti državne kredite ali pridobiti javna dela ali plačila iz proračuna. To stane 47 dolarjev in opraviš v pol ure. Vsi vladni uslužbenci imajo lahko svoja podjetja, vendar ne morejo dobiti teh del in plačil. Večina neregistriranih podjetij se kreditira iz družinskega in družinskega kapitala partnerjev, prijateljev. Največkrat taka podjetja ustanavljajo za posamezne posle. V sedanjem času secesije so zelo popularne weekend licence, kjer se zaposleni predvsem v državnih in večjih podjetjih ukvarjajo s trgovino in javnimi storitvami iz svojega delovnega področja.

Drugo presenetljivo spoznanje je, da ta visoko razviti industrijski del ameriškega zahoda zaradi ekoloških in bivalnih razmer ne podpira več industrije in prav nič ne stimulira industrijskih inovacij. Te selijo v nerazvite in neobljudne

predele v notranjosti. Prednost imajo storitve, trgovina in bančništvo. Z davčno politiko in možnostmi kreditiranja so iz prenaseljene obale izrinili že več kot 30% industrije, ki samo še v notranjosti lahko posluje z dobičkom.

V veliki krizi so banke, ki posojajo denar le še za dobre izvozne posle. Kralj poslovanja je gotovina, ki zniža vsako ceno. Različni kapital dobiš le pod zelo trdimi, domačini pravijo, »da dol padeš«, pogoj, kjer izgubiš vse ali pa ti poberejo tudi do 80% dobička.

Američani imajo tri organizirane oblike pospeševanja podjetništva. Prvo obliko financira direktno parlament in je neodvisna od vlad in drugih oblasti. Te tako imenovane poslovne »business« ljudske pospeševalnice ti pomagajo izpeljati posel s pomočjo svetovalne, servisne in storitvene mreže, ki je v vsakem okolju, kjer se pojavlja več poslova in podjetnikov. Koristijo lahko vse vladne ustanove in centre. Še posebej se ta oblika pomoči porablja za domačo obrt. Vlada podpira podjetništvo s pomočjo US Small Business Administration. V Los Angelesu in okolici je kar 12 takih centrov pospeševanja, v ZDA pa 860. Ti delujejo na osnovi pospeševalnih programov, teh je trenutno 8: izvozna proizvodnja in trgovina, svetovalna pomoč upokojenim managerjem, storitveni inkubatorji, ekologija, visoke tehnologije, mali posli in izboljšave, informacijsko promocijski inženiring, poslovno povezovanje in garancije za kredite. Storitve so brezplačne ali sofinancirane iz lokalnih, državnih ali zveznih skladov in proračuna. Posebno se uveljavlja povezovanje podjetnikov v skupine in vključevanje v razne poslovne verige trgovin, hotelov in logistike, ki zagotavljajo velik in stalen trg. Vse več je leasing in franchising ter »poslov na klic«. Informiranje, promocija in različne oblike reklamiranja je treba plačati pred opravljenim poslom. Če tega nisi sposoben, pa se podjetniku kaj lahko zgodi, da niti ne ve, kdaj je izgubil podjetje, posel. Če ne poznaš okolja in njegovih povezav, kot tujec nimaš obnih poslovnih možnosti, saj te norganizirane skupine hitro izigrajo

in poslovno uničijo. Američani pravijo, da veljajo pridne roke le za dobiček drugih, z glavo pa zaslužiš še kaj zase.

Redni del pospeševanja so inovacijske, inkubatorske in razvojne trgovine ter izvozni centri, ki jih financirajo vladne agencije. Posebno zanimiv je bil drugi del srečanja v Denverju, Colorado, kjer so slovenski rojaki organizirali srečanja z več kot dvajsetimi managerji različnih strok in panog. Praktične izkušnje in vsakodnevni praktični primeri bodo rodili marsikatero našo podjetniško novost pri nas, saj so bili ameriški poslovneži zelo odkriti in direktni. Prav nič niso skrivali ameriških in tudi do tujih slabosti niso bili prizanesljivi. Predstavili so področja svojega dela, ki temelji na kupcu, gotovini, izkoriščanju mejnih možnosti, ki jih omogoča partner, država, banke in administracija. Zakon in davkarja sta za njih del poslovanja, ki ga jemljejo kot nujno zlo in kršijo le že propadli ali zelo močni trusti.

Zelo so zaskrbljeni nad skupnim evropskim trgov in japonskim kapitalom, ki resno ogrožata ameriška delovna mesta in menijo, da bo resno ogrožen ameriški standard predvsem revnejšega sloja. Zato pripravljajo nove programe za izboljšanje malih predvsem družinskih podjetij. Jezijo se na počasen zakonodajni davčni sistem, ki se le težko prilagaja in še počasneje spreminja. Tako se poslovni pogoji ne morejo spremeniti prej kot v enem letu in pol, da se poslovni svet lahko pripravi in prilagodi. Najbolj na udaru so pravniki, ki jih vse bolj izrivajo iz poslovnega sveta in priprave zakonodaje, saj je razen za najboljše cene padla pod ceno dobrega delavca. Vsebinski del zakonodaje pripravljajo vodilni managerji in gospodarski analitiki.

Slovenije in slovenskega gospodarstva večina ni poznala. Zelo enotno in značilno pa je bilo mnenje tistih managerjev, ki so bili pri nas in so že poslovali z nami.

Menijo, da so osnova našega razvoja in perspektive v ukinitvi velikih železarskih in bazičnih surovin-skih podjetij, ki vsa požirajo akumulacijo dobrih in so popolnoma neperspektivna in razvojno škodljiva. Menijo, da so ljudje povsem

naravno pokazali pot razvoja Slovenije z nastankom številnih storitvenih, trgovinskih in družinskih podjetij. Dodali so še turizem in transport. Slovenijo vidijo kot odprto tranzitno turistično deželo, ki pa mora imeti vsaj eno posebnost in ugodnost za tujce npr. na področju turizma igralnice in trženje naravnih lepote, ugodnosti za tuj kapital in proste tranzitne carinske in blagovne cone. Posebno so nas opozarjali, naj ne razprodamo tujcem turizma in logistike ter naj omogočimo investicije različnim partnerjem od sosedov do Azije in Amerike. Za ameriške managerje in podjetja je zanimiva le taka Slovenija, saj je zaradi premajhnega trga in standarda tržno in industrijsko nezanimiva. Najbolj pa so zanimivi skupni nastopi slovenskih partnerjev na vzvodu. Samo take programe so trenutno pripravljene finansirati in na ta račun kupiti tudi kaj našega blaga.

Ker smo Slovenci vsi na »sociali« z našimi plačami, v Ameriki je to za brezposelne od 120-280 dolarjev na teden, pravijo, da je to stimulatno za več in boljše delo, seveda če dobiček malih ne bomo pretakali v strgane žepke velikih zubašev. Po njihovih ocenah le 5% naših večjih podjetij posluje z dobičkom po njihovih kriterijih poslovanja, več kot 80% pa ustvarja letno več izgube, kot so vredni. V ZDA tako podjetje mora propasti po zakonu. Bank pravijo, da nimamo, razen državne delilnice ostanka med stroški, zgubami in zaslužnim ter izposojenim tujim denarjem. Zelo so bili zainteresirani za naše poslovne in komercialne kadre, ki bi jih vključili v svoje vzhodno usmerjene tržne nastope. Zato se bodo vključili v dva programa za pospeševanje poslovanja vzhod-zahod v nastajajočem slovenskem mednarodnem centru.

Prav izkušnje in drugačen pogled na poslovni svet so bile ob vrsti osebno navezanih strokovnih in poslovnih stikov največja pridobitev za slovenske udeležence. Za poslovanje po ameriško pa bo najprej potrebno spremeniti našo zakonodajo in administracijo. Ta ni v prid podjetništvu in obrti, ne po naše ne po ameriško!

S. M.

Leto dni pozneje

Nadaljevanje s prve strani

na izgon tuje vojske, uspehe prve vlade in že trošimo privarčevano. Sedaj živimo čas iskanja prave demokracije in ustvarjanja detajlov. To pa ni obdobje, ki bi navduševalo, ampak obdobje odpovedi, preizkušenj naše stanovitnosti, vztrajnosti v delu in uresničevanju malih idej. Je tudi čas razočaranj, če ni dovolj hitro vidnih rezultatov, ali se ne uspejo takoj uskladiti, če ni dovolj trdne volje ter vztrajnosti doseči cilj večstrankarske parlamentarne demokracije.

Ker so uspehi takšni, kot si jih zaslužimo, in tolikšni, kot smo jih vredni, ter s svojimi sposobnostmi in znanjem zmožni doseči, lahko trdimo, da niso bili zanemarljivi. Zato ni razloga za malodušje. Tudi se ne smemo utrditi v iskanju boljšega, vrednejšega, želeli in hoteti moramo spremeniti svoje življenje na bolje, ga narediti bogatejšega, koristnejšega, bolj demokratskega in človeka vred-

nega. Enotnost za skupni cilj nam je še potrebna.

Zato nam ne more biti vseeno ob odstopnih argumentih prvega moža RTV Slovenije, ne ob pozivih, da je treba ustaviti desnico, ne ob zamenjavi oblasti brez volitev, ne ob blatenju posameznikov brez argumentov.

Ne more nam biti vseeno, kaj se dogaja po svetu, kaj v naši neposredni bližini, kjer bijejo narodi nekdanje Jugoslavije težak in neenakopraven boj z ostanki soldateske nekega sprevrženega sistema, za katerega smo mislili, da smo mu obrnili hrbet. Previdni moramo biti in čuječi, da se zgodovina ne ponovi, da nam demokracija ne spolzi iz rok v roke tistih, ki jim občečloveške moralne vrednote niso primarne. Lahko je svet spreminjati s kruto silo, z ideologijo diktature, mnogo težje ga je spreminjati demokratično, z močjo moralne avtoritete. Zato, državljani in občani, je naša dolžnost, da se borimo za parlamentarno demokracijo še na-

prej in ne dovolimo ne sebi ne okolju, v katerem živimo, da bi nas za izborne pridobitve prikrajšal.

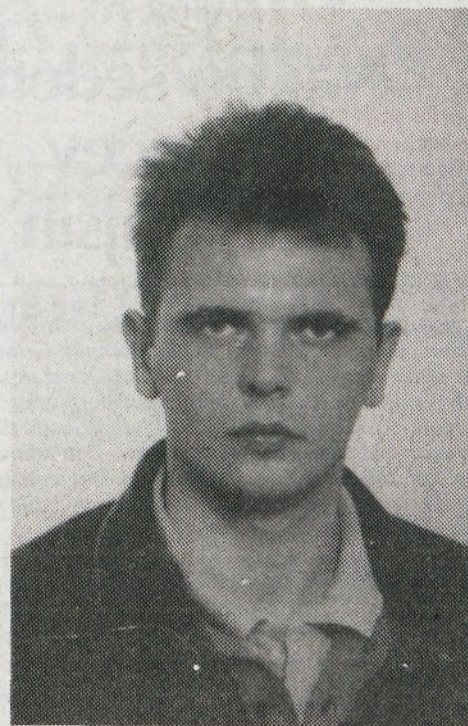
Pred nami je čas volitev. Volja ljudstva mora zato še letos potrditi, da si demokratičnih svoboščin ne dovolimo vzeti in da nimajo prav tisti, ki mimo volje ljudstva odločajo o njegovi usodi in ne tisti, ki bi radi kolo zgodovine obrnili nazaj, pri tem pa pozabljajo na obljube, dane ob volitvah leta 1990.

Verjamem v ljudstvo, verjamem, da je modrejše od politikov, ki si domišljajo, da vse vedo in vedno prav ravna, zakaj veliko je občanov, ki mislijo in jih ni lahko pretentati. Zato z optimizmom zrem v obdobje, ki je pred nami in sem prepričan, da težko priborjenih svoboščin to ljudstvo ni pripravljeno zapraviti za obljube in ne za lažne ideale niti za dvomljive vrednote, ki jih ponujajo nekateri.

Predsednik Sob Domžale
Ervin-A. Schwarzbartl
dipl. ing.

Aleš Kodra
ranjen v juniju 1991 v Trzinu

Edvard Peperko
padel 27. junija v Trzinu

Za izjemne zasluge pri obrambi Slovenije je Predsedstvo republike Slovenije odlikovalo Aleša Kodra z častnim znakom svobode. Enako odlikovanje je prejela tudi Mojca Peperko, vdova v junijski vojni padlega Edvarda Peperka.

Referendum obramba demokracije

Nadaljevanje s prve strani

o razpisu referenduma o spremembi Zakona o volitvah v Državni zbor.

Tudi po tem se ni zgodilo nič. Naša zahteva, podkrepjena s 84 podpisov poslancev skupščine RS, je bila vztrajno neargumentirano zavračana ali celo ignorirana. Ko smo uvideli, da je predsednik skupščine gospod dr. France Bučar ni posredoval predsednikom vseh treh zborov skupščine (g. dr. Tolplaku, g. Bizjaku in g. Zupančiču), smo jim zaasedanje vseh treh zborov Skupščine Republike Slovenije 10. in 11. junija 1992 poslali predlog za uvrstitev dodatne točke dnevnega reda, to je Razpis referenduma o spremembi zakona o volitvah v Državni zbor z dodatno obrazložitvijo naše zahteve.

DPZ in ZO sta na predlog naših poslancev dodatno točko uvrstila na dnevni red, ZZZD pa ne. Sestala se je komisija za uskladičev dnevnega reda in predlagala ZZZD, naj naš predlog uvrsti na dnevni red na nadaljevanju zasedanja čez teden dni, vendar pa je ta to tudi drugič zavrnili. V tem času je Ministrstvo za zakonodajo po naročilu g. dr. Bučarja pripravilo strokovno mnenje glede razpisa referenduma, v katerem je možnost razpisa zavrnjeno. Sestala se je tudi Komisija za ustavno vprašanja (16. 6. 1992) in po dolgotrajni razpravi ugotovila, da večina njenih članov predlagatelji »nismo prepričali«, da je referendum možno izvesti ob hkratni uporabi nove Ustave in starega, vendar še veljavnega zakona o referendumu. Ni pa si drznili, čeprav bi lahko glede na razmerje sil v Ustavni komisiji, s (preglasovanjem sprejeti jasne odklonilne stališča. Sklenili so, naj posebna strokovna komisija čimprej pripravi zasnovo novega zakona o referendumu. Za ilustracijo tega, kako si lahko dnevna politika, seveda sebi v prid, prikroji tolmačenje ustavno nejasne in s poslovnikom nedoločene procedure, se lahko spomnimo konstruktivne nezaupnice, kjer je bila situacija močno identična (nova Ustava – star po-

slovniki). Takrat je trenutno vlada joča koalicija pod vodstvom predsednika skupščine g. dr. Bučarja na silo uspela s samovoljnim tolmačenjem poslovnika najti rešitev za izpeljavo postopka in ga v končni fazi tudi izpeljala.

Bolj ali manj očitno je, da skupščina nima namena razpisati referenduma. S tem skupščina zavestno krši Ustavo, ki jo je sama sprejela. Narodni demokrati se s tem ne bomo sprijaznili, kot se že prej nismo z neargumentiranimi očitki in nasprotovanji zahtevi za razpis referenduma. Če bo potrebno, to pa bo takrat, ko nam bodo (uradno) rekli, da podpisov poslancev ni dovolj, bomo začeli zbirati potrebnih 40.000 podpisov. Zbirati pa jih bomo začeli šele takrat, ko bomo imeli trdno jamstvo pristojnih institucij našega (demokratičnega) sistema, da je to dovolj. Zaman tega ne bomo počeli. V primeru, da nam niti to ne bo omogočeno, bomo primorani iskati zaščito naših pravic pri Ustavnem sodišču in pri ustreznih institucijah v tujini (evropski parlament). V tem času pa moramo stopnjevat pritisk za razpis referenduma z zbiranjem podpisov in našim ter našim pisanjem v vse slovenske medije (pisma bralcev). Ljudi je potrebno opozoriti, da gre pri že sprejetem osnutku Zakona o volitvah v državni zbor za VELIKO VOLILNO PREVARO, kajti misleč, da volijo posameznike, bodo ljudje volili stranke.

Naše zavzemanje za kombinirani sistem volitev v Državni zbor temelji, kot nam očita g. Tone Peršak v Sobotni prilogi Dela 20. 6. 1992, med drugim tudi na možnosti sklepanja predvolilnih koalicij zaradi načela: povej mi, s kom se družiš in povem ti, kdo si. To pa g. Peršaku in njegovi Demokratiški stranki (pa tudi večini drugih strank) očitno ne ustreza najbolj. Ribarjenju v kalnem se nekateri očitno ne morejo odreči.

V našem zavzemanju za razpis referenduma pa nenazadnje ne gre samo za to, ampak za nekaj več: za obrambo demokracije namreč!

MATJAŽ VOVK
Narodna demokratska stranka

Nadaljevanje s prve strani

Kje so bili vzroki za brezumje vojaškega aparata?

JLA je že leta 1980 ostala brez vrhovnega poveljnika, leta 1989 brez gonilne ideološke sile, sama struktura častniškega kadra je bila neustrezna, kar se je pokazalo v njenem plebejskem značaju, zlasti pa v zelo popačeni nacionalni strukturi. Prav zaradi teh razlogov je JLA postala oporni steber agresivne velikosrbske politike, ki je zagovarjala politiko »en človek, en glas«.

Tedanja srbska politika

Znameniti 14. kongres ZKJ je strogo ločil dva pola. En pol se je zavzemal za proces demokratiza-

cije, drugi pa za uresničitev radikalne velikosrbske ideje. Srbi so začeli najprej s svojo propagandno aktivnostjo. Znani so bili velikosrbski mitingi, ki so pozivali ljudi k enotnosti vseh Srbov, nasprotovali novim oblastem v Sloveniji in Hrvaški ter odrekli ostalim narodom državotvorno tradicijo. Nadaljevali so s specialno vojno na področju kulture, gospodarstva, diplomacije, informiranja..., da bi na koncu prišli v fazo oborožene agresije, ki je bila najprej tajna (tajno oboroževanje srbskega prebivalstva) na koncu pa javna v vseh manifestativnih oblikah, ki smo jim bili priča v Sloveniji in so jim še vedno na Hrvaškem in zlasti v Bosni in Hercegovini.

MEDNARODNO EKOLOŠKO RAZISKOVALNI TABOR

»Bistrica 92«

od 20. 8. do 1. 9. 1992

Nadaljevanje s prve strani

KOV na območju občine Domžale (moravška dolina) ter delno na področju kamniške občine. Izdelave katastra divjih odlagališč odpadkov.

– Raziskave onesnaženosti reke Kamniške Bistrice – nadaljevanje kemijskih in delnih bioloških raziskav iz preteklih dveh taborov.

– Priprava predloga sanacijskega programa za sanacijo divjih odlagališč, ter sanacija enega od odkritih odlagališč odpadkov (v sodelovanju s Stanovanjsko komunalnim podjetjem Domžale in lokalnim prebivalstvom).

– Analize onesnaženosti tal. Odvzeli bomo nekaj vzorcev tal – na pričakovano onesnaženih površinah. Te analize bi bile lahko podlaga za realizacijo podobnih analiz na širšem območju občine.

– Ves čas trajanja bo na ta-

boru potekala foto in video dejavnost.

Ob zaključku tabora imamo v načrtu izdajo posebnega biltena in prezentacijo rezultatov tabora javnosti.

Možnost udeležbe na taboru!

Vsi udeleženci bodo imeli na taboru brezplačno prehrano in prenočišče. Od domačih prostovoljcev, ki se bodo prijavili na tabor, pričakujemo vsaj pasivno znanje angleškega jezika.

Prijave za udeležbo na taboru pošljite na naslov:

OO LDS Domžale, ORGANIZACIJSKI ODBOR TABORA, Ljubljanska 70/II, P.P. 16, 61230 Domžale.

Na tem naslovu lahko dobite tudi vse druge informacije v zvezi s taborom.

Prijave bomo sprejemali do 25. 7. 1992 oziroma do popolnitve!

Organizacijski odbor tabora
MARTIN GROŠELJ

Vojaški poseg ni bil popolno presenečenje

Kar nekaj dejstev je nakazovalo na to, da se pripravlja nekaj čudnega. Zvezni armadni vrh je močno pritiskal na nujnost reorganizacije Teritorialne obrambe, po vzoru na JLA, na nujnost polne hierarhične podrejenosti General štabu JLA. Tem spremembam se je takrat najbolj upirala Slovenija in Makedonija. Ker ti recepti niso obrodili sadov, so prišle na dan bolj nasilne metode: predaja orožja TO in njegova koncentracija v skladiščih JLA, zahteve za predajo naborne dokumentacije, zasedba Republiškega štaba TO, incident v Pekrah.

Priprave na zaostrene razmere

Sredi leta 1990 je bila vzpostavljena struktura Narodne zaščite. TO marsikje ni hotela predati orožja. Slovenska politika je sprejela odločitve, da se vojaški rok služi samo v Sloveniji (moratorij na odhod v JLA), da se TO lahko uporablja tudi v izrednih razmerah. Sprejeta so bila izhodišča zasnove nacionalne varnosti, iz katerih je bilo razvidno, da se je Slovenija odločila za svojo pot. Konec 1990. in v začetku 1991. je prišlo do organizacijskih sprememb znotraj slovenske TO. Spomladi 1991. sta bila sprejeta dva ključna zakona s tega področja: Zakon o obrambi in zaščiti in Zakon o vojaški dolžnosti. Izvedene so bile tudi nekatere operativne priprave. TO je izvedla disperzijo orožja po celotnem ozemlju republike na več kot 300 lokacij. Nekaj orožja so razdelili vojaškim obveznikom,

ki so morali biti stalno dosegljivi. Skratka, TO je izvajala intenzivne priprave za primer zaostritve položaja (izvajale so se vaje varovanja državnih meja, globinskega zavarovanja, varovanja posameznih objektov, komunikacij, praznjenja skladišč JLA...).

Vojaška moč tedanje JLA na slovenskem ozemlju

JLA je imela takrat na slovenskem ozemlju ok. 22.000 vojakov, od tega 3.000 profesionalcev, 140 tankov, ok. 200 transporterjev, na ta prostor pa je bilo vezanih tudi ok. 60 letal.

Slovenska moč – manjša toda bolj učinkovita

Slovenska moč je skozi proces zaplenjanja orožja stalno naraščala (nekaj orožja je bilo tudi uvoženega). Oktobra 1990 je štela ok. 21.000 kosov orožja, pred samo agresijo pa ok. 37.000 kosov. Primanjkovalo pa je težkega orožja, zlasti protitankovskega in protiletalskega. Priprave TO so se v dneh osamosvojitve še stopnjevale, 26. junija je bilo aktiviranih že 16.000 pripadnikov TO, nadaljnji potek mobilizacije je potekal vzporedno s prvimi oboroženimi spopadi.

Prisotne pa so bile tudi nekatere pomanjkljivosti in slabosti

Ravno v tem času je potekala reorganizacija TO. Prisotni so bili primeri nekoordiniranega delovanja, zlasti na lokalnih ravneh. Primanjkovalo je ustreznega orožja ter sredstev zvez. Premalo je bilo psiholoških priprav, kar se je pokazalo v raznih šokih in nekontroliranih dejanjih posameznikov.

MILAN PIRMAN

PRIJAVNICA ZA UDELEŽBO NA MEDNARODNEM EKOLOŠKO-RAZISKOVALNEM TABORU »BISTRICA 92«

Priimek in ime: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Fakulteta in letnik: _____

Znanje tujega jezika (aktivno/pasivno): _____

Prijavljam se za udeležbo na taboru »BISTRICA 92« od 20. 8. do 1. 9. 1992

Podpis: _____

NABOR 92

Naj bo sedem mesecev čimkrajših

V zadnjih dneh maja 1992 je tudi v naši občini potekal nabor. Komisija, v kateri so bili Dominik Grmek (Štab TO), dr. Janez Grošelj (Zdravstveni dom Domžale), Alenka Savnik (Center za socialno delo Domžale), Janez Škrlep (predstavnik družbene skupnosti) ter Metka Gostič (Sekretariat za ljudsko obrambo) se je pogovorila z mladimi fanti, nekaj več kot 350 jih je bilo, in jih ob upoštevanju zdravstvenega stanja, izobrazbe, interesov in želja razvrstila v posamezne enote slovenske vojske.

Nabornikom je Martin Planko, častnik Območnega štaba TO, podal kratko informacijo o razvoju in delovanju učnih centrov ter TO, o praktičnem delu teh centrov pa so si ogledali videokasete in tako lažje pričakali srečanje s komisijo.

Ker je bil lanskoletni nabor v vojnem času, ga ni mogoče primerjati z letošnjim, ki se tudi bistveno razlikuje od vseh dosedanjih. Nobenega nelagodnega občutka neznanega ni v pogovoru s fanti, ki vedo, da bodo del slovenske vojske, za katero bodo potrebna znanja in izkušnje pridobili v sedemmesečnem služenju na območju Slovenije. Mladi fantje so obravnavani kot celovita osebnost. Vsak od njih je pred naborno komisijo najprej mlad človek z vsemi svojimi težavami, ki iz prijazne sobe, v kateri je dovolj prostora za cvetje in obvezni nageljšek za slehernega izmed njih, odhaja v prijetnem pričakovanju spoznanja novih prijateljev in enote, ki mu je vpisana v vojaško knjižico. Uspešno opravljen nabor je zanje potrditev njihovega dozorevanja.

Čeprav je bila tudi nekdanja JLA zadnja leta popustljivejša, manj stroga in nezaupljiva, je bil letošnji nabor nekaj čisto drugega kot pretekla leta. Ves potek je bolj prijeten, domač, zato pa nič manj strokovno opravljen. Dr. Janez Grošelj večino fantov pozna že od prej. Njihovo zdravstveno stanje ocenjuje kot zelo dobro.

Po naboru seveda vse fante čaka služenje v učnih centrih. Žal so zmogljivosti učnih centrov premajhne, da bi povabili vse naenkrat. Na služenje bodo odhajali bolj sproščeno, tudi čakanje njihovih staršev bo lažje, nenazadnje pa tudi sedem mesecev, med katerimi se bodo ob vikendih lahko vračali domov, ni predolga doba. Morda je tudi v tem vzrok, da letos ni bilo nikogar, ki bi zaprosil za civilno služenje.

Naborniki imajo seveda različne želje po vrsti enote, v kateri bi »služili«. Zadovoljna je približno polovica, saj se jim njihove želje uresničujejo, drugi so malce manj zadovoljni, vendar tega ne pokažejo preveč. Mornarjev in letalcev na žalost v naši vojski še ni.

Srečno, mladi fantje, in naj bo sedem mesecev čimkrajših!

EKOLOŠKA PODUBA

Kje nas bo pregriznila avtocesta?

V Domžalah deluje Ekološka pobuda-združenje posameznikov, ki poskušajo strokovno in nepolitično delovati za varovanje življenjskega okolja. Čeprav jim prostore in administrativne usluge nudi Stranka demokratske prenoje, gre za samostojno skupino, ki ni zavezana nikakršni strankarski disciplini.

Da bi okrepila zavedanje občanov o bližajoči se gradnji avtoceste, je Ekološka pobuda pripravila razgovor s Francem Zajcem, inovatorjem iz Preserij, ki ponuja sprejemljivejšo traso. Avtor je izčrpno orisal zgodovino načrtovanja in priprave na gradnjo avtoceste od Celja do Ljubljane. Povedal je o načinu gradnje podobnih cest v tujini in prikazal posredne in neposredne stroške in vplive cestnih gradenj. Seznanil je poslušalce z institucijami, katerim je že posredoval svoj predlog ekološko manj obremenjujoče avtocestne povezave. Poudaril je, da njegova ideja precej bolj varuje pitno vodo, plodno zemljo, se izogiba naseljem in ščiti pred hrupom in onesnaženim zrakom.

V živahni razpravi ni manjkalo vprašanj, dr. Stanko Pelc pa je de-

jal, da se bodo ob gradnji avtoceste pokazali najmanj štirje interesi in potrebe (slovenski, štajerski, občinski, mednarodni), ki si bodo v marsičem že v izhodiščih povsem nasprotni. Načelno je utemeljil tudi svojo trditev, da tranzitni promet prinaša občini edino škodo: investitor bi pobiral profit, občina pa bi dala prostor in sprejela vse neprijetnosti (ekološko obremenjenost, razvrednotenje krajine, prometno presekano). Stane Oražem, v občinskem IS zadolžen za varstvo okolja, je opozoril na veliko samozavestnost republikanskih organov, ki potek avtoceste po Črnem grabnu

Tranzitni promet prinese občini samo škodo! dr. Stanko Pelc na razpravi o poteku avtoceste v občini

obravnavajo kot zacementirano dejstvo, o katerem se nima smisla več pogovarjati.

Zato so navzoči sprejeli javno pobudo:

Predvidena avtocesta, ki naj bi tekla iz tunela pri Blagovici, po Črnem grabnu, melioriranih po-

vršinah od Lukovice (s cestninsko postajo pri Krtini) do Doba in mimo Preloga, Dragomlja in Pšate proti Ljubljani, je, z rastočim prometom, zahtevami štajercem in interesom tujine, vse bližja. Čeprav so po svetu avtoceste po dnu dolin in blizu naselij že preteklost, pri nas odgovorni vztrajajo pri tej edini ponujeni varianti.

Zato predlagamo:

1. Sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora občine Domžale naj vsake tri mesece poroča Skupščini o namerah, načrtih, pripravah in izvedbi gradenj in rekonstrukcij regionalnih, magistralnih in avtocest skozi našo občino.

2. Sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora občine Domžale naj oceni ekološko primernost predlaganega poteka avtoceste skozi občino.

3. Sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora občine Domžale naj poskuša ugotoviti, koliko bi stala izdelava idejne rešitve za drugačen potek avtoceste med Vranskim in Ljubljano.

4. Izvršni svet SO Domžale naj poskuša zagotoviti sredstva za izvedbo 3. točke te pobude ali vsaj predati traso ceste v oceno SEPO pri Inštitutu Jožef Stefan.

5. Občinski poslanec v Republiški skupščini naj od Ministrstva za okolje zahteva oceno ekološke primernosti predlaganega poteka avtoceste po naši občini.

Ekološka pobuda se bo povežala z naravovarstveniki občin Žalec, Zagorje, Kamnik in Moste, da bi skupaj vplivali na slovensko vlado in po možnosti organizirali javno tribuno, v kateri bi se soočili različni koncepti in smeri povezav štajerske iz Ljubljano.

IGOR LIPOVŠEK

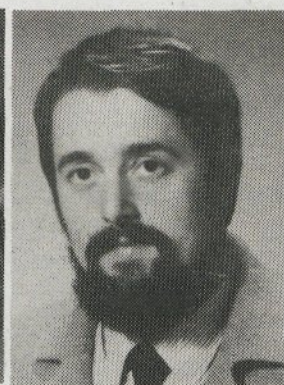
Vinko Jeras

France Gorše

Anton Preskar

Ciril Smrkolj

Milan Pirman

Naša občina jutri

Nadaljevanje s prve strani

Sedanje krajevne skupnosti se bodo tudi v prihodnje vključevale v razprave o organizaciji lokalne samouprave, ki pa po mnenju večine le ni najpomembnejša zadeva v tem trenutku. Potrebno jo je dograjevati skupaj z razvojem naše države, saj je njen pomemben del, so menili tudi naši sogovorniki, katerih razmišljanja vam predstavljamo.

VINKO JERAS – predsednik Sveta KS Zlato polje:

Prihodnje občine ne smejo biti ne premajhne, ne prevelike. Sam se zavzemam za to, da občina Domžale ostane enaka, kot je doslej, da pa se skušamo v njenem okviru razvijati vsi: mesto in podeželje.

Nisem prepričan, da so krajani »Črne grabe« vsi za svojo občino, saj je to majhno območje, kjer industrije skoraj ni, zato je boljše, da ostanemo skupaj in skušamo narediti največ v okviru možnosti. Če se bomo drobili, bo najbrž nekaterim ostalo zelo malo.

FRANCE GORŠE, predsednik Družbenopolitičnega zbora:

Prihodnja organiziranost občin bo odvisna predvsem od obsega pooblastil, ki jih bo država prepustila »novim« občinam. Sam se zavzemam za manjše občine, za to, da država pomaga sofinancirati »javno upravo« v občinah, kjer same ne

bodo imele dovolj lastnih sredstev. Sedanji predlog o razdelitvi na 7 enot se mi zdi pretiran, pogrešam metodologijo in kriterije za ovrednotenje vlaganj v posamezna območja, določnejše organizacijske rešitve bodoče lokalne samouprave, opozarjam pa tudi na pravočasno in pravilno razdelitev premoženja sedanje občine.

Nova »mestna« občina naj bi po mojem predlogu obsegala poleg Domžal še sedanje KS Toma Brejca Vir, Jarše-Rodica in Ihan, ki jih že sedaj izrazito združujejo skupni interesi. Tako bi zagotovili, da bi meja občine skoraj v celoti potekala po mejah katastrskih občin (razen k.o. Brezovica).

CIRIL SMRKOLJ, podpred-

sednik SKZ-Ljudske stranke Domžale:

Po mojem mnenju nas ne sme biti strah majhnih občin, ki bi umno gospodarile in lažje razreševale probleme manjših območij. S sedanjim predlogom razdelitve občine Domžale v celoti ne soglašam, morda bi se območje »Črne grabe« lahko razdelilo celo na dve občini, saj je v Blagovici občina že bila. Opozarjam na solidarnost med prihodnjimi občinami, ki bo morala ostati, pa tudi na neopredeljene pristojnosti med državo, pokrajinami in novimi občinami.

ANTON PRESKAR, predsednik Socialistične stranke Domžale:

Prepričan sem, da so pred državo Slovenijo trenutno bolj pomembne naloge kot pa je reorganizacija lokalne samouprave, ki je v zakonu še precej nedorečena, nekatere rešitve pa celo nerazumljive. Pogrešam kriterije za ovrednotenje pre-

moženja in mehanizme za njegovo delitev prihodnjim občinam. Tako zakon o lokalni samoupravi kot drugi spremljajoči akti bi morali zagotoviti sistemske in demokratične rešitve pri pridobivanju oz. dodeljevanju republiških sredstev, kar je bilo doslej povsem neurejeno.

MILAN PIRMAN, vodja poslanskega kluba Liberalno-demokratske stranke:

Krajevni skupnosti Toma Brejca Vir, v kateri živim, puščam odprte tri možnosti:

- Vir kot samostojna občina,
 - Vir v okviru nove občine Domžale
 - Vir skupaj z Dobom in Krtino v novi občini Vir-Dob
- Vsekakor se bodo morali o končni varianti odločiti krajani na referendumu, do takrat pa jim bo potrebno prikazati prednosti in slabosti posameznih variant.

V.V.

Usposabljanje in zaposlovanje invalidov

Invalidi se ob siceršnjem pomankanju delovnih mest srečujejo še z zdravstvenimi težavami, ki jih ovirajo, da bi prišli do dela.

Republiški zavod za zaposlovanje je zato pripravil v okviru »aktivne politike zaposlovanja« tudi ugodnejše možnosti za poklicno usposabljanje in zaposlovanje invalidov.

Trajanje, način in mesto, kjer se bodo invalidi usposabljali ali izobraževali, bo odvisno od njihovih sposobnosti in zmoglosti za delo. Usposabljajo se lahko v šoli, rehabilitacijskem centru, invalidski delavnici ali na delovnem mestu. Le v izjemnih primerih bo usposabljanje trajalo več kot eno leto. Če imajo hujšo bolezen, bo Zavod omogočil tudi daljše izobraževanje oziroma študij na univerzi ali akademiji. Denarna pomoč za usposabljanje na delovnem mestu je 80 % zamenjane osebnega dohodka, za teoretično usposabljanje pa 60 % tega dohodka. Povrnejo tudi stroške šolnine.

Nekateri invalidi se lahko razmeroma hitro poklicno usposobijo s praktičnim delom na delovnem mestu z uvažanjem v delo. Če je podjetje ali obrtnik pripravljen vzeti brezposelnega invalida na tako uvažanje, bo Republiški zavod za zaposlovanje zagotovil:

- denarno pomoč invalidu
- plačilo prevoza na delo
- plačilo malice
- mentorsko nagrado.

V primeru, da podjetje zaposli nezaposlenega invalida, bo Zavod za zaposlovanje začasno sofinanciral njegov osebni dohodek. Ta finančna pomoč je v primeru sklenitve delovnega razmerja za nedoločen čas v višini 70 % bruto osebnega dohodka, za določen čas pa 50 %.

Če je potrebno invalidu prilagoditi delovno mesto ali npr. bo podjetju pri tem brezplačno pomagal rehabilitacijski svetovalec iz zavoda za zaposlovanje. Tudi izdatek za nakup nove tehnologije, ki je nujno

potrebna za delo invalida, vam povrne Zavod.

Če zasebna obratovalnica zaposli invalida, lahko uveljavi olajšavo pri dohodnini iz naslova dohodka od dejavnosti v višini 30 % izplačane plače invalida, če zaposli invalida s 100 % telesno okvaro oziroma gluho osebo pa 50 % plače te osebe; podjetnik, ki zaposli invalida, lahko uveljavi za vsakega zaposlenega invalida olajšavo pri davku od dobička v višini 23 % izplačane osebnega dohodka invalida.

Republiški zavod za zaposlovanje objavlja tudi natečaje odpiranje novih delovnih mest, in sicer pod naslednjimi pogoji:

**Republika Slovenija
Ministrstvo za delo
Republiški zavod za zaposlovanje
Ljubljana, Glinška 12**

objavlja

»PROGRAM SUBVENCIONIRANJA NOVIH DELOVNIH MEST ZA INVALIDE«

Republiški zavod za zaposlovanje bo za vsako novo delovno mesto, na katerem bo delodajalec zaposlil brezposelnega invalida, zagotovil nepovratna sredstva v višini 250.000,00 SIT.

POGOJI OBJAVE:

1. Kandidirajo lahko fizične in pravne osebe, ki bodo na območju Republike Slovenije zagotovile zaposlitev brezposelnim invalidom, prijavljenim na Republiškem zavodu za zaposlovanje.
2. Obnavljani bodo le novi programi ali širitve obstoječe dejavnosti, ki zagotavljajo nova delovna mesta.
3. Nova delovna mesta morajo zagotavljati zaposlitev za nedoločen čas.
4. Za invalide se štejejo tisti, ki imajo ustrezno upravno odločbo o statusu invalidnosti.
5. Sredstva, odobrena po tem programu, izključujejo možnost koriščenja sredstev iz drugih programov aktivne politike zaposlovanja.
6. O dodelitvi sredstev bo v skladu z določili te objave in sprejetim poslovnikom odločal odbor pri Republiškem zavodu za zaposlovanje.

NAVODILA ZA KANDIDIRANJE:

1. Prijava mora vsebovati:
 - izpolnjen obrazec RZZ-INV-1/92, ki ga zainteresirani dobijo na vsaki Enoti Republiškega zavoda za zaposlovanje,
 - predstavitev obstoječe dejavnosti,
 - dokumentacijo o novem programu in opis novih delovnih mest, ki jih bo novi program zagotavljal (zahtevana stopnja izobrazbe in poklic, posebna znanja, veščine, zahteve...)
2. Prijavo za natečaj je treba poslati na pristojno Enoto Republiškega zavoda za zaposlovanje.
3. Dodatne informacije dobijo vsi zainteresirani pri Enotah Republiškega zavoda za zaposlovanje.

REPUBLIŠKI ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE

Za vse oblike aktivne politike zaposlovanja dobite podrobnejše informacije na Enoti Republiškega zavoda za zaposlovanje Domžale.

OBČINA DOMŽALE
Sekretariat za družbeno planiranje in razvoj

Del udeležencev razgovora si ogleduje traso, ki jo predlaga inovator Franc Zajc (v sredini)

Dobro razpoloženi delegati in gostje na 17. seji Skupščine občine Domžale.

Delovno predsedstvo je pozorno prisluhnilo informaciji Zorana Kramžarja o dosedanji porabi sredstev proračuna.

17. SEJA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

O več kot dvajsetih točkah

Soparno četrtkovno popoldne je v sejo sobo privabilo nekaj več kot petdeset delegatov, ki so se spopadli s točkami dnevnega reda in po skoraj sedmih urah intenzivnega dela (brez »čik« pavz) izšli kot zmagovalci, saj so bili odloki, sklepi, pobude in predlogi bolj ali manj soglasno sprejeti; kako bo pa z njihovim uresničevanjem, bomo pa še videli.

Jožica Polanc, nova delegatka

Po kratkem poročilu Aleša Butala, predsednika Občinske volilne komisije, je Zbor združenega dela potrdil mandat novi delegatki Jožici Polanc, ki jo večina najbrž bolj pozna kot ravnateljico Osnovne šole Šlandrove brigade. Da ne bo »šparala jezika«, je dokazala že kar na tej seji. Začetek je obetal hiter konec: zapisnik prejšnje seje, poročilo o realizaciji proračuna v prvih treh mesecih, osnutek zazidalnega načrta območja LEK Mengeš, osnutek spremembe Odloka o gradnji pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin ter osnutek odloka o priznanjih so bili sprejeti skoraj brez razprave, nato pa se je začelo.

Ne pozabite napisati pred ulico kraja

Glede na to, da so delegati o ulicah v Ihanu, Jaršah in Dobu enkrat že razpravljali, na tokratni seji ni bilo vsebinske razprave, temveč le opozorilo, kaj če so Šolske ulice v Domžalah, Jaršah, v Ihanu, vse pa spada pod pošto Domžale. Nič hudega. Pred ulico je obvezno treba napisati KRAJ, pa bo naslovnik pošto dobil; ko bomo imeli vsak svojo pošto, bo pa še lažje. Več besed je bilo izrečenih o postopku sprejemanja poimenovanja novih ulic v novem naselju Študa. Jesenova, Hrastova, Javorjeva in Brezova ulica so lepe, vendar postopek je postopek in o dokončnem poimenovanju prihodnjič. Kljub nasprotovanju nekaterih bo Skupščina občine Domžale dala pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti pravilnika o določanju imen naselij in ulic ter označevanju naselij, ulic in stavb, skupščina pa do odločitve Ustavnega sodišča ne vodi novih aktivnosti v zvezi s sprejetim odlokom o preimenovanju ulic v Domžalah in Mengšu (Uradni vestnik občine Domžale, štev. 2/92).

Na predlog Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine v Kranju je od 4. junija 1992 dalje v razpravi osnutek Odloka o razglasitvi Arboretuma Volčji potok za spomenik oblikovane narave, v naši občini ga je sicer le nekaj več kot 10 odstotkov, brez pripomb v razpravi pa so bili sprejeti kriteriji za izbiro lokacije deponije komunalnih odpadkov v občini Domžale. Ob tem je go. Jože Lenič, predsednik IS SO Domžale, tudi informiral prisotne, naj bi na eni od jesenskih skupščin že razpravljali o konkretnih makrolokacijah prihodnjega odlagališča – tedaj brez razprave zanesljivo ne bo šlo. Centralna čistilna naprava dela dobro. Občina Domžale jo podpira, občina Kamnik »zateguje« ročno, ko »čistilci« pod vodstvom direktorice Olge Burice tiščijo na »gas« in hitijo v Evropo.

Tudi »nove« šole in vrtci

Radia v občini zdaj še ne bo, ker edini interesent kljub zavze-

tosti nima frekvence, lahko pa bomo morda v prihodnje tehnične preglede svojih jeklenih konjičkov opravljali kar v občini, saj so delegati podprli namero podjetja As. Končna odločitev je v rokah Ministrstva za notranje zadeve.

Vrsta odlokov o ustanovitvi vzgojnoizobraževalnih zavodov s področja osnovnega in glasbenega šolstva ni prinesla le nove organiziranosti, temveč tudi nova imena. V skladu z Zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja je skupščina občine kot ustanoviteljica dolžna uskladiti ustanovitvene akte z določbami tega zakona. Pri vsebini odlokov so bili upoštevani amandmaji Statutarno-pravne komisije (Marko Vresk, predsednik komisije) pri poimenovanjih šol pa amandma Martina Grošlja in delno amandma Matjaža Vovka.

»Nova« imena so dobile tudi organizacijske enote vzgojno varstvene organizacije. Tako bodo malčki obiskovali Gobico in Urško v Mengšu, na Rodici pa se bodo vsak dan srečevali v Ostržku.

Skupščina je po daljši, na tre-

nutke tudi ostri razpravi dala soglasje k Statutarnemu sklepu Knjižnice Domžale, Statut Zdravstvenega doma Domžale je bil sprejet brez pripomb. Delegati so soglasali s predlogom sklepa, po katerem se Delavska univerza Domžale organizira v družbo z omejeno odgovornostjo.

Svoje strinjanje, res z bolj kislimi obrazi in veliko pripomb k realizaciji zazidalnega načrta C-15, so dali tudi k predhodni pogodbi, po kateri bo občina z manjšim delom stanovanjskega sklada kupila nekaj stanovanj, sprejete so bile spremembe statuta, kar pomeni, da nimamo več občinskega praznika, vendar razmišljamo o novem, primernejšem, bolj zgodovinskem datumu, nato pa so bile na vrsti volitve.

Volitve in imenovanja

S tajnimi volitvami je bil Franc Gnidovec izvoljen za člana Komisije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve, za predsednika te komisije pa Martin Grošelj. Zaradi nove organiziranosti »davkarije« so delegati razrešili Mirana Grajzarja, sedanjega direktorja Uprave za druž-

bene prihodke, ki je postal »republiški«. Imenovan je bil Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, vodil ga bo Peter Pengal. Brez razprave, vendar ne čisto soglasno, je bil g. Benjamin Turk imenovan za občinskega javnega pravobranilca, popolnjene so bile nekatere skupščinske komisije, zaradi spremembe »službe« pa smo dobili novega tajnika Občinske volilne komisije – Urško Ilič Vidregar. Delegati so brez razprave soglasali z imenovanjem Eve Karažija za ravnateljico Osnovne šole Jurij Vega Moravče ter dr. Janeza Grošlja za direktorja Zdravstvenega doma Domžale. Na njihov predlog bodo Ciril Smrkolj, Franc Arnuš in Andrej Senica pregledali nekatere postavke lanskega zaključnega računa.

Brez delegatskih vprašanj in pobud tudi tokrat ni šlo. Omenimo le pobudo SDP, da se prihodnja avtocesta, ki naj bi šla skozi Črni graben, temu v celoti izogne ter pobuda Cvete Zalokar-Dražem, da se tudi invalidom omogoči dostop v »občinsko stavbo«, kjer jim doslej dve stopnici to povsem onemogočata.

čega računa ali žiro računa po telefonskih linijah izve za zadnje stanje sredstev na svojih računih. Povedali so nam tudi, da so prva banka na ljubljanskem območju, ki je svojim varčevalcem ponudila to storitev.

Pa še ena razveseljiva novica. S 1. julijem bodo devizni varčevalci LB – Banke Domžale d. d. spet lahko dobili 500 DEM iz »starih« deviznih knjižic. Tisti varčevalci, ki v prvi polovici leta teh dvigov še niso opravili, bodo lahko to storili tudi na enkrat. V dobrem letu in pol so v banki izplačali svojim varčevalcem že več kot 30 milijonov DEM, kar je že 57% deviznih vlog.

To so trije pomembni koraki, ki jih je pred kratkim napravila LB – Banka Domžale d. d. in tako posodobila ter približala svoje poslovanje občanom.

Novice iz LB – Banke Domžale d. d.

V LB – Banki Domžale d. d. so nam povedali, da so v začetku junija 1992 v podhodu pri svoji ekspozituri v SPB-ju postavili bankomat. S tem je varčevalcem dana možnost, da dvigujejo svoje prihranke s tekočih računov ob kateremkoli času ali dnevu, torej 24 ur na dan, in tudi ob sobotah in nedeljah.

Ob nenehnem pomanjkanju

časa se pogosto dogaja, da imetniki tekočih, posebno pa žiro računov, ne moremo priti v banko in povprašati za stanja svojih sredstev. Banka jim je olajšala poslovanje z uvedbo avtomatskega informacijskega servisa AudioTEKS-a. Dne 5. junija so v prostorih LB – Banke Domžale d. d. imeli predstavitev tega servisa. S posebnim »piskačem« lahko imetnik teko-

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA DOMŽALE

Še bližje varčevalcem

»Hranilno kreditna služba Domžale pokriva območje občine Domžale, Kamnik in Ljubljana-Bežigrad. Naša velika želja je, da bi jo kmetje še bolj »vzeli« za svojo, da bi obogatili kapitalno osnovo (trenutno razpolaga s ca trideset milijonsko bilančno vsoto) in tako omogočili uporabnikom ugodnejše kredite po nizki obrestni meri,« zagotavlja Francka Fugger, vodja službe.

Hranilno kreditno službo najdete v Domžalah na Ljubljanski 72; je samostojna pravna oseba, katere osnovna ustanoviteljica je Kmetijska zadruga Domžale. Z reorganizacijo te načrtujejo tudi preoblikovanje HKS. Zbiranje hranilnih vlog in depozitov občanov in civilno pravnih oseb, vodenje žiro in tekočih računov,

opravljanje vsega plačilnega prometa, najemanje in dajanje kreditov, opravljanje denarnih in kreditnih poslov v imenu in za račun ustanoviteljic, bank in drugih finančnih poslov, menjalniški posli in še kaj, vse to je dejavnost HKS, ki bo postala del monetarnega sistema. To bo prineslo tudi obvezno rezervno za vsa avista sredstva pri Banki Sloveniji, ki pa bo lahko manjša, če bodo varčevalci HKS, med njimi pričakujejo tudi upokoje, saj je provizija pri njihovih »šalterjih« manjša, več denarja hranili daljše obdobje.

Vodijo tudi žiro račune obrtnikom in kmetom, nudijo druge kompletne usluge, njihov cilj pa je bančna ponudba – ugodna za vse stranke. Varčevalcem in ustanoviteljem nu-

dijo kratkoročne in premostitvene kredite, obrestna mera se giblje okoli velikega R. Zaradi velikih neznank v kmetijstvu, kjer se kapital obrača bistveno počasneje kot v drugih panogah, v njihovi ponudbi ni dolgoročnih kreditov.

Po preoblikovanju kmetijske zadruge bi se radi čim bolj prilagodili svojim najzvestejšim varčevalcem in sodelavcem – kmetom in jim zagotovili čim večji vpliv na poslovanje; pa naj gre za lansiranje sredstev ali pa le za uradne ure, katere bodo tudi v največji meri prilagodili željam in potrebam kmetov.

Oglasite se torej v Hranilno kreditni službi Domžale in poiščite zase najugodnejšo rešitev.

Direktor AS Domžale Darko Gognjavec za Slamnik

V našem podjetju je v štirih osnovnih programih zaposlenih 169 delavcev. Naj naštejemo te programe: remont avtobusov, proizvodnja avtobusov, tovorni program in servis ter prodaja osebnih vozil in traktorjev.

Lahko bi dejal, da je naša največja težava v tem, ker smo izgubili precej kupcev, tako v južnih republikah, kar je posledica pretrganosti tokov in vojne, kot tudi v Sloveniji, kjer je vzrok za zmanjšano povpraševanje po naših izdelkih vse večja recesija in predimenzioniran vojni park večine transportnih organizacij.

Izpad prodaje smo uspeli sorazmerno dobro reševati s tem, da smo odpirali dodatne programe, npr.: prodaja avtobusov, osebnih vozil, traktorjev, montaža motornih in podobno. Bistveno pa smo uspeli povečati tudi izvoz. Povedal bi še to, da je vzrok za zmanjšano prodajo na slovenskem tržišču tudi v tem, ker so se naši najpomembnejši kupci, ki so bili hkrati tudi pomembni prevozniki, večinoma reorganizirali v manjša podjetja. Njihov vojni park je sedaj predimenzioniran za domače potrebe. Nastajajo manjša sicer številna privatna podjetja, ki pa kapitalno niso tako močna, da bi bila sposobna vlagati v nova vozila.

Naša proizvodnja avtobusov je v celoti usmerjena na izvoz za zahtevnega nemškega kupca. Pri tem poslu ne gre samo za dohodkovno uspešno sodelovanje, temveč pridobivamo tudi izredno dragoceno tehnološka spoznanja, ki jih uspešno prenašamo na druge programe. V letošnjem letu bomo z delom za nemškega partnerja AUWÄRTERJA zaslužili prek 3.000.000 DEM.

Globoko se zavedamo, da bodo na tržišču ostali v naši panogi le najboljši. To pomeni, da mora biti kakovost naših izdelkov na najvišjem nivoju s tem, da bomo tudi rokovno in cenovno ugodni v ponudbi.

Naše podjetje se je v začetku leta 1991 znašlo v hudi likvidnostni situaciji, ki je praktično že pomenila blokado proizvodnih funkcij zaradi popolne nesolventnosti. Z realizacijo sprejete sanacijskega programa smo uspeli z ukrepi na kadrovskem, finančnem in programskem področju finančno konsolidirati naše podjetje. Tako smo se izognili odpušcanju delavcev in si ponovno pridobili zaupanje dobaviteljev ter kooperantov.

Pomembna naloga, ki nas čaka letos, je lastnjenje podjetja in iskanje dodatnih proizvodnih in trgovskih programov. Pripominjam, da nekatere naše zmogljivosti še vedno niso optimalno izkoriščene.

Naše podjetje je v prostorski stiski. Iščemo možnost, da bi pridobili ustrezno zemljišče, kjer bi zgradili dodatne proizvodne programe.

Na koncu bi povedal še to, da občani domžalske občine ne poznajo naše dejavnosti v celoti. Prav zaradi tega se večkrat dogaja, da kupujejo, prodajajo ali opremljajo transportna sredstva prek drugih podjetij zunaj naše občine, čeprav bi to lahko opravili pri nas, saj smo v vsakem pogledu konkurenčni.

Občane bi radi obvestili, da smo uspeli ustvariti pogoje za kakovostno izvajanje kleparskih in ličarskih storitev tudi za osebna vozila.

MILOŠ LIKAR

Vodstvo SLS na Gorjuši in na Studencu

Vodstvo SLS je na pobudo Jureta Berlota iz Domžal za svoje stranke člane odkupilo nekaj več kot sto vstopnic za predstavno Netopir v poletnem gledališču na Studencu.

Pred odhodom na Studenec pa je vodstvo stranke v Jamarskem domu na Gorjuši pripravilo pogovor o političnih razmerah med vojnami in o sedanjih pomembnih dogodkih. Med udeleženci je bil tudi dr. Stanko Busar, strankin kandidat za predsednika republike. Ob tej priložnosti si je vodstvo stranke ogledalo tudi muzejske zbirke na Gorjuši.

Politične neresnice

Vsakodnevno dogajanje na slovenskem političnem prizorišču nam – navadnim smrtnikom – bolj ali manj natančno približujejo naši »grešni mediji«, ki medijsko resničnost žal zamegljujejo tudi s kopico političnih neresnic. Najbrž je vsakemu dvomljivcu kaj hitro jasno, ki ga – začuda – še ni popolnoma zapustil zgodovinski spomin o nedavni, ne samo slovenski preteklosti, da se za njimi skriva tisti VELIKI NAMEN političnih kameleonov, ki jim je blagor slovenskega naroda prav figo mar, ampak jim vse pomenijo njihovi osebni interesi in oblast – takšni ali drugačni »stolčki«. Zakaj je oblast tako velika slast?

Da pa bi bila slovenska politična scena še bolj zamegljena pred t. i. navadnimi ljudmi, ki jih kdaj pa kdaj poimenujemo tudi z visoko donečo besedo VOLIVCI, se je v zadnjem času razplamentela še prava ideološka vojna med LEVICO in DESNICO. Na srečo nas čedalje bolj zabava, vsaj kolikor trezno misleče ljudi, drugače bi bilo ojoj! Kljub temu se mi zdi zelo prav, da slovensko javnost poskusim s svojimi mnenji nekoliko zbližati, kajti le stalno izločanje tudi političnih neresnic lahko razpodi temne ideološke oblake!

Prva politična neresnica: za zdajšnje slabo gospodarsko stanje naše države je »bila« poglobitveni krivec Peterletova vlada. Kdo je tako močno izpral slovenski zgodovinski spomin? Dajmo, lepo vas prosim, preljudi Slovenci, odprimo »nenapisane zgodovinske učbenike«!

Druga politična neresnica: za »neuspešno« funkcioniranje bivše slovenske vlade je bil poglobitveni krivec predsednik vlade Lojze Peterle. Ali je morebiti čisto sam vladal?

Tretja politična neresnica: za nesprejem lastniške zakonodaje je kriva bivša Peterletova vlada. Kdo

pa je še zmerom lastnik »družbene lastnine«?

Četrta politična neresnica: da je treba desnico ustaviti, ker škoduje prihodnosti slovenskega naroda. Še zadihala ni pošteno, pa bi ji »neke-terniki« radi vzeli vso sapo!

Peta politična neresnica: da že živimo v demokratični politični ureditvi. Žal še nismo pri dnevu D! Ali mi verjamete?

Šesta politična neresnica: da Drnovškov izbor nove slovenske vlade obeta Slovenkam in Slovencem boljše čase. Naj čimprej kdo to javno pove!

Štedma politična neresnica: da je Milan Kučan »oče slovenskega naroda«. Še zdaj natančno ne vem, ali

naj pred njegovim imenom in primkom zapišem gospod ali tovariš? Nekaterim je še zmerom všeč oboje.

Osma politična neresnica: da je »slovenski« komunizem že mrtev. Kdaj pa smo bili na njegovem »pogrebu«?

Deveta politična neresnica: da bodo volitve v novi slovenski parlament že letošnje leto. Ali jih bomo morda dočakali drugo leto? Kdo pravzaprav o tem resnično odloča? Mi (ljudstvo) že ne!

Deseta politična neresnica: da bo Janez Drnovšek spremenil vladavino vseh »prejšnjih« struktur, ki so še vedno na pomembnih položajih v gospodarstvu, bančništvu, Zavodih in Ustanovah. Po mojem mnenju se liberalno-komunistične barikade še bolj utrjujejo!

Res ne vem zakaj, toda slovensko ljudstvo bo po vsej verjetnosti še nekaj časa pod čvrsto oblastjo liberalno-komunistične diktature. Močno upam, da do politične streznitve kljub temu le ni tako dolgo!

BOGDAN OSOLIN

Republiški poslanec Ivan Bizjak v Moravčah

V soboto, 30. maja 1992, je KO SKD Moravče ob obletnici svojega delovanja priredil srečanje in pogovor z republiškim poslancem Ivanom Bizjakom.

Srečanja v Kulturnem domu v Moravčah se je udeležilo okoli 60 članov in simpatizerjev stranke, prišli so tudi gostje iz okoliških krajev ter predstavniki SLS. Po treh narodnih pesmih mešanega pevskega zbora iz Moravč je predsednik SKD Moravče Roman Capuder podal poročilo o enoletnem delu in smernicah za prihodnost. Stranka je samostojno ali v sodelovanju z drugimi strankami izvedla nekaj lepih kulturnih prireditvev, njeni člani pa uspešno delujejo tudi v okviru

KŠ v gospodarskem in družbenopolitičnem življenju kraja. Poročilo je dopolnil še predsednik IS Moravče Franc Capuder, ki je poudaril prizadevanje stranke in krajevne oblasti za širšo pomoč Limbarski Gori. Za izgraditev ceste in druge potrebne infrastrukture za kulturni, verski in turistično privlačen kraj je potrebna tudi republiška podpora.

Nato je voditelj prireditve in urednik strankinega glasila Ivan Kopic predstavil gosta g. Ivana Bizjaka, člana SKD in predsednika zbora občin v republiški skupščini. G. Bizjak je spregovoril na temo **SKD v opoziciji?** s poudarkom na vprašaju. Tega vprašaja ne bi bilo, če bi bila sedanja vlada izvoljena na demokratskih volitvah. Stranka je sedaj čisto opozicijska stranka, ker ne sedi na dveh stolčkih in nima rezervne variante. Opozicijska pa bo samo do volitev, ker volilnih rezultatov ne bo mogoče spregledati in bo v državnem zboru morala dobiti tisto mesto, ki ji glede na

število njenih volivcev pripada. Zaradi vzvodov stare oblasti, ki se je preselila v podjetja, je bilo delo stranke v vladi ovirano. Kljub vsemu pa je tudi ta padeč prinesel nekaj dobrega, saj se je pokazalo, kdo je kdo in kaj kdo zastopa, da se bo slovenski volivec lažje odločal na prihodnjih volitvah. Pozitiven je tudi občutek, da je stranka v vladi naredila vse, kar je bilo v njenih močeh, in to brez bistvenih napak. Seveda pa ni bila medijska uspešnica, zato je mnogo ljudi zavedenih in neopredeljenih. Sedaj čaka stranko veliko dela v skupščini, kjer ne bo nikomur prizanašala. »Vendar tako nemogoči in destruktivni kot prejšnja opozicija, ne moremo in ne bomo biti,« je še poudaril g. Ivan Bizjak.

Prodorna in odločna beseda poslanca je tudi v pogovoru poslušalcem v Kulturnem domu v Moravčah razjasnila marsikatero podrobnost s slovenskega političnega odra in tudi zakulisja.

MILKA NOVAK

Republiški poslanec Ivan Bizjak v Moravčah

ODGOVORNIM IN VPLIVNIM V PREMISLEK:

Smo sposobni začrtati svojo lastno pot?

Dobra štiri desetletja smo živeli v socialističnem duhu. Naše vrednote so bile družbeno lastnina in samoupravljanje. Marksa in Engelsa smo kot srednješolci poznali bolje kakor domače književnike. S ponosom smo naš sistem razlagali sovratnikom in kolegom iz drugih držav.

Kaj pa zdaj? Marks in Engels sta čez noč postala utopista, Cerkev je prišla iz ozadja in je vedno bolj aktivna. Vrednote socializma so pokopane, vse, kar diši po razviti Zahodni Evropi, pa je postalo naš idol.

Nisem pristaš niti prve niti druge skrajnosti in trdim, da imata oba sistema svoje dobre in slabe strani, vendar se

sprašujem, ali smo sposobni iz vsakega potegniti najboljše in to aplicirati na našo stopnjo razvoja in na naš specifični geološki položaj. Se sploh zavedamo enkratnosti naše države? Zakaj bi morali imeti občino na vsakih nekaj tisoč prebivalcev kot v Nemčiji? Bo višja stopnja demokracije, ki naj bi jo s tem dosegli, opravičila ogromne stroške, ki so povezani z delitvijo občin? Mar ni pomembnejše usmeriti denar v prestrukturiranje gospodarstva, odpiranje novih delovnih mest in stabilizacijo finančnega sistema? Mislím, da bi tako hitreje nasitili mnoga lačna usta in dvignili standard ljudi, kot z drobljenjem ob-

čin. Veliko prej bomo prišli v Evropo, če bomo dobro poskrbeli za razvoj našega gospodarstva, turizma in infrastrukture, kot če bi povzeli nekaj drobtin zahodnoevropskega sistema, kakor so drobljenje občin, deljeni delovni čas in še kaj. Ko si bomo s Švicarji, Švedi, Nemci in Italijani gledali iz oči v oči, ko bomo prav tako kot oni vsak mesec prinesli domov 3000 DEM, tedaj pa kar veselo, vse bomo lahko imeli in prišlo bo samo od sebe. Do takrat pa – po zdravi kmečki logiki – kupujmo tista semena, ki jih najbolj potrebujemo in za katera vemo, da bodo vzklila in dobro obrodila.

IRENA ČUGALJ

VELIKI INTERVJU Z DR. JANEZOM VASLETOM

Strategija krščanske demokracije v Domžalah

Gospod predsednik, v Domžalah in tudi širši okolici ste predvsem znani kot uspešen zdravnik in še prej kot dober, neposreden človek, ki zna razgibati družbo. Kot predsednika krščanskih demokratov občine Domžale pa Vas ljudje manj poznajo; kdaj ste stopili v politiko in zakaj ste se odločili za ta korak? V čem vidite prihodnost krščanske demokracije v širši domžalski okolici?

Moj vstop v politiko je bil bolj naključen. Že več let pred slovensko pomladjo smo čutili, da smo v slepi ulici. Več ali manj smo le godrnjali med štirimi stenami, kaj več pa tudi tisti, ki smo bili v organih samoupravljanja, nismo mogli narediti: naše delo v delavskem svetu je bilo zgolj formalno, saj z nekaterimi bistvenimi stvarmi nismo mogli prodreti, vse pomembne stvari so se dogajale mimo nas, enako pa je bilo tudi v širšem okolju tja do Beograda. No, demokraciji so se počasi odprla vrata in tako smo v velikonočnem času 1990 prvič volili na pravih tajnih, večstrankarskih in demokratičnih volitvah. S strani SKD mi je bilo ponujeno, da bi v okviru DEMOS-a kandidiral za občinskega poslanca v naši volilni enoti. Seveda sem kandidaturu sprejel, saj ne moreš nesodelovati ob teh dogodkih, ki so v zadnjih nekaj letih tako predrugačili do takrat monolitni svet socializma. No, da ne bi bilo videti, da je moj prispevek k tem ne vem kako velik, moram reči, da sem stopil v politiko brez vsakega predhodnega znanja in veščine, ki so ga imeli in ga še vedno imajo in obilo izkoriščajo stranke, ki izvirajo iz nekdanjih DPO. Vse mi je bilo novo, od procedure, razprave, glasovanja, kar presenetljivo je poslušati, koliko je lahko različnih mnenj o navidezno povsem preprostim stvareh.

Kar se tiče mojega predsednikovanja v OO SKD Domžale je stvar podobna. Nekega nedeljskega dopoldneva me je poklical gospod Schwarzbartl in mi predlagal kandidaturu. Zelo me je veselilo njegovo zaupanje, vendar sedaj, po nekaj mesecih dela v OO, mislim, da bi se moral več posvetovati in se dati

podučiti o delovanju stranke in posebej o opravljanju te odgovorne funkcije. Če bi to storil, verjetno ne bi kandidiral. Še bolj kot prej ob opravljanju dolžnosti občinskega poslanca se je ob tem pokazalo, kako pomanjkljivo je moje politično znanje. Pričeti je bilo treba povsem od začetka in kmalu sem videl, koliko časa in napora vzame politično delo, če moraš za ljubi kruhek opravljati najmanj pol dneva dokaj naporno delo v ordinaciji. Če bomo hoteli prodornejšo SKD, si bomo morali omisliti profesionalne delavce, se opremiti s sodobnimi komunikacijskimi sredstvi in intenzivirati svoje delo v K. O. s predavanji, okroglimi mizami, delavnicami in podobnimi oblikami delovanja, kajti naš glas se prek javnih občil preslabo sliši, zato bomo intenzivirali stike z govorno besedo. Tega o Slamniku sicer ne morem trditi, vendar so tudi naši prispevki bolj poročanje o kakih dogodkih, malo smo še napisali recimo polemičnega, kritičnega. Tudi zato je potrebna rutina, znanje in informiranost. Če tega nimaš, lahko kaj hitro postaneš navaden opravljevec.

Ko sva že pri krajevnih odborih, bo za pozitivno predstavo o stranki potrebno poleg intenzivnega dela v že obstoječih krajevnih odborih ustanoviti še nove. Pri tem delu z dosedanjim načinom ne doživljam kakega večjega odziva. Pred kratkim sem se s pismom obrnil na člane stranke v krajevnih skupnostih, ki K. O. še nimajo, da bi ustanovili iniciativni odbor za ustanovitev. Zdaj imam v rokah odgovor iz Lukovice, sestel pa sem se že tudi s simpatizerji iz Radomelj, tako da upam, da bodo stvari kmalu stekle. Pričakujem še iniciativo iz Dragomlja-Pšate, kjer so stvari formalno pripravljene že dalj časa. Radi bi K. O. še v Ihanu, eventualno K. O. za Vir, Dragomelj, eden ali dva odbora v Črnem grabnu. Tudi domžalski K. O. bi lahko bil aktivnejši, da bi se približal Dobu, Mengšu in Moravčam, ki imajo organizirane že zelo odmevne dejavnosti. Ponovno moram poudariti, da je ljudi za amatersko delovanje težko pridobiti; deloma zaradi pomanjkanja časa deloma pa tudi verjetno zaradi

dolgoletnega občutka drugopredmetnosti, ki nam je bil vcepljen. Ljudje imajo v sebi še vedno strah pred javnimi nastopami, izpostavljanju svojih stališč. Velikim so še v spominu neprijetna vprašanja s strani raznih profilov borcev proti notranjemu sovražniku.

Naše ljudi in simpatizerje predvsem zanima domžalski program vaše stranke. Ali bi ga lahko strnili v nekaj besedah?

Program bi zelo težko strnil v nekaj besed. Pred kratkim smo dobili osnutek programa SKD. Že sami pa smo v začetku januarja predvsem na pobudo g. Schwarzbartla organizirali delavnico, na kateri sem po uvodnem razmišljanju, kje vidim probleme, nakazal različne ideje, kako jih reševati. Po dokaj intenzivni razpravi se je pojavilo več sklopov, ki jih še razdelujemo. Presenetljivo je, da se je zelo visoko na rang lestevici pojavila tema o vrednotah, ki so bile toliko časa potisnjene v ozadje. Pomanjkljiva vzgoja, pomanjkanje poštenja, delavnosti, obzirnosti, volje do dobrotelčnosti, urejenosti, podjetnosti.

Skoraj vsi smo bili mnenja, da je naše politično znanje zelo šibko, da si bo treba organizirati lastno knjižnico z ustrežno literaturo. Pravi revčki smo v ka-

Tesneje bomo sodelovali s humanitarnimi organizacijami. Podpirali bomo različne kulturne dogodke.

Tudi na krivice in napake v preteklosti bomo še opominjali, pa ne da bi se hoteli komurkoli maščevati, vendar menim, da je zgodovinski spomin Slovencev zelo kratek in da je za vse preveč stvari kriva Peterletova oblast in da je dve leti prekratek čas za ureditev stvari, ki so se dogajale več kot štiri desetletja. Ljudem bo treba še nekajkrat povedati, da je kriza predvsem posledica plačevanja računov za veselico, ki je trajala 40 let. Pravim povedati, ker prek dnevnih javnih občil tega ne morejo zvedeti. Ta namreč niso bila naklonjena: spomnimo se samo različnih javnomnenjskih anket po radiu in časopisu. Spomnimo se tudi, da DEMOS v predvolilni kampanji ni obljubil Indije Koromandije, obljubil pa nam je neodvisnost, samostojnost in čimprejšnji prehod v normalno tržno gospodarstvo in razumno pravno državo. Kot vemo, so obljube volilcem skoraj v celoti izpolnjene in da opozicija teh obljub ni prav nič olajšala.

Ali imate morda kakšne posebne načrte, s katerimi bi poživili delo naše stranke v Domžalah? Kaj je po Vašem mnenju pomembnejše: širjenje članstva v stranki ali ustvarjanje pozitivnega mnenja o njej in kaj Vi osebno naredite v tej smeri?

Na to vprašanje sem deloma že odgovoril. Moram dodati še to, da s financami nismo bogve kako zalozeni in da je za vsako odmevnejšo akcijo potrebno kar precej sredstev, ki presegajo naše zmoglosti, saj nam dosedanja sredstva iz proračuna zadoščajo komaj za kritje rednih stroškov najemnin, ogrevanja, elektrike, telefona in podobno, pa nismo potratni.

V kratkem se bomo obrnili na članstvo s položnicami za poravnavo članarine, čeprav se zavedamo, da je za marsikoga tudi minimalen znesek obremenitev. V načrtu imamo tudi ukrepe za pridobivanje sponzorjev, verjetno bomo iskali pri simpatizerjih podporne člane. Razmišljamo tudi o ustanovitvi podjetja v okviru stranke, ki bi opravljalo prej omenjene in še nekatere druge aktivnosti. V zvezi s prej povedanim je torej številčno močna stranka še kako pomembna, to je že odsev pozitivnega mnenja o njej, ki pa ga bomo še okrepili z osebnim delom in zgledom; tudi naš odnos do perečih problemov bo z našimi akcijami prispeval k ustvarjanju pozitivnega mnenja o nas. Osebnost do sedaj v javnosti še nisem kaj dosti naredil, vse preveč imam namreč opravka s tekočimi zadevami, prebiram veliko literature s področja socialne, vzgoje, organizacije, udeležil bi se rad tudi kakšnega tečaja, kjer bi se seznanil z osnovami retorike, saj je za javno delovanje to znanje zelo potrebno. Tega nas niso nikoli učili, za pogovore, ki jih opravljam v ordinaciji, je pa tako boljše, da jih opravljam po domače,

Tudi sindikat obrtnih delavcev povezan v območno organizacijo ZSSS

Da delavec potrebuje močan sindikat, organiziran s strokovno službo, so končno spoznali v vodstvu sindikata obrtnih delavcev občine Domžale. Na seji, 3. junija letos, se je vodstvo tega sindikata dogovorilo s sekretarko Območne organizacije ZSSS Domžale in sekre-

tarjem ROS obrtnih delavcev za delovanje na drugačnih osnovah.

Sindikat obrtnih delavcev bo odslej deloval v okviru Območne organizacije ZSSS Domžale, v okviru katere je povezanih že okrog 7.000 članov iz vseh dejavnosti.

Sindikat obrtnih delavcev, povezan v Območno organizacijo ZSSS, bo svojim članom zagotavljal:

- zaščito pri kršenju pravic delavca,
- brezplačno pravno pomoč in zastopanje na sodiščih,
- pomoč v sindikalni hranilnici,
- solidarnostno pomoč,
- organizirano letovanje,
- ugoden nakup v trgovskih organizacijah in sindikalnih konzumih in druge ugodnosti.

ZATO SE VČLANITE V SINDIKAT OBRTHNIH DELAVCEV OBČINE DOMŽALE!

Včlanite se lahko na sedežu Območne organizacije ZSSS Domžale, Ljubljanska 70/1, telefon šte. 721-325.

Delavska univerza Domžale

Delavska univerza, d.o.o. v Domžalah se pripravlja na spremembo svojega zaščitnega znaka in imena. Pred javnostjo želi nastopiti tudi z novo vsebino.

Znano je, da je glavna dejavnost domžalske delavske univerze izobraževanje odraslih. Slušatelji si lahko pridobijo z obiskovanjem srednjih šol ob delu verificirano izobrazbo.

Organizirajo programe za funkcionalno usposabljanje delavcev na njihovih delovnih mestih. Omeniti je treba tudi program za prekvalifikacijo delavcev. Znani so njihovi tečaji tujih jezikov in izobraževanje v računalništvu. Nudijo vso paleto takih tečajev – od začetnih do specializiranih. V njihovem programu ne izostajajo tečaji za strojeopisje, poslovne tajnice, viličarje, pomožne kuharje, šivilje in še bi lahko naštevali. Pripravljajo še posebno usposabljanje za delavce v notranji trgovini. Tu so zajeti tudi poslovodje in komercialisti. Udeleženci tega usposabljanja naj bi se seznanili s problematiko sklepanja pogodb, finančnih poslov, stikov s kupci in s poslovnimi partnerji nasploh.

Ustregli so še željam malih podjetnikov, ki se bodo lahko na tečajih usposabljali za delo in poslovanje v takšnih malih podjetjih, ki jih je v naši občini vse več.

V sklopu domžalske delavske univerze delujeta tudi avtošola in tiskarna. Ti dve dejavnosti sta namreč stranski; posvečajo pa jima, kar precej pozornosti.

V letošnjih poletnih mesecih bodo organizirali dodatne dejavnosti, ki so najbolj zaželeni in potrebne v juliju in avgustu. Tu gre za izobraževalno razvedrilni program in za celodnevno varstvo otrok. Znotraj tega varstva so organizirani programi izobraževanja (računalništvo, učenje tujih jezikov) kulturne dejavnosti, šport in igre. Zagotovljena je tudi dopoldanska malica.

Solska mladina se bo lahko v letnih mesecih usposabljala za popravne in sprejemne izpite. Nadalje bodo organizirali učenje tujih jezikov za otroke od šestega leta dalje in za srednješolce ter odrasle. Omeniti je treba še računalniško delavnico. Tedenski ali dvotedenski programi se bodo začeli prve dni julija in se vrstili skozi vse poletje.

Načrt domžalske univerze je, da bi ustanovili v prihodnje pri njihovi ustanovi center za izobraževanje odraslih (andaloški center), ki naj bi zajemal domžalsko in kamniško področje. Organizirali naj bi tudi svetovno službo in okroglo mizo. Strokovnjaki bi spremljali našo novo zakonodajo in jo posredovali zainteresiranim.

Zaradi vse večje nezaposlenosti na domžalskem in kamniškem področju naj bi ustanovili tudi službo, ki bi brezposelnim pomagala, da bi našli ustrezno pot za rešitev njihovega položaja.

»Občina Domžale potrebuje organizacijo, ki naj bi strokovno skrbela za izobraževanje odraslih. Organizacija naj bi tesno sodelovala z Ministrstvom za izobraževanje in šport ter andaloškim centrom Slovenije,« pravi direktor Delavske univerze Domžale d.o.o. Matevž Kogej in nadaljuje: Radi bi se znebili imidža še iz časov, ko smo se preveč ukvarjali s tiskarno in avtošolo, premalo pa s programi za izobraževanje. Danes hočemo prikazati občanom Domžal našo visoko strokovnost, kakovost našega dela in odgovornost.«

MILOŠ LIKAR

d
u

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE, d.o.o.

Kolodvorska 6, 61230 DOMŽALE, tel.: (061) 711-082, tel.-fax.: 712-278

razpisuje:

POLETNE ŠOLE

1. IZOBRAŽEVALNO RAZVEDRILNI PROGRAM Z VARSTVOM

Program je namenjen predšolskim otrokom in učencem nižjih razredov osnovnih šol:

- varstvo od 6. do 15.30, ure
- tečaj računalništva (risanje z miško, LOGO 20 ur)
- tečaj angleškega jezika 20 ur
- kulturne dejavnosti (risanje, ure pravilj, glasba...)
- šport, igre in sprehodi
- dopoldanska malica.

Program je 14 dnevni. Pričetek za prvo skupino je 13. 7. 1992. Termin si nato vsakihi štirinajst dni s pričetkom ob ponedeljkih. Cena: 5.100,00 SIT.

2. TEČAJI TUJIH JEZIKOV ZA OTROKE

Program je namenjen učencem osnovnih šol od nižjih stopenj dalje in dijakom srednjih šol. Stopnje so prilagojene starosti in predhodnemu znanju posameznih otrok. Zato jih bomo glede na to razdelili v primerne skupine.

- angleščina za otroke od 6. do 12. leta 20 ur
- angleščina za otroke starejše od 12 let 30 ur
- nemščina za otroke od 6 do 12 let 20 ur
- nemščina za otroke starejše od 12 let 30 ur

Cena tečajev: za 20 urni tečaj 4.000,00 SIT
za 30 urni tečaj 6.000,00 SIT

Prvi tečaji se pričnejo 13. 7. 1992 in se nato ponavljajo vsakihi štirinajst dni.

3. RAČUNALNIŠKI TEČAJI ZA UČENCE IN DIJAKE

- LOGO za učence od 2. do 5. razreda:
 - risanje z miško
 - osnove programa LOGO
 - spoznavanje računalnika
- PASCAL za učence od 5. do 8. razreda:
 - spoznavanje z računalnikom
 - programiranje v programskem jeziku PASCAL
- PROGRAMSKA ORODJA za učence in dijake od 6. razreda dalje:
 - osnove računalništva (DOS)
 - spoznavanje osnovnih orodij
 - preglednice, editoriji (WS, WORD, LOTUS)

Posamezna stopnja traja 20 ur in se lahko dopolni z naslednjo stopnjo. Cena: 3.500,00 SIT. Prvi termin se prične 13. 7. 1992 in se nato ponavlja vsakihi štirinajst dni.

4. TEČAJ KROJENJA IN ŠIVANJA

Tečaj je namenjen učenkam in učencem višjih razredov osnovnih šol, dijakom in študentom. Tečaj obsega 50 ur praktičnega dela. Cena: 7.200,00 SIT.

Prvi termin se prične 13. 7. 1992, nadaljnji termini so razporejeni v 14-dnevnih rokih.

5. POLETNA ŠOLA RISANJA

Program je namenjen učencem osnovnih šol. Obsega 20 ur. Cena: 3.000 SIT

6. STROJEPIŠNI TEČAJ

Tečaj je namenjen dijakom in odraslim.

Obsega 30 ur.

Cena: 6.200,00 SIT.

7. TEČAJI TUJIH JEZIKOV ZA ODRASLE

Tečaji bodo organizirani v večernih urah. Obsegali bodo 30 ur intenzivnega učenja po sodobnih metodah.

- ANGLEŠČINA:
 - začetni
 - nadaljevalni
 - konverzacijski
- NEMŠČINA:
 - začetni
 - nadaljevalni
 - konverzacijski

Pričetek tečajev je 13. 7. 1992. Cena 6.200,00 SIT.

8. RAČUNALNIŠKI TEČAJI ZA ODRASLE

- uvodni tečaj + WORD 25 ur/ cena 11.000 SIT
- uvodni tečaj + WORDSTAR 25 ur/ cena 11.000 SIT
- LOTUS 123 (preglednice) 20 ur/ cena 10.000 SIT
- QUATTRO – PRO 20 ur/ cena 10.000 SIT
- PARADO ali DBASE – 4 20 ur/ cena 10.000 SIT

Tečaji se pričnejo 13. 7. 1992 oziroma, ko bo dovolj prijavljenih.

Za vse tečaje in šole se prijavite in dobite podrobnejše informacije na DELAVSKI UNIVERZI DOMŽALE, d.o.o., KOLODVORSKA 6, DOMŽALE, tel. 711-082, 712-278.

Za vse tečaje omogočamo plačilo v dveh obrokih.

saj je že medicina sama po sebi dokaj komplicirana. Se pa za ustvarjanje pozitivnega mnenja o stranki trudim v osebnih razgovorih z različnimi ljudmi, moram reči, da je včasih zelo vroče in živahno.

Ste morda že razmišljali o pridobivanju naklonjenosti določenih kategorij volilcev? Kakšne naloge naj bi zaupali ženskam; tu mislim na konkretne akcije oziroma kako bi po Vašem mnenju prikazali zavze-manje za naš pogled statusa ženske v moderni družbi?

Seveda, v načrtu imam več akcij, o njih pa za sedaj ne bi preveč govoril. Reciva temu strategija, če si že v naslovu intervjuja tako pretiraval. Kar se žensk tiče, velja to, da podpirajo vsaj tri vogale pri hiši, ali da ima žena vedno za eno stopnjo višji čin od moža. Hočem reči, da s tem, ko je na njihovih ramenih pretežna skrb za družino, da so ob tem večinoma zaposlene, da opravljajo tako rekoč najmanj dve službi, ne bomo imeli preveč uspeha pri njihovem vključevanju v politično delo. Moram pa reči, da bi bilo zelo zaželeno, da bi ženske čimprej aktivirali tudi formalno, saj je njihovo razmišljanje ponavadi drugačno, morda tudi zato, ker imajo pri njih čustva veliko večjo vlogo kot pri nas. Morda pa si ženske želijo aktivneje sodelovati pri pomembnih odločitvah, pa jim mi s svojimi lažnimi mislimi o naši superiornosti to preprečujemo. Pogled v parlament bodisi državnih ali občinskih. Skoraj gotovo jih presteje na prste ene roke. Ko smo pred meseci ustanavljali Slovensko zdravniško zbornico, je neki kolega dejal; pogled absurd, že več kot 60% zdravnikov je žensk, tu jih pa komaj opaziš! Na vsak način bom z veseljem podprl vsak interes, ki se bo v tem smislu pojavil.

Zadnji del vprašanja bi zahteval posebno obravnavo. Počasi mi zori razmišljanje, ki se bo morda kdaj pojavilo v javnosti kot članek ali kako drugače. Spomniti se je treba burnih razprav okrog sprejemanja nove ustave, mislim na 5. člen, pa bedno sliko na TV s košaro jajc. Takrat sem se mislil oglašiti z nekakšnim aktivističnim prispevkom. Ko sem ta prispevek začel snovati, se je poleg političnega vidika pojavil še vidik človeka, očeta, zdravnika, zdravnika pediatra, pogled kristjana, ki se z drugimi vidiki prav nič ne tepe, zgodovinski vidik in še kakšnega bi lahko naštel. Poleg tega je bilo v bližnji preteklosti še nekaj dogodkov, ki so me spodbudili, da mi zadeva ni zaspala in bom ob kakšni priliki zadnji del vprašanja posebej komentiral.

Posebej bo treba razmišljati o mladini, o ustanovitvi Mladih krščanskih demokratov. Takò naj bi le-ti intenzivirali svoje delo in ga javno usmerjali čim širšemu krogu svojih vrstnikov? Ali imate kakšne pobude?

Res je, tudi sam o tem veliko razmišljam, vendar o tem ne znam dati odgovora. Morda sem že malo

prestar, da miselno ne morem prekopiti na frekvenco mladih. Mladost sedaj ni tako preprosta, kot je bila moja. Ko sem bil sam mlad, se je dokaj natančno vedelo, kaj se sme in kaj se ne sme, sedanja mladina pa je zbegana. Njihov mladostni elan je zavrt, tudi starejša generacija jim ni dala najboljšega zgleda. Delovnih mest ni na pretek, podjetnost do nedavnega ni bila zaželena. Želje po spremembah so bile preganjane, tudi vse solske reforme so prispevale k temu, da manjka znanja na vseh področjih, pri tem pa so bili strahotno obremenjeni. Življenje mladih vse preveč usmerja potrošništvo, manjka pa jim občutek za sočloveka, manjka jim duha. Tu vidim priložnost za delo MKD.

Rad bi povedal, da smo na tem področju vsi začetniki, družijo nas želje po spremembah, da bi tudi mi prispevali svoj delež pri ustvarjanju novih razmer, da bi olajšali boleč prehod v te razmere tudi tistim, ki jim zmanjkuje moči, ki so brez dela, da bi sodelovali v naporih, da bi pošteno opravljeno delo bilo pošteno plačano in s tem omogočalo spodobno življenje sleherni družini.

Radi bi vplivali na renesanso splošnih človeških vrednosti, kot so: poštenje, odgovornost, zaupanje v dano besedo, spodbujati delavnost, pri vsem tem pa ne mislimi samo nase, ampak tudi na drugega. Iz lastne izkušnje ti povem, da je silno težko uskladiti poklicno delo, ki sem mu s srcem predan, ki od njega tudi živim, in delo v stranki, ki je amatersko, pa ne vselej v žlahtnem pomenu te besede, pogosto se počutim zelo diletantski, včasih se v krogih, kjer je politika doma, počutim kot politikant. Seveda se v takih razmerah nujno pojavljajo razne nerodnosti in kot posledica razne zamere, ki jih je po mojem najbolje prespati in pozabiti, da bi lahko izpolnili čimveč tega, kar smo si zadali.

Morda bi na tem mestu omenil, da sem se pred kratkim zelo površno seznanil z Marijinim delom, gibanjem, ki skuša in uspeva živeti Evangelij, strmi k ustvarjanju pravičnejše družbe, s svojim delom so premostili prepade med rasami in različnimi verstvi, priznanja dobivajo od najrazličnejših strani. Marsikakšna misel iz tega gibanja bi prišla v poštev pri delu z mladimi, saj si tako želijo pomoči in pomagati ljubiti in biti ljubljani.

Kaj imate za pomembnejše v odnosih SKD občine Domžale do drugih strank? Ali igra tudi strankina identiteta pomembno vlogo? Jaz sam bi se postavil na stran opuščanja pretiranega vračanja v preteklost, ker ob vseh znanih karakteristikah stranke odpira možnost pridobivanja tudi do sedaj še neopredeljenih glasov. Kakšnega mnenja ste glede tega Vi?

Na to lahko odgovorim bolj poslanec kot predsednik. Iz dela naše skupščine je mogoče razbrati, da nam gre v bistvu vsem za čimboljšo razvojno naravnost občine.

Seveda se tudi pri nas spletajo različne politične zanke, ki pa jim sam še nisem povsem kos in jih doslej še tudi nisem spletal. Odnose SKD do drugih strank ocenjujem kot korektno, seveda v okviru tega, da stranke ne obstajajo zato, da se ljubijo med seboj. Cilj vsake stranke je priti na oblast in pri tem identiteta stranke igra pomembno vlogo. Izkoristiti moram to priložnost in povedati, da izredno tesno sodelujemo s SDZ-NDS in ljudsko stranko, da se intenzivno vključujemo tudi v delo strank v okviru DEMOS-a, ki na občinskih nivojih deluje še naprej kljub »razpadu« v Dolskem. Mnenja smo, da je DEMOS svojim volilcem obljubil določene stvari, da moramo ostati skupaj, da bomo obljube izpolnili.

Kot sem že prej rekel, je na delavnici dobilo precej točk tudi popravljanje krivic – grehov preteklosti. Pri tem prav gotovo ni bilo mišljeno »iskanje in preštevane kosti«, kot je bilo že rečeno ob poskusu narodne sprave, tudi ni mesto pogrevati raznih osebnih razprtij. Veliko pa je bilo prizadejane škode dobremu imenu ter premoženju državljanom bivše FLRj in SFRJ z nametšenimi procesi, etiketiranjem, nacionalizacijami, arondacijami, zaplembami itd. Tudi nam je bila prizadejana škoda s tem, da smo toliko let pošteno in odgovorno delali za tako majhen OD, da te je bilo kolegu iz »gnilega kapitalizma« sram povedati, koliko zaslužiš. Saj tudi sedaj ni boljše in še nekaj časa ne bo, spomniti pa se je treba, da smo še pred nedavnim rekli, da smo pripravljani tudi dve leti slabše živeti, samo da se odlepimo od balkanske kuhinje in da pridemo tja, kamor po duhu spadamo, to je v srednji Evropi. Da bi opustili ta del vračanja v preteklost, s tem se pa s teboj ne strinjam ne glede na strankine karakteristike. Te »strankine karakteristike« nas poleg neizkušenosti najbolj tepejo.

Ali lahko argumentirano prikažete možnosti izboljšanja vsesplošnega stanja v naši občini?

Težko je dati argumentirano uresničljiv prikaz o tem, da smo že ob sprejetju proračuna vedeli, da bomo kmalu razpravljali o rebalansu istega proračuna. Deloma se bom ponavljal. Če smo del Evrope, se bodo nekatere zakonitosti pokazale tudi pri nas: namreč vse slabo ni za vse slabo. Ekonomska kriza nas sili v razmišljanje, spodbuja podjetnost, pojavlja se konkurenca. Pogled, koliko novih podjetij je nastalo v zadnjem letu ali dveh, saj ne trdim, da bodo vsa cvetela, tudi v razvitem svetu stalno izginjajo – se

pojavljajo nova. Z davčnimi instrumenti bi se dalo pospeševati družinska podjetja, subvencionirati podjetnike, ki ustvarjajo produktivna delovna mesta. Seveda nas pesti poleg gospodarske krize tudi kriza duha, za premostitev te pa bo potrebno precej več časa.

Glede na sedanji gospodarski položaj, ki se sicer že nekoliko izboljšuje, se bodo morda nekateri volilci distancirali od volitev, namreč, da je za vse kriva Peterletova vlada, in ne zavedajo se, da prejšnji oblastniki ne bi nikoli spustili vajeti iz rok, če nas ne bi pripeljali tako daleč, kakor so nas. Kakšna je strategija SKD Domžale za zmanjšanje volilne abstinence?

Da bi se volilci distancirali od volitev? Ne verjamem! Dokler je politična barka na tako razburkani vodi, ni strahu, da bi prišlo do abstinence. Da pa je razširjeno mnenje, da je Peterletova vlada kriva, pa menim, da nosijo odgovornost javna občila, ki so vladi in delu parlamenta izrazito nenaklonjena.

Ali se spomniš, koliko prahu je dvignil naš odlok o javnem redu in miru, koliko dezinformacij je bilo plasiranih v slovenski prostor, vse se je vrtele okrog seks šopa in čisto resno so me ljudje od drugod spraševali, če so v Domžalah res prepovedana mini krila in ali je poljubljanje kaznivo. Sam sem poslal dopis v Delo, Dnevnik in Slovenca, kjer sem skušal pojasniti, da gre za sodoben odlok, ki popravlja kvarteto našega življenja in okolja in ki tudi kaznuje naše nemarnosti. Kaj praviš, kdo je objavil moj prispevek? Osebo ne vem kako, ampak treba si je prizadevati vsaj za nevtralnost medijev, če nam, že naklonjeni niso.

Ker pa bo težko izvedljivo, bi za prihodnji predvolilni boj osebno podprl idejo o lastnem TV kanalu in lastni radijski frekvenci. Ne vem, kakšne ovire pa bodo postopki in poti do uresničitve te ideje.

Ali bi radi osvetlili še kakšno misel?

Ker gre v bistvu za mojo prvo predstavitev javnosti kot politika, prosim za dobrohotnost v ocenjevanju vsebine. Naj ob tej priliki povabim člane in simpatizerje, da se s svojimi predlogi in idejami oglasijo osebno v prostorih stranke SKD na Ljubljanski 70 ob uradnih urah ob sredah ali pismeno SKD Domžale, Ljubljanska 70, p. p. 88, lahko tudi po telefonu šte. 711-234. Stranka tudi vabi simpatizerje, da se v čim večjem številu včlanijo v stranko SKD, številčno močnejši bomo tudi laže in prej dosegli cilje, ki smo si jih zadali.

Hvala za pogovor.

Pogovarjal se je
IVAN KEPIC.

S KONGRESA SKD

Ni nam vseeno

Kulturno zabavne prireditve so opozarjale na kongres. Zvestoba SKD Demosu in volilcem je bila popolna! Združitev 100-letne SLS s krščanskimi demokrati! Srečanje srednjeevropskih krščanskodemokratskih strank.

Slovenska prestolnica in Cankarjev dom sta 16. maja gostila II. kongres Slovenskih krščanskih demokratov in številne goste iz Evrope ter predstavnike izseljencev. 13., 14. in 15. maja pa so bile v organizaciji krščanskih demokratov na Tromostovju pred Prešernovim spomenikom kulturno zabavne prireditve, s katerimi smo opozarjali na kongres. Glavni organizator prireditve je bil Primož Bulc, koordinator dela Mladih krščanskih demokratov, sam pa sem povezoval program. Bil je zelo razgiban in je odseval različnost – bogastvo Slovenije. Nastop folklornih skupin iz različnih krajev Slovenije je še prav posebej pritegnil mimoidoče, da so

postali in z zadovoljstvom spremljali različne ples.

Edinstvena odrska scena Linhartove dvorane Cankarjevega doma je z izvirnim kongresnim geslom NI NAM VSEENO na vse udeležence napravila izreden vtis. Dopoldanski del kongresa v CD se je po pozdravnem nagovoru predsednika SKD Lojzeta Peterleta, ki je poudaril, da so sklicu kongresa botrovala predvsem stvarne politične, vsebinske in organizacijske potrebe stranke in da se na prehojeno pot lahko ozremo z mirno vestjo. Opozoril je na mnoge zaviralne mehanizme v družbi. Poudaril je večjo potrebo skrbi mladim, starejšim, nezaposlenim in rojakom po svetu ter v zamejstvu. Upati je tudi, da Peterletov poziv Evropi za pomoč beguncem ne bo zaman. Posebej velja poudariti Peterletovo pobudo, da bi se pri stranki ustanovila Kerkova politična akademija za izobraževanje strankinih kadrov.

Kot edini kandidat za predsednika stranke je bil izvoljen Lojze Peterle. Delegati so vodstvo stranke zaupali še petim podpredsednikom: dosedanjemu Francu Miklavčiču, Ivo Bizjaku, dr. Marku Kramžarju, Ivanu Omanu in Meti Preselnik, za glavnega tajnika pa so izvolili Edvarda Staniča. Med osemnajstimi kandidati so izvolili devet članov izvršilnega odbora, in sicer Naceta Polajnarja, Janka Deželaka, Marjana Dvornika, dr. Toneta Kunstlja, dr. Štefana Špilaka, dr. Petra Vencija, Vlada Starešiniča, Iva Bevka in Primoža Bulca, ter dvajset članov sveta, ki ga vodi Izidor Rejc.

IVAN KEPIC

Delo brez dima

– Delavci, ki kadiljo se nenehno izpostavljajo škodljivim učinkom onesnaženega zraka in tobačnega dima; s kajenjem ogrožajo tudi zdravje svojih sodelavcev.

– Med desetletnimi naporji se je v svetu postopno povečala varnost pri delu. Te ne bi smeli zmanjševati s kajenjem na delovnem mestu.

– Ljudje imajo pravico delati v prijetnem okolju in v čimbolj čistem zraku.

– Delodajalci so dolžni zaščititi zdravje svojih delavcev pred nevarnimi učinki pasivnega kajenja.

Ob dnevu borbe proti kajenju
31. 5. 1992

Na mladih svet stoji

V sredo, 27. maja, smo se srečali Mladi krščanski demokrati iz Domžalske občine na prvem spoznavnem srečanju. Osnovni namen v delovanju naše stranke je, kako pomagati mladim, starejšim in starim v stiski, jih razveseljati ter jim pomagati. Zdaj šteje naša stranka okoli 30 članov. Nekakšna gonilna sila te mlade stranke je Bogdan Osolin, ki ima že več izkušenj na področju strankarstva ter politike, ter Marjan Dolinšek in Marko Cotman.

Srečanje je potekalo v prijetnem razpoloženju. Na začetku spoznavnega večera se je vsak mlad krščanski demokrat predstavil, povedal, kaj dela in zakaj je prišel na to srečanje. Vsi smo povedali svoje mnenje o stvareh, ki iz dneva v dan bolj tarejo današnjega človeka.

Beseda je tekla tudi o načrtih,

ki si jih je naša stranka zadala in jih bo po najboljših močeh tudi uresničevala.

Tako je bil eden izmed predlogov, da organiziramo inštrukcije za učence osnovnih šol, ki jim učenje ne gre preveč dobro, ter njihovi starši tudi nimajo denarja zanj. V naših prostorih lahko pomagamo tudi bolj trdoglavim učencem.

Drugi predlog je bil organizirati okroglo mizo za mlade Domžalčane o aids-u, mamilih, itd...

Domenili smo se, da bomo redno obiskovali dom za starejše občane ter jih razveselili.

Bilo je še veliko predlogov, katere bomo z veseljem poslušali in jih reševali. Veseli smo, da smo mladi in da lahko pomagamo sočloveku v stiski, kajti nihče ne ve, kdo bo jutri iskal iskreno roko in razumevajoč pogled.

KATARINA KARLOVŠEK

roke vzeli katoliški skavti z bližnjega konca od Šinkovega Turna, Komende, Kamnika pa vse do Domžal, ob močni podpori sodelavcev župnijske Karitas Domžale, ki so se izkazali za odlične gostitelje. Otroci so nam pokazali, da lahko igra poveže tam, kjer mostov odrasli nikakor ne zmoremo graditi in če so le za uro občutili, da so sprejeti tudi z naše strani, se je igre stokrat izplačalo prirediti. Okoli stopetdeset petpediljudi nam je to z veselimi obrazi potrdilo. Še si želimo takšnih srečanj, ki nas vse bogatijo, vsem otrokom pa sporočam, naj jih le ne zamudijo. Skavtski pozdrav B. P.

Asperghilius
MAGISTRATUS

Počitnice – čas nezgod

Otroške nezgode so pereč problem predvsem v civiliziranih deželah. Statistični podatki kažejo, da je smrtnost zaradi nezgod na prvem mestu v otroštvu, pri preživetih pa so pogoste hude telesne ali duševne posledice. Glede na vrste nezgod so na prvem mestu prometne nesreče, sledijo opekline, utopitve, zadušitve, zastrupitve in padci. Značilno je, da je največ nezgod v dveh poletnih mesecih in najpogostejše ob nedeljah in ponedeljkih.

Otrok se na ulici obnaša tako, kot mu dopušča njegova doba, stopnja zrelosti in tako, kot je vzgojen doma in v šoli. V zgodnjem otroštvu ima zaradi male rasti otrok zelo majhen vidni pregled nad prometom na cesti. Težje loči izvor zvoka, ne pozna orientacije levo, desno. Je pa neutrujen v gibanju, v iskanju igre nekritičen in tako se znajde hitro pod kolesi vozil.

Starši so prvi poklicani, da varujejo in tudi vzgajajo malega otroka. Stvar države je, da je promet urejen čimbolj varno. Vsi udeleženci pa morajo seveda upoštevati cestne predpise, ob tem pa tudi razmišljati o neopredeljenosti otroškega gibanja.

Tudi šolski otrok, ki je bodisi

v puberteti ali zgodnji adolescenci, je na cesti neznanka. Je emocionalno nestabilen, nekritičen in nepozoren. Rad se uveljavlja, podcenjuje nevarnost. Ljubi hitrost in ima že pogosto motorno vozilo. Ker ne upošteva nevarnosti in pravil je pogosto brez zaščitne čelade. Posledice padcev so ponavadi tragične. Šolski otroci in adolescenti so najpogostejše ogroženi v prometu. V več kot polovici primerov je krivda njihova. Pri preživetih lahko mnoge poškodbe privedejo do trajnih okvar in zmanjšanja delovne sposobnosti. Zaradi rehabilitacije izgubljajo redno šolanje, nastopijo problemi s poklicno usmeritvijo, problemi estetskega videza itd.

Pri preprečevanju prometnih nesreč otrok so predvsem pomembni preventivni ukrepi – prometna vzgoja. Družba mora vršiti prek medijev in tudi prek raznih akcij prometno vzgojno dejavnost. Pomembna vloga je namenjena šoli, kjer mora učenec pridobiti teoretično in tudi praktično znanje za gibanje v prometu. Najvažnejši pri vzgoji in kontroli pa so starši. Neprestana mora biti njihova skrb za varnost njihovega otroka, pri tem pa je tudi pomembno, kako disciplinirani so

sami v prometu. Le tako se lahko ustvarijo pri otroku pozitivne navade obnašanja v prometu (spoštovanje zebre in semaforja, način prehoda prek ulice, vstopanje in izstopanje iz vozila idr.)

Analiza prometnih poškodb nam dovoljuje naslednje zaključke: prometne nezgode otrok so iz leta v leto številnejše, osebna motorna vozila so največji vzrok prometnih nesreč pri otrocih, otroci so najpogostejše žrtev v prometu kot pešci. Med prometnimi nezgodami pri otrocih prevladujejo poškodbe možgan in večkratne poškodbe telesa. Poškodbe možgan prevladujejo kot vzrok smrtnosti pri otrocih. Za zmanjšanje števila prometnih nesreč je prvotnega pomena preprečevanje: popolno organiziranje prometa v naseljih, organizirano oblikovanje prometne kulture in vzgoje otrok in izgradnja zavarovanih prostorov za igro otrok.

Podatki o strukturi smrtnosti in obolevnosti otrok kažejo na to, da so poškodbe otrok v prometnih nesrečah na vrhu lestvice in da bodo tudi v prihodnje ob vse bolj intenzivnem prometu predstavljale prvi problem v zdravstvenem varstvu otrok.

JANEZ dr. GROŠELJ

Kres Slovincem v spomin in opomin

V soboto, 20. junija 1992, so člani SKD in SLS Moravče letos že drugič zapored prižgali kresni ogenj na Limbarski Gori.

Okoli sto Moravčanov in okoličanov se je zbralo ob 20.30 pri sv. maši. Sledil je kulturni program, v katerem smo izvedeli, da ta običaj izhaja še iz poganskih časov, ko so ljudje s pomočjo ognja hoteli soncu ohraniti tisto moč, ki jo doseže ob najdaljšem dnevu. Vsi poznamo pregovor »O kresi se dan obesi«, kar pomeni, da se po kresu začne dan spet krajšati. Pravzaprav praznujemo kres zvečer pred 24. junijem, ko po krščanskem koledarju praznuje sv. Janez Krstnik, ki je za Kristusa rekel: »On mora rasti, jaz pa se manjšati.« Torej Kristus, duhovno sonce, mora rasti, vloga Krstnika, ki je prvi pokazal na Kristusa, pa se mora manjšati.

Ob izvajanju pesmi Glej, sonce že zahaja, je zagorel limbarski kres v spomin in opomin Slovincem, da bi bolj ljubili svojo domovino, za katero nam ni vseeno.

MILKA NOVAK

Naj vsak občuti skupnost

Res so se pripetile in kdor je prišel, jih je videl, slišal in se tudi sam udeležil IGER BREZ MEJA, ki jih je po težko pričakovanem sončku »požegnala« še plohica. Najpogumnejši le ta nikakor ni mogla odgnati. Režijo so v svoje

Strah pred klopi

Zadnje čase opazamo med ljudmi naraščanje strahu pred klopi. Vsa po svoje si razlaga govorjenje sorodnikov, doživljanje znanca, obolenje sosed.

Klopi so v naših krajih prenašalci povzročiteljev dveh boleznih: virusnega meningoencefalitisa in Lymeške borelioze. Z borelijo je po ocenah epidemiologov okuženih približno 20 % klopov, vendar po piku okuženega klope zbolijo le vsaki peti človek. Aktivnost klopov je največja maja – junija in septembra – oktobra.

Najučinkovitejši ukrep proti boleznim je osebna zaščita: svetla obleka (da klope lažje opazimo), ki naj pokriva čim večjo površino telesa, učinkoviti pa so tudi repelenti (npr. Autan). Ker pa so taka navodila največkrat prestroga, posebno za otroke, ki se radi sproščeno gibljejo, je pomembno zgodnje odstranjevanje klopov. Priporočljivo je redno pregledovanje družinskih članov in živalskih ljubljencev po prihodu iz narave. Klope moramo odstranjevati previdno, ne hitimo. Pomagamo si lahko tako, da kozo (in klope) namažemo z jedilnim oljem, bencinom ali kitajsko maslo, malo počakamo, previdno poskusimo. Če ne odpade, je treba ponovno namazati in nato odstraniti. Uporabimo lahko tudi pinceto, s katero klope primemo čim bližje ustnemu delu – tik ob koži. Po posegu si ponovno umijemo roke, ranico razkužimo (milnica, alkohol,...). Kadar ostane glavica

v koži, je najbolje, da pustimo, da se rana rahlo zagnoji in v nekaj dneh lahko sami odstranimo tujek. Velja enako ravnanje, kot za vsako manjšo odprto rano (higiena, razkužitev).

Po vbodu klope moramo biti pozorni na rdečo madež, ki se pojavi na koži (največkrat na mestu vboda, lahko pa tudi na drugem delu telesa), nekaj dni, pa tudi več tednov po vbodu, se širi, znotraj pa blede (ni nujno). Zelo redko borelijoza poteka brez teh začetnih kožnih sprememb. Rdečica, ki se pojavi na koži takoj po vbodu, ni nevarna (blaga reakcija po piku) in tudi hitro izgine. Zdravljenje boleznih je uspešno z antibiotiki.

Približno tri tedne po okužbi z virusom klopne meningoencefalitisa pa se pojavijo težave: povišana temperatura, glavobol, bruhanje, kar tudi zahteva zdravniško pomoč. Proti tej bolezni se lahko zaščitimo s cepljenjem v mesecih, ko klopi niso aktivni (pozimi, zgodaj spomladi). Dogovorite se lahko s svojim zdravnikom (v tem primeru cepivo nabavite sami), ali pa z Zavodom za zdravstveno varstvo v Ljubljani, kjer je v ceno cepljenja že vključeno cepivo. Zaščita je dobra, vendar ne trajna. Po prvih treh dozah (po enem mesecu, enem letu) so potrebne revakcinacije na tri do pet let.

V primeru kakršnihkoli težav, ki jih ne morete rešiti, se obrnite na svojega zdravnika.

V svojem imenu kolektiva Zdravstvenega doma Domžale želim otrokom in staršem vesele počitnice!

DR. MIRA AŽMAN

Za nagrado za številne prebrane knjige so si učenci Osnovne šole Preserje pri Radomljah ogledali muzejske zbirke in Železno jamo na Gorjuši, pred jamo pa je nastal tale posnetek.

NOVI NAZIVI ŠOL

Vse naše šole

S sprejemom odlokov o ustanovitvi osnovnih in glasbene šole so se spremenila tudi imena šol:

Osnovna šola Preserje pri Radomljah
(prej OŠ Radomeljske čete Preserje)

Osnovna šola Rodica
(prej OŠ Josip Broz Tito Domžale)

Osnovna šola Mengeš

Osnovna šola Trzin
(prej OŠ Edvard Kardelj Trzin)

Osnovna šola Vencija Perka

Osnovna šola Domžale
(prej OŠ Šlandrove brigade Domžale)

Osnovna šola Dob
(prej Osnovna šola Martin Koželj Dob)

Osnovna šola Jurij Vega Moravče
Osnovna šola Janko Kersnik Brdo

Osnovna šola Roje
(prej OŠ Olge Avbelj Domžale)

Glasbena šola Domžale

S sklepom Sveta se je preimenovala tudi nekdanja Kovinarska usnjarska šola

Srednja šola Domžale

Veterinarska služba spet v Domžalah

V petek, 19. junija 1992 ob 14. uri, so v nekdanjem študentskem internatu blizu domžalske usjarne odprli poslovne prostore Veterinarskega zavoda ljubljanske regije, ki ima sedež v Grosupljem. S tem se je rejcem živali v naši občini izpolnila dolgoletna bolj potreba kot želja po boljši organizaciji veterinarske službe.

Po drugi svetovni vojni je bil v Domžalah prvi veterinar Židanek iz Sežane. S 1. decembrom 1948 je to službo nastopil veterinar Dušan Šlajpah, ki je prišel iz Zalca.

Po združitvi občin Domžale in Moravče so leta 1959 ustanovili Veterinarski zavod Domžale. Vodstvo zavoda je prevzel do tedaj vojaški živinozdravnik dr. Franc Gašperin, ki je pred tem vodil majhno veterinarsko postajo v Moravčah. Dušan Šlajpah pa je še naprej ostal veterinarski inšpektor. Kot veterinarji in osemenjevalci so se potem v domžalskem veterinarskem zavodu zvrstili še Ivan Marolt, Peter Gubanc in Marjan Rakovec. Prostore je imel zavod najprej v sedanjih občinski hiši. Zaradi prostorske stiske v občinski hiši so veterinarje preselili v prostore Kmetijske zadruge Domžale nad trgovino Elektrotehne na Ljubljanski cesti. Ko je zadržal prostor potrebovala zase, se je zavod preselil v zasilni prostor stanovanjske hiše direktorja Veterinarskega zavoda.

Leta 1976 se je zavod preselil v novo urejene veterinarske prostore v stolpnici na ulici Ljube Šerčerja, v Domžalah. Ko so delo komaj dobro vpeljali, so se v politiki pojavile težnje po večji centralizaciji, tako so združili Veterinarska

zavoda Domžale in Kamnik v skupen Veterinarski zavod Domžale-Kamnik. Potem so v Kamniku začeli graditi veterinarski dom. Dela so bila končana do novembra 1981. Ker so se tako delavci zavoda kot kmetje upirali preselitvi veterinarske službe v Kamnik, je tedanji izvršni svet občine Domžale sprejel sklep, da se mora vsa veterinarska dejavnost iz Domžal do 25. novembra 1981 preseliti v Kamnik. S tem so bili seveda najbolj prikrajšani kmetje oziroma rejci živali, ki so v tedanjih razmerah, ko so bili telefoni še redkost, s težavo našli zvezo s precej oddaljeno veterinarsko službo v Kamniku.

Pri tem je zanimivo, da je občina Domžale za gradnjo veterinarske postaje v Kamniku prispevala kar 60 odstotkov sredstev ali še celo nekaj več, občina Kamnik pa samo 40 odstotkov, kar je bilo menda ravno v obratnem sorazmerju s številom živali v posameznih občinah. Vseh enajst let, ko je bila veterinarska služba v Kamniku, so se kazale potrebe po premestitvi nazaj v Domžale. Pred slabim letom so željo kmetov poslanci posredovali v občinski skupščini. Za ureditev veterinarske postaje v Domžalah se je v okviru komisije za kmetijstvo najbolj prizadeval inž. Anton Demojzes, gradnjo pa je vodil direktor Veterinarskega zavoda ljubljanske regije mag. Cvetko Bunc. Prej kot v enem letu so bili prostori, ki so še last papirnice Količeve, nared in opremljeni za veterinarsko dejavnost.

Veterinarski prostori v Domžalah obsegajo nekaj več kot sto kvadratnih metrov površine. Tu so laboratorij, ordinacijska soba, soba za zdravlila, soba s hladilniki za kužni

material, prostor za sprejem in čakalnica ter pisarna, sanitarije in garderoba.

V domžalski delovni enoti je zaposlenih pet veterinarjev in tehnik, vodi pa jo Franc Kešnar.

Delovna enota Domžale posluje za male živali ob delavnikih med 7. in 9. uro ob nedeljah pa od 8. do 9. ure. V tem času kmetje v Domžalah naročajo svoje potrebe za zdravljenje živali in osemenjevanje.

Služba za obveščanje, ki jo rejci živali že poznajo, pa je ostala nespremenjena. Varnostniki podjetja Svilanit v Kamniku prek telefona (številka 811-711) in radijske zveze Veterinarskega zavoda Kamnik obveščajo veterinarsko službo.

STANE STRAŽAR

Ne morite rib!

»Ne morite rib in ne uničujte okolja!« je klic ribičev, ki iz dneva v dan opazujemo, kako krajani vozijo svoje odpadke v »špornovo cegunco« v okolici Radomelj. Od tu namreč voda odteka v vzgojni ribnik in ribičem povzroča veliko škodo.

Vsi, ki to in bližnja »črna odlagališča« uporabljate, prenehajte s tem in svoje odpadke vozite na odlagališča. Ne uničujte narave in naših prizadevanj!

RIBIČI

Kam naj vodimo pse na sprehod

Na območju občine Domžale je približno 4000 psov. Največ psov je v strnjenih naseljih (Domžale, Mengeš, Radomlje, Dob, Trzin). Pse lastniki občasno vodijo na sprehod v parke, na otroška igrišča ter nakmetijske površine, ali pa se psi prosto gibljejo brez nadzorstva. Po veljavnih predpisih je lastnik za psa dolžan skrbeti, da se pes ne giblje prosto brez nadzorstva, ne ogroža ljudi in drugih živali, ne povzroča škode ter ne onesnažuje okolja. Psov in drugih živali tudi ni dovoljeno voditi na otroška igrišča.

Psi so lahko izvor nekaterih bolezni, ki se prenašajo na ljudi in živali (steklina, trakuljavost, itd.). Lastniki psov morajo zato upoštevati veljavne predpise.

Pse tudi ne vodite na sprehode na obdelana kmetijska zemljišča, saj je v bližini strnjenih naselij dovolj neobdelanih zemljišč, kjer se psi pod nadzorstvom prosto gibljejo in ne povzročajo škode. Proti večkratnim kršitvam je možno uvesti sankcije, ki so predvidene v predpisih.

UIS

Kresovanje na Gobavici

V torek, 23. rožnika 1992, na večer pred godom Janeza Krstnika, je KD Franca Jelovška v sodelovanju s podjetjem MI AMIGO d.o.o. organiziralo kresovanje na Gobavici v Mengšu.

V programu, ki je bil spontan, so sodelovali MKZ Mengeški zvon, Ženski nonet Vigred ter ljudski pevci in godci. Želja vseh ljubiteljev starih običajev in navad je, da to kresovanje spet postane in ostane tradicija, saj ljudskega izročila ne smemo zane-marjati.

Tega dne je potrebno okna okrasiti s »krstnikom«, da ne pride kača v hišo. Kdor je to storil, je dobro storil, za druge pa velja to kot opozorilo za naslednje leto in hkrati povabilo h krasitvi in sodelovanju pri kresovanju.

TATJANA SIVEC STRMŠEK

slamnik je glasilo občine Domžale. Izhaja enkrat mesečno.

Vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno

Od kje ime Domžale

I. Pri iskanju izvora vsake besede, torej tudi pri razlagi besede Domžale, je treba računati s tem, da naša govorica ni bila »od vsega začetka« taka, kot je danes! Skoraj vse sedanje besede so mutacije nekih prejšnjih (arhaičnejših) besed, ki se jih danes skorajda ne da več razpoznati. Mišljenje nekaterih, da so Nemci v 13. st. prevedli prav besedo Domžale (tako besedo, kot se tu zdaj vidi) v Unselsdorf (in v druge oblike), je zato zmotno. (Sicer pa v OP 12/90 ni bilo dvomja, ali gre za isti kraj ali ne.)

Nemci so v razmeroma kratkem obdobju ime tega kraja zapisovali različno. To dokazuje, da imajo zapisovalci (in govorniki) različna ušesa oz. sposobnosti. Besede so se takrat pospešeno popačevale! Res pa je tudi to, da so bile mnoge besede zapisane kar dobro, jih pa danes beremo napačno! (naglašanje, »narečne« značilnosti in dr.) Veliko je razlogov, da se starih zapisov ni dobro tako držati »kot pijanec plota«!

II. Pri razlaganju besede Domžale so nekateri kot domnevno možnost navedli oseba imena, kot: Domiželj, Domižal, Domagoj... Tako »gledanje stvari« je dosti

manj blizu resnice, kot pa bi bili z imenom Šalja. (To ime vključuje zdaj.) Ime Šalja (in mnoga druga) so bila s krščanstvom zadržana. »Potomec« tega imena je današnji priimek Šali. V pomenski zvezi pa je še dosti drugih naših današnjih besed; tudi beseda žalarja (šalarja!) o kateri je razpravljala J. Šumrada.

Zelo pomembna je tudi razjasnitev imena Zala (Sala!) in imena Grifo iz takratne Štude, kar pa v tem sestavku (od uredništva limitiranem na 50 vrstic!) seveda ni mogoče.

III. Beseda Domžale je sestavljena! Noben del pa ni nemški. Vse ocene tega so v odvisnosti od zapisov, ki so temu ali onemu dostopni. (Pa tudi od splošnega znanja in politike!) Jasno je: če se menjajo politiki, in če bi bili na razpolago (vsem!) novi dokumenti, se lahko piše vso zgodovino nanovo! (V OP 12/90 sem primer take politike »postavil« v I. 1500.)

Besedo dom so Nemci (za tisti namen, kot jim zdaj služi) prevzeli s krščanstvom. Mi pa je nisimo kopirali od Rimljanov! (Tako kot tudi ne besede loka, čeprav je v vseh enciklopedijah zapisano, da je beseda lokacija latinska!) Sicer pa se je beseda dom nekoč

drugače izgovarjala in je imela širši pomen. (»Kraj daritve«!) V času pokristjanjevanja je bil prvotni miselni svet pospešeno prezidavan, sledovi pa preblejeni!

IV. Pred krščanstvom se je Bogu darovalo (naš dām odn. dām; Angleži to zapisujejo doom!) na mnogih (ustreznih!) mestih; po ti-sočetjih pa so na teh krajih bile (praviloma!) zgrajene cerkve. Jasno je, da je pri teh obredih bila potrebna voda. (Razen pri daritvah na višinah danes imenovanih: kum, hum, humec, humin... Holm, Kulm, Chulm, Kolm, Chelm...) Pri Goričici je bilo glede vode zelo pripravno. (Pri današnjem stobovškem gasilskem domu je še pred kakimi petdesetimi leti ob višji podtalnici stal bajer »Stobovšak«. Je pa od tod tekel tudi ličen potoček!) Danes je vse to zasuto, zaasfaltirano! Ljudje, ki so se tod nastanili, so tej vodi rekli dālā. Nemci te besede s takratnim črkopisom niso mogli zapisati. (Tudi danes ne!) Težave (in zmote!) so se torej tudi zaradi tega nakopičile! Sicer pa so ti prebivalci ob dali uporabljali še nekaj drugačnejših besed za »označevanje« vod. Večino še poznamo! Današnja ljubljanska cesta je torej bila v tistih časih tudi »glavna«... za napajanje živine in gospodinjstva.

V. Prvi dām/dālčani se torej niso »spravili« na »nesrečno« zemljišče! (Kot to besedo neki »prevajajo«!) Nagnetli pa so se pod Goričico, zraven dāmdalē, ki je takrat prav gotovo pomenila čudovito.

Vsaka doba ima svojo resnico. Tokrat smo si ogledali eno iz let okrog 500 pr. n. š.!

MARIJAN SLEVEC

Opomba uredništva: Marjan Slevec, ki ga poznamo tudi po drugih prispevkih, je za naše glasilo že pred dvema letoma kot odgovor na polemike napisal petnajst strani obsegačo razpravo. Na priporočilo uredniškega odbora Slamnika je tekst skrajšal, za kar se mu zahvaljujemo.

V. V.

Lepota se na ogled postavi

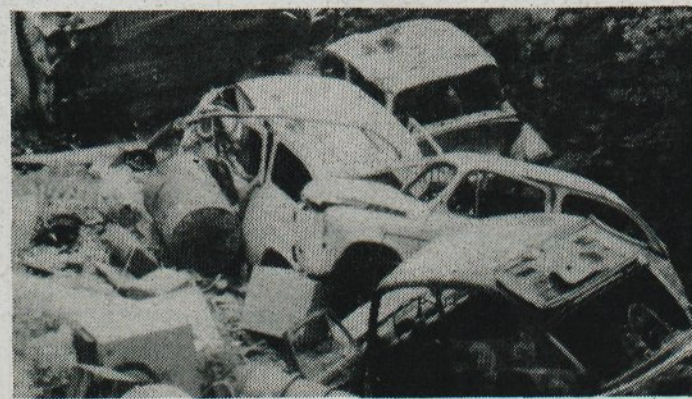
Kdo ve, koliko dni, tednov, morda že tudi mesecev krasi avto na sliki eno izmed naših parkirišč, za katera vedno ugotavljamo, da jih je premalo. Lastnik je svojega jeklenega konjička lepo pokrnil in sedaj mimoidoče – na njihovo veliko žalost ali pa veselje, opozarja na to, kako si nekateri predstavljajo »delavnico« na prostem. Parkirišč pa ni...

KS ZLATO POLJE

Proti onesnaževanju okolja

Eden izmed večjih problemov, s katerimi se srečujejo v Krajevni skupnosti Zlato polje, je tudi onesnaževanje okolja, kateremu so v tej KS napovedali vojno. O tem so razpravljali na seji sveta KS in prepovedali odlaganje kakršnih koli odpadkov ob cesti Čepelje-Pšajnovica.

Ugotovili so namreč, da ljudje odlagajo različne odpadke kar ob cesti in tako onesnažujejo okolje. Svet KS je sprejel poseben »odlok o prepovedi odlaganja odpadkov na črna odlagališča«, vse kršilce pa lahko dočakajo tudi vabila sodnika za prekrške in ustrezne kazni.

Vsebinsa smetišča na Rjavem ovinku ceste proti Čepeljam Foto: Benkovič

50 let požiga Korena in Zlatopoljske vasi

V poletju pred petimi desetletji so zagorele vasi v Zlatem polju, sovražnik je zažgal Korena in Hrastnik, prebivalce teh vasi pa odpeljal v pregnanstvo, nekatere pometal v ogenj in družinam povzročil veliko gorja.

Po vojni so se preživeli vrnili na požgane domove in skoraj iz nič postavili lepe vasi, v katerih danes živijo pridni ljudje. Rože na oknih kmečkih in drugih domovih dišijo v poletnih nočeh in skupaj s preživeli, po petdesetletjih jih je le še malo, obujajo spomine.

Spomine pa so borčevske organizacije Zlatega

polja in Korena skupaj z občinsko organizacijo obudile 26. junija 1992 s skromno, a prijetno slovesnostjo, v kateri so preživeli borci in domačini obudili spomine, šolarji OŠ Krašnja in Brdo pa pripravili kulturni program, sredi Korena.

Kulturno društvo Krašnja je ob tej priložnosti pripravilo tudi razstavo likovnih del učencev, v osnovni šoli pa so si obiskovalci lahko ogledali dela letošnjega krašenjskega extempora, v okviru katerega so slikarji na platna prenašali motive Korena.

V. V.

KRAJEVNA SKUPNOST TROJANE

Mi gremo naprej

V začetku junija 1992 so v tej naši najvzhodnejši krajevni skupnosti končali investicijo, katere začetek sega že v leto 1990.

Tedaj so namreč asfaltirali cesto proti Javorju, približno 300 metrov dolg odcep od magistralke skozi Petelinjek pa je ostal neasfaltiran, saj Podjetje za urejanje hudournikov iz Ljubljane ni uspelo urediti struge Javorščice.

No v lanskem letu je bila struga skupaj z opornim zidom urejena in letos položen asfalt na odcep, ki sicer povedano po resnici spada v Krajevno skupnost Blagovico. Krajski so odstopili zemljišča, prispevali tudi znaten delež v denarju (nekateri ga poravnajo prav v teh dneh) in še ena naša vas je od danes bogatejša. Vsem, ki so imeli karkoli zraven, čestitke za trud!

KRAJEVNA SKUPNOST BLAGOVICA

Zgornje Loke

Majhnemu številu urejenih avtobusnih postaj ob magistralni cesti se je pridružila tudi avtobusna postaja v Zgornjih Lokah. Njena ureditev in rekonstrukcija bližnjega uvoza v sam kraj, vse skupaj pa povezano tudi z ureditvijo odvodnjavanja in bližnjega potoka, je bila v programu krajevnega samoprispevka, ki pa ni zadoščal.

Krajski so morali zbrati kar veliko denarja, tudi sami marsikaj postoriti, saj so želeli, da se uvoz in njegova okolica resnično uredijo. Prav njihova zavzetost je tista, ki je največ prispevala k razširitvi prvotno načrtovane investicije, žal pa je večina opravljenega dela ostala le v makadamski izvedbi, saj denarja za asfalt trenutno ni.

Na vrsti Zlatenek

Kot smo že pisali, naj bi še pred poletjem začeli tudi z zemeljskimi deli na cesti Blagovica-Zlatenek. Krajevna skupnost Blagovica je že zbrala soglasja lastnikov zemljišč ob na-

vedeni cesti, pridobljena pa je tudi potrebna dokumentacija.

Po izbiri najugodnejšega izvalca bodo gradbeni stroji »zamorali« tudi proti Zlatenku.

V najmanjši krajevni skupnosti – Česnjice – ne mirujejo. Opravljena so že vsa zemeljska dela, s katerimi so razširili cesto do Poljane in Selc. Sedaj kopljejo prepuste, polagajo cevi in betonirajo jaskhe. Domačini upajo, da se bo v občinski blagajni našlo kaj tolarjev za asfalt.

I. L. L.

Na Dobeno – po asfaltu

Po uspešno izvedenem referendumu za dodatni samoprispevek naj bi se kmalu tudi na Dobeno pripeljali po asfaltu. Že v letu 1991 so krajski z lastnimi sredstvi in delom ter prispevkom proračuna asfaltirali ca. kilometer ceste, v letu 1992 pa so smelo pristopili k nadaljevanju rekonstrukcije skoraj tri kilometrskega odseka ceste. V celotni investiciji, katere vrednost je 15.000.000 SLT, je deležek 0,5 odstotnega menjškega samoprispevka, večji del sredstev pa bodo zbrali z dodatnim samoprispevkom, prispevki obrtnikov, podjetij in pa lastnim delom. Cesta bo široka 4 metre, na najbolj kritičnih odsekih bo enostranska mulda v asfaltni izvedbi.

Gradbeni odbor skupaj s kra-

Koliko časa še po makadamu na Dobeno?

jani še vedno upa, da se bodo kljub težkim časom tudi v proračunu občine Domžale našla sredstva za vsaj kilometer asfaltno prevleke.

Po referendumu v Loki

V nedeljo, 26. aprila 1992, je bil v Loki pri Mengšu izglasovan referendum za uvedbo samoprispevka, ki je namenjen izgradnji kanalizacije in obnovi ceste. Od 218 volilnih upravičencev (glasovanja se je udeležilo 149) jih je bilo za samoprispevek 126 ali 58,9 odstotkov.

Krajski, ki so obvezni plačati svojo obveznost, po tej referendumski odločitvi (tolarsko protivrednost 1400 DEM na dan plačila po tečaju BS – razdeljeno na 12 obrokov), so prejeli te dni položnice za mesečno odplačevanje.

Mislím, da krajski vidijo, da je bil denar koristno porabljen. V tem mesecu poteka izgradnja sekundarnega kanala in hišnih priključkov na osrednjem in severnem delu Na ulicah. Prav tako so v pripravi načrti za predel Na gmajni.

V finančni konstrukciji za investicije v letošnjem letu je planiran tudi pritok dela sredstev po referendumski odločitvi. V kolikor vplačil ne bo, bodo nastale velike težave pri plačilu razlike (avans je bil že plačan) vrednosti opravljenih del.

Gradbeni odbor zato prosi krajske, da se odzovejo plačilu prispevka in tako ne bo potrebno uporabljati drugih načinov za izterjavo. Ti pa so za vse nepriljubljeni. V kolikor kdo ni zmožen odplačevati odmerjenega prispevka, naj vloži prošnjo z utemeljitvijo in dokazili. Oprostitev plačila prispevka sicer ni možna, možno pa je podaljšanje odplačilne dobe. Enaka prošnja velja tudi za tiste krajske, ki še niso v celoti poravnali svojih pogodbenih obveznosti.

ANDREJ URBANČ

Bodo v Loki ob pomoči DODATNEGA SAMOPRISPEVKA lažje dokončali sekundarno kanalizacijo do konca 1994. Kaže da!

Lepše ulice

Pridni so bili v teh dneh tudi prebivalci Kržanove ulice v Mengšu, ki so sami dokončali makadam v ulici, uredili odvodnjevanje in se danes že vozijo po petmetrski asfaltni ulici, kjer je urejen tudi enostranski hodnik.

V času, ko to prebirate, zbrana je že potrebna dokumentacija za rekonstrukcijo 268 metrov dolge Mehletove ulice, v kateri bodo ob odvodnjavanju uredili tudi obojestranske robnike. Krajski so zbrali soglasja lastnikov zemljišč ob cesti, sami so pripravljene veliko narediti, vendar

tudi tokrat brez pomoči občine ne bo šlo.

Del krajanov Gorenjske ceste se je odločil, da izboljšajo varnost ob regionalni cesti R-322. Nabavili so robnike za ureditev enostranskega hodnika v dolžini 648 metrov. KS Mengeš je pridobila vsa soglasja, poskrbela bo za tampon iz kamnoloma, naročila in plačala pa je že izdelavo projekta. SCT Mehanizacija bo brezplačno izvedla zemeljska dela, VGP Hidrotehnik pa je obljubil potrebne kubične metre betona. Tako bo deset šolarjev jeseni šlo varneje v šolo.

PRESEDNIK NA OBISKU

Mali Jelnik

Ob vodovodu krajski Malega Jelnika urejujejo tudi cesto, ki jih povezuje z dolino. Blizu kilometer dolga cesta je njihov največji problem, saj je plazovit

meter in pol, v najbolj kritičnih delih pa je visoka kar štiri metre. Cesto so ob gradnji opornega zidu tudi razširili. Več kot 200m³ kamena so navozili iz

200m³ kamena in nekaj manj kubikov betona sestavlja oporni zid na Malem Jelniku

Jože Lenič, predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale, s sodelavci v pogovoru s krajski Malega Jelnika

teren in neurejeno odvodnjevanje povzročilo, da je cesta in njeno okolico stalno odnašalo in še tako pridno vzdrževanje in navažanje peska ni preprečilo drsenja tal, ki je ogrozilo tudi bližnje domačije.

Ob pomoči občine, zlasti pa lastnih rok, traktorjev, pa tudi finančnih sredstev so se krajski lotili kar precejšnjega zaloga, saj so ugotovili, da bo treba zgraditi 160 metrov dolgo »škarko« (načrte zanjo je izdelal IBT iz Ljubljane), ki v povprečju s temelji meri več kot

območja Moravske doline, kjer potekajo agromelioracije. Porabili so več kot 150m³ betona, delovnih ur niso šteli, ker jih je bilo preveč. Sodelovali so skoraj vsi, ki sedaj s tesnobo gledajo razširjeno cesto, katero je nujno potrebno »omejiti« z betonsko muldo in propusti, sicer se lahko zgodi, da bo večina njihovega dela zaman. Računajo še na pomoč občine, dela bodo sicer opravili sami, saj si želijo, da bi tudi v Mali Jelnik kmalu pripeljali po asfaltu, kar je edina prava rešitev.

KNJIŽNICA DOMŽALE

POLETNI URNIK

V času od 1. julija do 31. avgusta 1992 bo Knjižnica Domžale odprta po že ustaljenem poletnem urniku, in sicer: ponedeljek, sredo in četrtek od 13. do 19. ure, torek in petek od 7. do 13. ure.

Knjižnica v Mengšu bo odprta vsak ponedeljek od 15. do 18. ure.

Knjižnica v Moravčah pa ob sredah od 15. do 18. ure. V času od 15. 7. do 19. 8. bo zaprta. Vabljeni torej spet 26. 8. 1992.

KRAJEVNA SKUPNOST MORAVČE

Komunalno urejanje

Po uspešni »letini 1991« se skoraj z enakim tempom nadaljuje razvoj Krajevne skupnosti Moravče na komunalnem področju tudi v letu 1992. Prioriteti ostajata vodovodno omrežje za potrebe Hrastnika in Limbarske gore ter izgradnja kanalizacije in v njenem okviru čistilne naprave, prav v teh dneh pa se asfaltira tudi cesta Moravče-Podbrdo v dolžini nekaj več kot tisoč metrov. V madežski izvedbi je rekonstruirane ceste sicer blizu dva kilometra, vendar »špaga« je dolga za nekaj več kot kilometer, ostalo pa drugič. Krajski upajo, da ne bo treba tudi na preostali asfalt, ki bi končno Krajevno skupnost Velika vas – Dešen z asfaltom povezal z občino, v katero spadajo, čakati nekaj desetletij.

KRAJEVNA SKUPNOST DOB

Češenik in Turnše »ZA«

Krajski Češenika in Turnše, majhnih vasi v Krajevni skupnosti Dob, so se sredi junija na referendumu odločili za uvedbo krajevnega samoprispevka. V petih letih bodo od osebnih dohodkov, pokojnin in drugih dohodkov prispevali po 2 odstotka, ob tem pa bodo

vsako leto zbirali še dodatna sredstva v višini 400 DEM v tolarski protivrednosti. Ves denar bodo namenili izgradnji kanalizacijskega omrežja. Ob tem pa upajo, da bosta iz svojih proračunov vsaj majhen delež primaknili tudi krajevna skupnost in občina.

Domžalska Roška ulica

Končno je v juniju letos tudi dvesto metrov dolga Roška cesta pri Osnovni šoli Vencija Perka dobila asfaltno prevleko.

Že v maju in začetku junija so povsem obnovili jamasto makadamsko cesto. Kot vidimo na sliki, so uredili tudi pločnik.

»Kamor je šel bik, naj gre še štrik«

Peščena ravan sredi Domžal, kjer naj bi stal novi hotel, vse bolj postaja parkirišče za tovornjake. Ker veliki prikoličarji ne morejo nanj pri zdravstvenemu domu, so tovornjaki razkopali in znižali znamenite peščene okope in vozijo kar z Ljubljanske ter prek pločnika na prazno prašno parkirno oazo: ... in venkaj takisto.

Mogoče pa ne bi bilo neumno narediti urejenega privoza na parkirišče in legalizirati izsiljenega?!

I.L.L.

DOBLJANI, POVEJTE SVOJE MNENJE

Kmalu varneje ob magistrali

Skupščina občine Domžale bo na svoji 18. seji konec junija obravnavala tudi osnutek lokacijskega načrta rekonstrukcije ceste M - 10 skozi Dob do križišča Želodnik.

Dobljani so se o osnutku že pogovarjali in izrazili pomisleke o upravičenosti parcialnih vlaganj v rekonstrukcijo posa-

Dob, nedelja, 14. junij 1992 – popoldne. Si lahko predstavljate, kako je cesta videti med tednom!

meznih odsekov magistralne ceste. Po njihovem mnenju bi bilo bolj gospodarno predvidena finančna sredstva vlagati

v gradnjo ceste Ljubljana-Arja vas.

Razpravljalci se ne strinjajo s predlaganimi širinami voznih pasov, križišč, pločnikov in kolesarskih stez, ki preveč posegajo v zemljišča. Mnenja lastnikov zemljišč in objektov ob magistrali so bila deljena:

nekateri širitvi nasprotujejo, zadovoljni bi bili že z malce večjo rekonstrukcijo, drugi pričakujejo, da se planirana rekonstrukcija čimprej izvede in v okviru možnosti prične z deli že letos.

V javni razpravi o ureditvi magistralke skozi Dob (trajala bo dva meseca) naj bi nasprotujoča mnenja uskladili in že jeseni pričeli z deli, katerih namena ni treba posebej razlagati:

VARNEJŠA MAGISTRALKA SKOZI DOB JUTRI!

Nov semafor v Dobu – večja varnost za šolarje.

IZ RADOMELJ

Zaključek šolskega leta

Končno so vsi šoloobvezni otroci, srednješolci in študentje zopet dočakali konec šolskega leta. Ta imeniten dogodek praznujemo različno.

Osnovna šola Radomeljske čete Preserje pri Radomljah je na primer povabila starše na koncert otroškega pevskega zbora in mlajšega mladinskega pevskega zbora v četrtek, 4. 6. 1992. Starši in otroci so uživali ob nastopu najmlajših pevcev, ki jih uspešno vodi profesorica Karmen Logar, vmesnimi klavirskimi izvajanjem mladih učenk glasbene šole Domžale in komornega tria, sestavljenega iz citer, violine in flavte. Zanimivo in pestro.

Šolska glasila

V dneh pred koncem šolskega leta so nas s svojimi glasiloma razveselili mladi literarni ustvarjalci iz Osnovne šole Preserje pri Radomljah, ki izdajajo STAKNIMO GLAVE, ter šolarji iz Doba, katerih glasilo je MI PIŠEMO.

Obe glasili sta pestri, polni spisov o prijetnih in manj prijetnih doživetjih, na njunih straneh so skrite prve ljubezni, pa tudi prva spoznanja o krutosti časa, v katerem živimo.

Spisi, prirčne pesmice, domiselni likovni izdelki, pa tudi čisto strokovni članki in ugankarske strani so zrcalo mladih, ki so tako v STAKNIMO GLAVE kot v MI PIŠEMO zaznamovali pravkar minilo šolsko leto.

v.

Precej drugače pa so konec študijskega leta zaključili študentje 3. letnika kemije na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo v Ljubljani. Na predlog svoje kolegice so organizirali piknik ob ribniku v Radomljah. Dogovorili so se z oskrbnikom ribiške družine, kje lahko kurijo in pečejo, obljubili, da ne bodo ničesar zažgali in ne bodo razgrajali, za seboj pa seveda vse pospravili. Ker so bili prvič v tem lepem koncu Slovenije, so bili nad prijetnim okoljem, mirom in zdravim zrakom tako navdušeni, da so piknik podaljšali še pozno v noč.

Je pa res škoda, da z malo reklame in označb ne znamo lepote svoje okolice pokazati in ponuditi slovenskim in drugim turistom.

Lep pozdrav iz Radomelj
ZLATKA LEVSTEK

Marija Novak ob 96-letnici s predstavniki društva upokojencev Moravče

LIKOVNO RAZSTAVIŠČE DOMŽALE

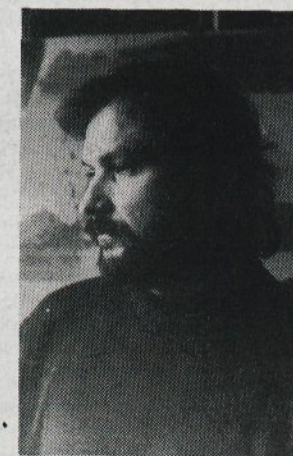
Vinko Železnikar: Slike in grafike

Spomladanski ciklus likovnih razstav v domžalskem razstavišču smo zaključili za dalj časa napovedano pregledno razstavo akademskega slikarja in grafika Vinka Železnikarja. Na razstavo se je avtor pripravil več let in na njej združil dela različnih, v sebi zaključenih ciklov od leta 1987 dalje. Vinko Železnikar je diplomiral na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost leta 1978 pri prof. Janezu Berniku. Živi v Mengšu in deluje od leta 1988 samostojno. Ukvarjal se je s slikarstvom, scenografijo, v zadnjem času pa se je posvetil raziskavam in izpopolnjevanju grafičnih tehnik. Zgleduje se pri tehnikah iz prejšnjega stoletja (svetlotisk, opalografija, cliché verre...), ki omogočajo pravi poltonski odtis tudi brez rastriranja, kar pri modernih in klasičnih grafičnih tehnikah ni več mogoče. Prav to je avtorju omogočilo nove izrazne možnosti in ustvarjalne pristope.

Vinko Železnikar je namreč veliko študiral, eksperimental, poskušal in končno likovno javnost presenetil s povsem novo tehnologijo grafičnih del. Na razstavi smo si lahko ogledali njegov razvoj od začetnih slik na steklo s konca osemdesetih let, prek ciklusa geometrijskih likov in teles, ustvarjenih iz mrežastih struktur, s poudarkom na občutenju prostora, ki imajo željo v prostoru delovati trodimenzionalno. Sledil je izbor grafičnih del v posebni tehniki svetlotiska, ki se navezuje na pionirska leta fotografije, pa vse do perfekcionirane grafične tehnike zadnjega časa, kjer najdemo tako manjše odise, polne bogatih znakovnih iger in kombinacij, do združevanja večih manjših grafičnih odtisov na enem listu.

V vsebinskem smislu se je avtor prilagajal tehnološkim možnostim na novo odkritih tehnik. Tako na slikah na steklu prevladujejo ekspresivna občutja, ki s prevlado določene barve učinkujejo tudi

VINKO ŽELEZNIKAR:
DVE
Svetlotisk/
Lichtdruck,
1991, 50 x 70

izrazito razpoložensko. Med najbolj opaznimi so bile na razstavi grafike iz prve serije grafik v svetlotisku, ki se ozirajo v preteklost, v spomine in prikazujejo otroke, tihožitja, starejše, z rahlo nostalgijo patino starih fotografij. Pa tudi slike iz cikla Terra, kjer v rjavih barvnih tonih spoznamo podobo skozi tisočletno zgodovino utrjene in izmučene Zemlje.

Ob razstavi je uspelo Likovnemu razstavišču izdati tudi katalog o likovnem razvoju Vinka Železnikarja, za katerega je spremno besedo prispeval kritik Franc Zalar, ki je avtorja predstavil tudi ob otvoritvi.

Seveda sta morala tako avtor kot izdajatelj – Knjižnica Domžale v to vložiti obilo truda, da jima je v teh kulturi in umetnosti nenaklonjenih časih uspelo. Pri tem velja omeniti, da so izdajo kataloga finančno omogočili Občina Domžale, Krajevna skupnost Mengeš, Ljubljanska banka, Banka Domžale, Medex in Knjižnica Domžale. Ob otvoritvi pa sta se predstavila z glasbenim programom domžalska dijaka Srednje glasbene šole iz Ljubljane Damjan Tomažin s pozavno in Tomaž Pirnat na električnih orglah.

CVETA ZALOKAR
– ORAŽEM

SLOVENSKA POVEST

Ivan Sivec že med klasiki

Povest je imela med slovenskimi bralci vedno široko odmevnost vse tam od leta 1836 naprej, ko je pisatelj Janez Cigler napisal prvo slovensko povest z naslovom Sreča v nesreči ali popisvanje čudne zgodbe dveh dvojčikov. Izvirne povesti so potem pisali tudi vsi naši največji pisatelji, od Jurčiča do Kersnika, od Tavčarja do Finžgarja, ter z njimi dosegli veliko mero popularnosti med bralci, ki jo imajo še danes. Po drugi svetovni vojni čas nekako ni bil več toliko naklonjen tradicionalni pripovedi, pa vendar je bila potreba bralstva za to velika, tako da so založbe Mohorjeva družba, Kmečka knjižna zbirka in Prešernova družba, ki so še izdajale tudi povesti, dosegle z njimi zavidljive naklade. Med takimi avtorji je med prvimi v Sloveniji tudi naš rojak Ivan Sivec iz Mengša, ki prav letos praznuje dvajsetletnico izida svoje prve knjige, povesti Pesem njenih zvonov. Da pa bi bila obletnica še lepša, je pred nedavnim doživel v založbi Slovenska knjiga – založba Mihelač tretjo izdajo omenjene povesti.

Založba Mihelač je začutila potrebo, da ponatisne nekaj starejših povesti, saj so vse razprodane, tako Jurčičeve kot

Kersnikove. Tavčarjeve, Finžgarjeve, v drugem letniku te visoke družbe pa se je znašel tudi Ivan Sivec. Vse te knjige imajo tudi bogato spremno besedo. Dr. Miran Hladnik je o našem rojaku Sivcu med drugim zapisal: »Sivec je sinonim sodobne kmečke povesti... Ivanu Sivcu je za razliko od njegovih amaterskih kolegic v žanru treba priznati gladko pisavo, verziranost in poznavanje bralca, kar mu je vse priskrbelo visoko stopnjo popularnosti... Pesem njenih zvonov je Sivčeva prva, po natisih sodeč, pa tudi njegova najuspešnejša knjiga...«

Pisatelj Ivan Sivec je tretji natis svoje prve knjige predstavil pred nedavnim v Dolskem na Kračevi domačiji in v Ljubljani v dvorani Španskih borcev. Vsi tisti, ki so zaman dolgo povpraševali po Sivčevi prvi knjigi

(tudi drugi natis je bil hipoma razprodan), bodo zdaj lahko prišli na svoj račun. Sivec pa je lahko tudi zadovoljen, saj se je že kot trinitiridesetletni ustvarjalec zapisal v slovensko literarno zgodovino s to značilno slovensko povestjo, četudi bi odmisli vseh šestnajstih knjig, med katerimi zagotovo ne bo mogoče prezreti vsaj In večno bodo cvetele lipe, romana o Petru Pavlu Glavarju, ki ga je v pretekli sezoni na željo bralcev predstavil na enajstih mestih po Sloveniji.

CVETA ZALOKAR-ORAŽEM

Srečanje harmonikarjev

Turistično društvo POBUDNIK prireja vsako leto v mesecu maju srečanje harmonikarjev v Spodnjih Lokah pri Krašnji. Tudi letos smo ga organizirali, in to je bilo že sedmo tradicionalno srečanje. Nastopilo je 56 harmonikarjev iz raznih krajev Slovenije. Vsak nastopajoči je prejel nagelj, priznanje in blok za aperitiv in golaž.

Tudi v naslednjih letih bomo nadaljevali s to prireditvijo. Čisti dohodek od te prireditve pa smo namenili za ureditev cest v Spodnjih Lokah.

Silvo Vidergar iz Dvorij med nastopom v Spodnjih Lokah

DAN FOLKLORE V MENGŠU

Igrajmo se, igraymo se, zaplešimo

Združenje folklornih skupin Slovenije, Zveza kulturnih organizacij Slovenije ter Zveza kulturnih organizacij občine Domžale so pod pokroviteljstvom Skupščine občine Domžale v začetku junija v Mengšu pripravile srečanje otroških folklornih skupin Slovenije pod naslovom: IGRAJMO SE, IGRAJMO SE, ZAPLEŠIMO.

Po gorenjsko je najprej zaplesala domača folklorna skupina, ki je mimogrede predstavila tudi nekaj običajev Mengša in okolice, nato pa so »Modri valčki« iz vrtca v Semedeli skupaj s PETELINČKOM PELJALI ŽITO V STARI MLINCEK. S HOJSA DRGUNCA DVA DEBELA JUNCA se je začel splet pesmi in igrice s paše, ki so jih predstavili najmlajši s Šentilja, po nastopu harmonikarja Daniela Samca pa so folkloristi iz Rakeka prikazali ljudske običaje ob LIČKANJU. O BIBI, KI

LEZE, so zapeli in zaplesali mladi iz Zg. Ložnice, otroci iz dvojezične šole Dobrovnik – Lendava so zapeli in zaplesali

KOKE TANC, Belokranjci so se predstavili z LIKANJEM PISANIC, z venčkom domačih pa so pod vodstvom Silvestra Mihel-

čiča navdušili tamburaši iz Adlešičev. Folklorna skupina iz Miklavža je predstavila VALENTINOVO, mladi iz OŠ Beltinci so »DELALI POVRSE«, TEPEŽKANJE smo spoznali iz plesa mladih iz Poljčan, ŽEGNANJE pa so zaplesali Gorenjci iz Kranja.

Zadnji nastopajoči, ki jih je tako kot vse do tedaj navdušeno pozdravila polna dvorana, v kateri smo sicer pogrešali več odraslih, je bila Folklorna skupina iz OŠ Gustav Šilih iz Velenja s PESMI IN IGRAMI NAŠIH BABIC.

Bilo je prijetno dopoldne, veliko mladih plesalk in plesalcev, ljudskih godcev in njihovih prizadevnih mentorjev, ki so vsi skupaj dokazali, da so slovenski narodni običaji še vedno živi med našimi najmlajšimi.

V.

Prebivalce Trzina, Loke pri Mengešu in Jarš obveščamo, da je v šestdesetdnevni razgrnitvi lokacijski načrt plinifikacije za to območje. Podrobnejše informacije bodo objavljene v naslednji številki SLAMNIKA.

IS Občine Domžale

Iskrena hvala

S predstavo Poročil se bom s svojo ženo so kulturniki iz Blagovice gostovali v Krašnji, Šentvidu, Pečah, Ihanu, Trojanah, Šmartnem pri Litiji, Izla-kah, Čemšeniku in Vrhpolju ter Moravčah, z dvema predstava-ma pa so navdušili domače občinstvo.

Vse predstave so bile dobro obiskane, načrtovali so tudi prireditve na prostem, ki pa bo zaradi slabega vremena jeseni in vas že sedaj prisrčno vabijo.

Ob prizadevnih igralcih, vodstvu društva in hvaležnemu občinstvu so za uspešno delo zaslužni tudi pokrovitelji. Kulturno društvo Blagovica se po tej poti zahvaljuje vsem, ki ste kakorkoli prispevali, da je predstava uspešna, še zlasti ISKRENA HVALA glavnemu pokrovitelju NAPREDEK DOMŽALE ter BISTROJU FURMAN, ki je poskrbel za vstopnice.

V.

NAŠI GRADOVI

Češenik

nadaljevanje

Urbančeva družina. Trgovca Franc Urbanc in žena Evgenija sta imela tri otroke, Herto, domačini so ji rekli Ema, Mici, rekli so ji Nica in sina, ki so mu rekli Pubi. Gospa Evgenija je največ bivala v Češeniku, mož je med tednom živel v Ljubljani, kjer je imel trgovino. Ko se je ob sobotah vračal domov, se je prej kot k družini zapeljal k delavcem. Starejši domačini se spominjajo, da je bil Urbanc, ki je bil sicer oficir, tudi do delavcev zelo strog, a je bil dober plačnik.

Pubijeva nesreča. Da bi prevzel veletrgovino v Ljubljani, so Pubija poslali na specializacijo v Italijo. Tu pa je preminil v prometni nesreči, nekateri pa vedo povedati, da ga je nekdo ustrelil. Domov so lahko dobili samo žaro, prostor zanj pa so pripravili v grajski kapelici na desni strani vrat, kjer so vzdicali leseno omarico.

Ohect po graščinsko. Urbančeva hčerka Herta (Ema) se je poročila s Kozlerjem z Ortneka. Domačinom je posebej ostala v spominu njena poroka v graščinski kapeli in ohect v gradu Češenik. Vsa vas se je štirinajst dni pripravljala na to slovesnot. Ženske so dan za dnem pletle vence iz zelenja. Pri gradu so postavili velik križ in ga okrasili. Nevesta je v poroki in na ohect povabila vse vaščane. Pojedino so jim pripravili v pritličju gradu. Na harmoniko je igral Niko Drolka-Nejcevec iz Doba. Drugim svatom so pojedino pripravili v sobanah v nadstropju. Ko so

fantje kmalu po polnoči prinesli kamelo, so tudi vaščane povabili gori, da so videli ta običaj. Fantom so kamelo plačali in ti so odšli po svoje.

Park in paviljon. Na severni strani gradu so imeli vse do konca druge svetovne vojne lep park. Zanj je dolga leta skrbela Ivana Luteršek iz Češenika. Zaposlenega pa so imeli tudi vrtnarja, ki je gojil rože in jih vozil v Ljubljano na trg.

V parku na severni strani je še sedaj na osmih okroglih zidanih stebrih lep, na vse strani odprt paviljon, kjer se je včasih zabavala grajska gospoda.

Sadni vrt je Urbanc uredil na južni strani gradu proti Ljčaju.

Golobnjak, kozolec in križ. Od vsakdanjega graščinskega vrveža precej odmaknjeno češeniško trato na vzhodni strani gradu so poživili in dopolnili med seboj lepo usklajeni golobnjak, kozolec in križ. Nekaj posebnega je bil visok, okrogel, zidan golobnjak z odprtini-golobnjaki na vse strani. Ne daleč stran je stal trden dvojni kozolec – »toplar« s šestimi »štanti« na zidanih stebrih, ki ga ni več. Na severni strani poti je pri mostičku stal križ z lesenim razpelom, ki so ga po drugi svetovni vojni odstranili.

Vodnjaki. Za oskrbo grajskih prebivalcev z vodo so imeli na severni strani gradu vodnjak, del tega je še viden. Vodo so včasih zajemali z vedrom na vreteno, nazadnje pa so jo črpali z litoželezno črpalko. Pri gospodarskem poslopiju so imeli drugi vodnjak, živino so pa največ napajali v strugi Rovščice.

Lov. Urbanc je vsako jesen povabil na lov prijatelje, gospodo iz Ljubljane. Urbanc je imel tudi svojega lovca in lovskega čuvaja. To službo je v Češeniku dolga leta opravljal Ivan Starin-Hrastar iz Turenša. Včasih je pomagal tudi pri drugem delu. Na desni strani vhoda v pritličje je imel Urbanc lepo lovsko sobo z bogato lovsko opremo in trofejami. Soba je bila še nekaj let po vojni nedotaknjena, kdo se je potem s tem okoristil, domačini ne vedo.

Poplave. Dokler Rovščice niso regulirali, je voda pogosto, vsaj dvakrat na leto, v spomladanskem in jesenskem deževju poplavlila okolično in celo vhod v grad.

Kapela Marije Karmelske. Leta 1742 je Leopold Zaharija pl. Rastern Češeniški prosil škofijo, da bi smel pri svojem gradu postaviti kapelo. Škof je vprašal dobskega vikarja, če bi morda kapela župniji škodovala. Ker vikar gradnji ni nasprotoval, je Rastern kapelo pozidal v vzhodnem grajskem traktu. Da bi bila dovolj

velika, jo je za nekaj metrov razširil iz prvotne grajske zasnove. V Češenik je povabil najboljšega baročnega slikarja Franca Jelovška. Poleg oltarne slike je Jelovšek v fresko tehniki naslikal bogato oltarno arhitekturo. Po opisu Viktorja Steške sta bila na vsaki strani naslikana po dva stebra. Med stebri je naslikal na eni strani sv. Ano, na drugi sv. Jožefa z lilijo. Jelovškove so bile tudi freske na kupoli. Kapelo so že leta 1742 posvetili, zato so najbrž tudi freske iz tega obdobja.

Kaplanska služba v Češeniku. Rastern je 27. marca 1743 prejel iz Rima dovoljenje, da smejo v kapeli tudi maševati. Dne 29. decembra istega leta je dobila kapela iz Rima poseben privilegij. Isti graščak Leopold Zaharija pl. Rastern je leta 1752 pri kapeli ustanovil benificij in grad je dobil svojega kaplana.

Izmed grajskih kaplanov se omenja Matija Jagrišek iz goriške škofije, ki je bil hkrati tudi učitelj češeniške grajske mladine.

Uničenje kapele in Jelovškovih fresk. Po drugi svetovni vojni je bila kapela skupaj z gradom in posestjo podržavljena. Kapelo so leta 1948 opustošili, klopi, oltar in drugo opremo so razbili in odstranili. Prizanesli niso niti ostankom pepela pokojnega urbančevega sina. V nivoju nadstropja so zabetonirali železobetonsko ploščo ter kapelo z Jelovškovimi freskami razpolovili. Spodaj je drvarnica s prvotnimi vrati s kovanimi mrežami. V zgornjem delu kapele pa je stanovanje.

Požig gradu. Med okupacijo so bili v gradu nekaj časa nemški vojaki, ko so odšli, so ga partizani skupaj z gospodarskim poslopjem požgali. Pri gradu je ostrešje pogorelo samo nad vhodnim traktom.

Češeniška posest podržavljena. Po drugi svetovni vojni je nova oblast Urbancu najprej podržavila posest v Češeniku, potem pa še veletrgovino v Ljubljani. V letu 1946 je češeniško posest prevzela 4. armada, da bi tu pridelovala hrano za vojake. Anton Kotar se spominja, da so leta 1946 po vojni prvi začeli obdelovati češeniške njive. Za delo na plju so iz Ljubljane dobili trideset nemških ujetnikov. Namestili so jih v tistem delu gradu, kjer streha ni zgorela.

Na polju so seveda delali samo ujetniki, partizani pa so jih stražili. Za mleko so v Češenik dobili dve kravi. Pozneje so v hlevih namestili 18 plemenskih kobil, ki so tu žrebile. Ko je 4. armada leta 1947 odšla na Primorsko, je češeniško posest prevzela civilna oblast. Vodstvo kmetijskega posestva je prevzel Franc Pliberšek iz Domžal.

Obnova gradu. V tem času so na vhodnem delu gradu, ki sta ga že preraščala visoka trava in plevel, obnovili ostrešje. Grajsko poslopje so obnovili in vanj naselili stranke in tako je še sedaj.

S.S.

REVIIJA NARODNOZABAVNIH
ANSAMBLOV 1992

Kdor dela za stvar, denar mu ni mar

Ob koncu maja je bila v POLETNEM GLEDALIŠČU na Studencu v organizaciji Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan (idejo, scenarij in režijo je prispeval LOJZE STRAŽAR) in ob sodelovanju Zveze kulturnih organizacij Domžale ter sponzorjev revije narodnozabavnih ansamblov, katero sta vodila MOJCA CIREJ in JANEZ DOLINAR. V dveh celovečernih dobro obiskanih prireditvah, katerih moto je bil: KDOR DELA ZA STVAR, DENAR MU NI MAR, so poslušalci prisluhnili igranju in petju glasbenih skupin, ki so se vse odredke honorarju v korist dokončne ureditve Poletnega gledališča na Studencu.

Začel je ANSAMBEL ROBERTA ZUPANA in s pesmijo Proti jutru napovedal, da se prireditve lahko potegne proti jutru. Časi se spreminjajo je zaigral ANSAMBEL BORISA RAZPOTNIKA, za njim pa je BELI CVET obudil spomin na Reko, ki ve le za svojo pot, ANSAMBEL RUDIJA JEVŠKA pa je za Krvavcem iskal Bodečo nežo in zaželel Srečno proti domu. Do tedaj pa je bilo še daleč. Z Venčkom narodnih sta nas razveselila citarka SABINA in harmonikar GREGOR VRHOVEC, zaploskali smo mladi JULIJANI SLAPAR, ki je na sintisajzer zaigrala in zapela, da je slišala ptičko pet, pozdravili smo ANSAMBEL TONIJA VERDERBERJA, ki je z značilnim

belokranjskim melosom zapel o Starem vinu in Časi sreče. ANSEMBEL NAGELJ nas je s Tiho srečo povabil Na ples, še posebej toplo pa smo zaploskali ubranemu »ukanju« njihove pevke. Prijeten večer je zaključil SLOVENSKI KVINTET iz Mengša, ki je Polko odplesal na Sorško polje, nato pa nas vse skupaj s Kamniškim hlaponom odpeljal na domove.

Za konec tedna je zaigral ANSAMBEL FRANCA MIHELIČA in povabil polno letno gledališče k drugemu večeru revije. Po predstavitvi njihovih dvajsetih let in povabilu Vsi na ples nas je ANSAMBEL PLANIKA popeljal Veselo v Kamnik in do veselih HARMONIKAŠIC ZUPAN, ki so ubrano zaigrale in zapela, da je Snoč pa dav slanica padla in da se imamo

radi. ANSAMBEL TONIJA SAVNIKA se je ustavil ob Cvetičih lokvanjih, KAPELSKI MUZIKANTJE z roba Bizeljskega pa so zagodli Veselo po domače in prinesli Pozdrav iz Kapel. Kot prvi večer je tudi drugi navdušila JULIJANA SLAPAR, ki je pred odmorom zapela, da se Rada počese, za njo pa so nastopili Tomaž, Aleš in Andrej iz TRIA SVETLIN z Veselimi klarneti in Dolenjska vabi. Z ANSAMBLOM KRT smo odšli Na Gorenjsko in z Zdravico slovenskemu rodu nazdravili Sloveniji, deželi moji. Še trio POČAGAR s Prevoj, vsi skupaj štejejo šestintrideset let, ki nas je po Okrogli polki povabil pogledat v nebo lunico in tudi sobotni večer je bil končan. Tako kot ga je začel, ga je končal ANSAMBEL FRANCA MIHELIČA, katerega zvoki skladbe Nasvidenje so še dolgo odmevali v prijetnem sobotnem večeru.

»Vsak ansambel je za svoje navdušence najboljši,« je v veznem tekstu napisala Helena Giacomelli in povedala resnico, ki je v Poletno gledališče na Studencu oba večera pripeljala množico obiskovalcev. Tako njim, kot ansamblom, ki so se odrekli honorarju, in sponzorjem, iskrena hvala! Da ne bo nič drugače 22. avgusta 1992 na GLASBI TREH DEŽEL činkajo že vrbaci. Zato nasvidenje!

Adriatic

zavarovalna družba d.d. koper
società assicuratrice s.p.a.

OGLASITE SE V NAŠI POSLOVALNICI ALI PA
NAS POKLIČITE NA TELEFON: (061) 721-280

SLOVENSKI DOM ZA OSTARELE V CLEVELANDU

Med rojaki po svetu

Potreba po domu za ostarele Slovence v Clevelandu se je pokazala že v začetku stoletja, ko se je tja priselilo veliko naših ljudi. Več so o tem govorili leta 1912. Ponovno je misel o domu oživila spet leta 1921. Tedaj so iz Slovenske narodne skupnosti v ta namen dobili 16.000 dolarjev. Vendar so se želje po domu začele uresničevati šele sredi petdesetih let, zlasti leta 1957.

V decembru 1959 je odbor kupil hišo z enajstimi sobami, skednjem in potrebnim zemljiščem. Nakup so posebej podprle Narodne Slovenke v Ameriki. Z zemeljskimi deli so začeli 30. junija 1962 in 5. oktobra prihodnje leto je Slovenski dom že sprejel prve oskrbovance.

Dom je kmalu postal pretesen, zlasti se je pokazala potreba po prostorih za nego oskrbovancev. Zato so prek clevelandskega radia speljali akcijo, tako da so imena darovalcev prispevkov na božično drevo sproti objavljali. S prispevki so v decembru 1972 dom razširili s 63 posteljami, skupaj je bilo prostora za 87 oskrbovancev.

Ze prej kot v desetih letih pa ga je bilo treba ponovno razširiti. To so dosegli

v dveh fazah. Leta 1982 je dom pridobil 37 postelj in v letu 1983 še 26.

Med dobrotniki Slovenskega doma v Clevelandu posebej omenjajo Lovsko društvo iz župnije St. Mary. Včasih so v dom sprejemali samo Slovence, sedaj pa tudi druge narodnosti. Oskrbovanci za nego zastavijo svoje premoženje, drugo pa da država.

O Slovenskem domu v Clevelandu pa ne bi pisali v Slamniku, če v njem ne bi našlo zavetje več naših rojakov. Te oskrbovance in vodstvo doma sem na predlog Staneta

Krulca med bivanjem v Ameriki tudi obiskal. In še nekaj je treba dodati. Slovenski dom v Clevelandu so zgradili na pobudo in po prizadevanju našega dobskega rojaka Franka Česna. Med obiskom leta 1982 mi je dejal, da se s svojimi 92 leti posavlja in da želi svojo bogato knjižnico zapustiti knjižnicama v Domžalah in v Dobu, vendar je, preden je bilo to mogoče urediti, umrl.

Frank Česen je bil tudi sicer zelo delaven med ameriški Slovenci, veliko je pisal v slovenske in ameriške časopise.

STANE STRAŽAR

Upravni svet Slovenskega doma v Clevelandu, drugi od leve strani je naš rojak Frank Česen iz Doba

Divja privatizacija na Železniški ulici v Domžalah

Iz strogo zaupnih virov smo izvedeli, da so nekateri prebivalci »levega« bloka (gledano s tirov) na Železniški ulici postavili mnogim mimoidočim, predvsem ljudem s Prešernove ulice, neprehodne »španske jezdece« (visoko leseno ograjo). O njih so vznemirjeni občani trdno prepričani, da jih ni »požegnala« noben občinski »minister«. Kritični sosedje in člani uredništva Slamnika so se torej že zganili. Kje si občinski »Janez Janša«?

B. O.

PREKLIC

Podpisana Sabina Strajhar se opravičujem Dragici Komlanc za izrečene neresnične žaljive besede.
Sabina Strajhar, l.r.

Akademski slikar Džeko Hodžić je predstavil dokumente pred Likovnim razstaviščem Domžale

AKADEMSKI SLIKAR IZ BOSNE

Džeko Hodžić – begunec med nami

Med številnimi begunci, ki so pribežali iz bosanskega pekla, je tudi akademski slikar Džeko Hodžić. Zatočišče je našel v praznem stanovanju v SPB 1, ki ga je pred leti kupil v Domžalah njegov brat. Zdaj so v njem tri družine in za silo so si že uredili življenje in bivanje. Takoj po prihodu v Domžale pa ga je pot zanesla tudi v Likovno razstavišče Domžale. S seboj je prinesel polno mapo risb, ki so nastale kot odmev na preživete travme v Bosni, in jih združil v ciklus Dokumenti iz Bosne. Pokazal je tudi svoj katalog, v katerem smo lahko prebrali, da je doslej že pripravil 16 samostojnih razstav, sodeloval na 120 skupinskih razstavah, med drugim tudi v Stuttgartu in Mannheimu ter prejel številna domača in mednarodna priznanja, med katerimi je najpo-

membnejša iz leta 1990 jugoslovanska nagrada Pivo Karamatić za slikarstvo.

G. Hodžić, predstavite se nam?

Prihajam iz Teslića, kjer sem učil na srednješolskem centru estetiko, likovni pouk in oblikovanje. Sem tudi član likovnega združenja Bosne in Hercegovine in njenega umetniškega sveta. Bolj znan pa sem kot vodja likovne kolonije, ki se je 11 let zapored odvijala v našem kraju in na katero so prihajali umetniki iz vsega sveta. Tako smo zbrali veliko zbirko slik in grafik neprecenljive vrednosti in kar groza me je, ko se spominam, da je zaklenjena v Tesliću, prepuščena na milost in nemilost barbarom. Toda, kaj se more, pri nas v Bosni je vojna in se dogajajo še vse bolj strašne stvari.

V sodelovanju z Likovnim razstaviščem Domžale in Knjižnico Domžale ste Domžalčanom predstavili pretresljive Dokumente o Bosni.

Da, pot me je takoj nesla v galerijo in našel sem stik z vašimi organizatorji, pa tudi posameznimi umetniki. S seboj sem iz Bosne prinesel 15 platen. Vse drugo pa je najbrž že uničeno, kajti v mojem kraju je huda vojna. Imel sem lep atelje, prek 90 m, zdaj pa... Pred Veleblagovnico sem Dokumente o Bosni razstavil na panojih, zdaj pa so postavljeni na ogled v večnamenskem prostoru Knjižnice Domžale, kjer bodo ostali prek poletja.

Kako so nastale te risbe?

Vse to se je nabralo v meni, o takšnih stvareh se je govorilo vsak dan, na ulici, po radiu, to se je dogajalo mojim prijateljem, znancem. V našem mestu je živelo 59% Srbov in ti so se dobro pripravili na vojno. Teslić je bil kmalu okupiran, živel smo v popolni izolaciji,

pod delovno obvezo. Govorili so nam, da naj se prilagodimo, da bo v redu, potem pa je bilo vsak dan več mrtvih, ubitih, masakriranih. Ko smo se nekega večera z družino umaknili iz bombardiranega mesta k prijatelju Srbu so mu njegovi takoj naslednje jutro zagrozili. In smo morali stran. V tej vojni človek ne sme ostati človek. Tudi sam sem doživel marsikaj, ko sem se več dni prebijal iz obroča, mimo različnih barikad – teh je bilo na moji 800 km dolgi ubežniški poti kar 130 – do rešitve. Na barikadah sem »podaril« okoli 2000 DEM, pripravljal pa sem še druga »darila«, da sem se uspel rešiti. Potoval sem po planinskih poteh, iz Teslića, do Tešnja, prek Crnega vrha, Zenice, pa od tu po gozdnih poteh do Vakufa, Prozora, Jablanice, prek planine Vran, Imotskega, vse do Splita. In uspelo mi je. Družino sem na varno poslal že prej, sam se čakal do zadnjega. Toda kaj – jaz ne morem prijeti za puško, ne bi mogel ubijati.

Toda pravite, da se boste borili po svoje!

Za Bosno se bom boril drugače, kot intelektualci, s humanostjo. Tako bom predstavljajal resnico o Bosni s svojimi risbami, se pogovarjal z ljudmi. Imel sem že intervju na Radiu Student. Javil sem se tudi Rdečemu križu in Karitasu, da bi pomagal v begunskih centrih. Tako že hodim vsak dan v begunski center na Viču in delam z otroki. Hudo je, toda treba je delati, ustvarjati. Prav v tem trenutku pa v Ljubljani bosanski likovni ustvarjalci, teh je zdaj v Sloveniji že 7, pripravljajo skupaj z Mestno Galerijo avkcijsko razstavo.

Kako ljudje sprejemajo vaše risbe?

Večina jih je pretresenih, ogorčenih, sprašujejo me o svojcih, prijateljih, o stanju v Bosni, če imam kakšne informacije. Ljudje so se želeli predvsem pogovarjati, saj so zgroženi nad tem zlom, ki ga nihče ne more ustaviti. Rad bi se zahvalil še slovenskemu narodu za vso toplino in razumevanje, ki nam ga nudijo. Povsod sem srečal samo prave ljudi, zato hvala, Slovenci.

CVETA ZALOKAR – ORAŽEM
Foto: IGOR LIPOVŠEK

V nedeljo, 19. julija 1992, ob 16. uri bo Gasilsko društvo Roa pri gostilni PIRC organiziralo

Drugo srečanje mladih ansamblov.

Vabimo vse debitante. Prijave sprejema Lado Petrovac do 15. julija, tel. (061) 737-492, med 14. in 18. uro. Srečanje ni tekmovalnega namena, najboljšje pa bo nagradilo občinstvo. Prireditve po povezoval FRANC PESTOTNIK. Bogat srečolov. Žrebanje vstopnic. Za ples in dobro razpoloženje bo igral ansambel ŠTAJERSKI VRELEC iz Rogaške Slatine.

Vabijo ROVSKI GASILCI, celoten izkupiček pa je namenjen za nov gasilski avtomobil.

... na sestanku so zadevo obravnavali, živahno razpravljali, izluščili najbolj tehtne misli...

Vse kaže, da smo globoko misleče (govoreče) ljudstvo. – Priče neslutnega gospodarskega in kulturnega vzpona bi bili, če bi jeziki delali! MARIJAN SLEVEC

Za kapelo na Kredarici

Jakob Aljaž, znani župnik iz Mojstrane, planinec in glasbenik je leta 1896 zgradil kapelico, ki je stala poleg Doma na Kredarici. Posvečena je bila leto kasneje, po vojni, leta 1952 pa podrtja, ne ve se, kdo jo je podrl ne zakaj. Ljubljanski

som »Ave Marija, Gratia plena«. Sedanjemu dovškemu župniku, g. Francu Urbaniju, pomeni ta plošča več kot vsa dovoljenja, s katerimi pa je imel nemalo dela in truda. V slovenski skupščini so dovoljenje za gradnjo nove kapele

Združeni okteti v Mengšu med županovim govorom

naškok in metropolit g. Alojzij Šuštar je dal leta 1987 (takrat je bila prva maša na Kredarici po porušenju kapelice) idejo za novo kapelico in od slovenskih planincev celo zahteval, da to storijo.

Od nekdanje kapelice je ostala le kamnita plošča z napi-

izglasovali lani v novembru (trdili so, da je na območju triglavskega narodnega parka to takšen poseg, da potrebuje soglasje slovenske skupščine), letošnjega marca pa je bilo izdano lokacijsko dovoljenje.

Kljub vsemu pa za zgraditev kapele niso dovolj samo dovo-

ljenja, potrebna so tudi sredstva, kaj šele na taki višini, kot je Kredarica, saj je vse potrebno pripeljati s helikopterjem. Lahko pa si samo predstavljamo, koliko stane ena vožnja, ki pripelje 1200 kg cementa. Prav zato so mengeški krščanski demokrati stopili v stik z g. Urbanijo. Koncert je pripomogel k zbiranju denarja za graditev kapele, da bo skrbela za duhovno obnovo ljudi, ki hodijo v hribe. Vstopnica za koncert ni bila vstopnica v pravem pomenu besede, pač pa prispevek, saj so se vsi nastopajoči odpovedali honorarju v korist kapele. Nastopajoči so bili iz različnih koncev Slovenije, vendar se bodo združili v temi oz. avtorstvu pesmi – te bodo posvečene goram, Triglavu, ali pa bodo celo Aljaževe.

Nastopali so: Pevska zbor Te Deum in zbor Glasbene matice, Okteti Tosama, Oktet bratov Pirnat, Ribniški, Škofjeloški, Logaški oktet, vokalni kvintet bratov Zupan, moški zbor Lek, Trio Svetlin, Slovenski kvintet iz Mengša, narodno-zabavni ansambel Stoparji, Trio Venturini, citrar Miha Dovžan z igralcem Borisom Cavazzom, zabavni ansambel Obvezna smer, Mengeška in Logaška godba, Marcos Bajuk in Andrej Jarc. Voditelja večera sta bila Alenka Höfferle in Janez Dolinar, scenarist in pisec veznega besedila pa prof. dr. Janez Marolt.

Št. žiro računa, kamor lahko nakažete denar po svojih zmogljivostih:
Župnijski urad Dovje-Mojstrana
64281 Mojstrana
51530-621-37
05 1610112 13009/54

TATJANA SIVEC STRMŠEK

Simfonični orkester Domžale-Kamnik v angleškem parku v Arboretumu Volčji potok v nedeljo, 24. maja. Prijeten kulturni dogodek, kakršnih si ljudje še želijo, je privabil veliko obiskovalcev.

Spominska razstava Boža Pengova

V torek, 9. junija, so v Oranžeriji v Mengšu v spomin akademskega kiparja Boža Pengova odprli razstavo njegovih del. Znana Pengova rodovina izhaja iz Ihana. Mama, Ana Kepec, je bila Smolajdrova, oče, Ivan Pangov, je bil rojen v Čukovem mlinu na Selu. Tako kot oče Ivan (prav te dni mineva

ljano in prevzel kiparsko delavnico. Tako se je srečal z arhitektom Jožetom Plečnikom in je bil potem skoraj dve leti njegov osebni kipar. Tako kot nekdanji njegov oče Ivan, je tudi mladi Božo s svojimi kiparskimi deli sledil arhitektu Jožetu Plečniku, čeprav pogosto za to ni bilo potrebnega denarja. Kar dolg je seznam

Sv. Florjan

čih umetnikov predstavil na skupinski razstavi v Ljubljani. Umrli je 13. julija 1985.

Dr. Damjan Prelovšek je ob tej spominski kiparski razstavi takole zaključil svoje razmišljanje: »Z delom Boža Pengova še vedno živimo skoraj na vsakem koraku. Koliko moči in klasične discipline je na primer samo v kapitelih majhne cvetličarne Zvonček na začetku ljubljanskih tržnic! Resda so nastali po bežni arhitektovi skici, vendar je pusti umetni kamen zaživel šele pod Pengovovimi prsti. Ali pa mogočni jonski kapiteli na zapornici! Ni tujca, ki jih ne bi občudoval in se čudil, odkod razmeroma neznatni Ljubljani toliko svetovne klasike. Plečnik je bil sam kiparsko nadarjen in je zato dobro vedel, zakaj si je za sodelavca izbral prav Boža Pengova. Tradicija, poklicna etika in izrazna moč določajo Pengovu vidno mesto v slovenski umetnosti.«

Na slovesni otvoritvi razstave je akademskega kiparja Boža Pengova predstavila Smiljana Mayer Škofic. V prijetnem kulturnem programu so pod vodstvom svojih mentorjev nastopili učenci Glasbene šole Domžale. Vsem, ki so Pengovo spominsko razstavo pripravili in poskrbeli za slovesno otvoritev, kot tudi udeležencem, se je v imenu Krajevne skupnosti Mengeš zahvalil Jože Vahtar.

Poleg številnih domačinov, Pengovovih svojcev in prijateljev smo na spominski razstavi v izjemno lepem prijetnem prostoru mengeške Oranžerije srečali tudi kiparjevo soprogo Sonjo Pengov.

STANE STRAŽAR

Trije bratje – narodno-zabavni ansambel

V domžalski občini je bilo v zadnjih treh, štirih letih ustanovljenih več narodnozabavnih ansamblov z mlajšimi zasedbami. Nekateri od teh ansamblov še igrajo, drugi pa so že ponehali.

Od narodnozabavnih ansamblov, ki še delujejo, je eden izmed boljših in tudi najmlajših »TRIO SVETLIN«. Trio Svetlin sestavljajo trije bratje: Aleš (18 let), ki igra kitaro, Tomaž (16 let) – bas kitaro in Andrej (14 let) – harmonika. Svoj prvi javni nastop so imeli pred tremi

leti na novoljetnem koncertu v Galskem domu na Vrhopolju. O ansamblu sem se pogovarjala z Andrejem, ki diatonično harmoniko igra štiri leta, v začetku mu je pomagal Niko Zajc. Tomaža je bas kitaro učil igrati Aleš, ko sta skupaj ugotavljala, kako se igra. Pri učenju kitare je Alešu pomagal Mile Kokalj, sicer kitarist pri ansamblu Franca Miheliča. Mile Kokalj je tudi njihov mentor, ki jim pomaga, kadar vadijo nove, težje skladbe, napisal pa jim je tudi melodijo za njihov valček, prvo samostojno skladbo. Vadijo takrat, ko so vsi trije doma in imajo čas. Aleš je zaposlen kot pripravnik, Tomaž hodi v 2. letnik Srednje kovinarske šole v Domžalah, Andrej pa v 8. razred osnovne šole.

Instrumente sta jim kupila starša. Čez nekaj let bodo, vsaj tako upajo, začeli igrati tudi na samostojnih nastopih, tako da bodo tudi sami lahko z glasbo zaslužili. Do takrat pa bodo nastopali na koncertih in drugih prireditvah ter se učili. Andrej se namreč uči tudi klavir, Tomaž pa bariton pri g. Juvanu v Domžalah. Pred kratkim so izdali svojo kaseto, v letošnjem letu pa nameravajo z nekaterimi ansambli posneti skupno CD kaseto.

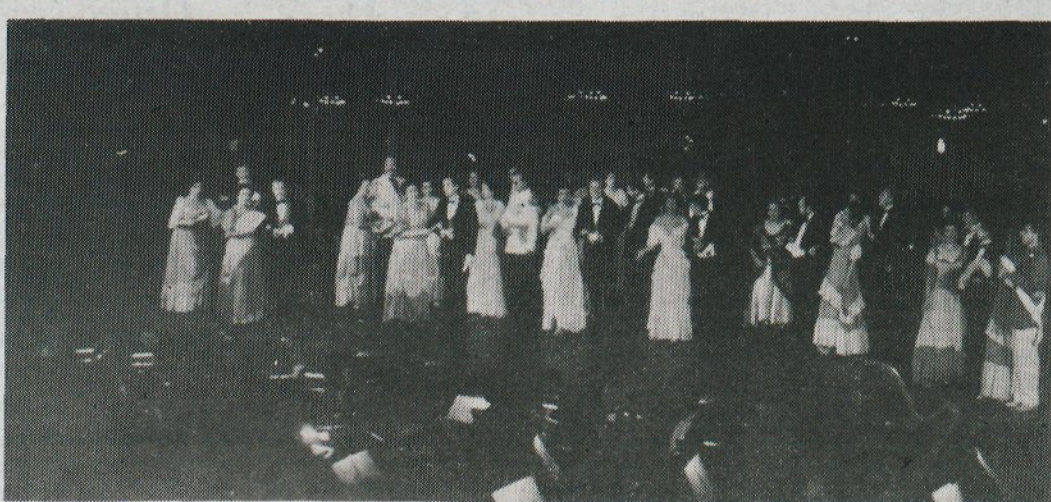
Še veliko uspehov!

DANI

Trio Svetlin

Prizadevni člani Kulturnega društva Miran Jarc iz Škocjana so v petek, 26. in soboto, 27. junija v poletnem gledališču na Studencu omogočili gostovanje ljubljanske opere z opereto Netopir. Obakrat so gledalci skoraj povsem napolnili gledališče. Seveda je največ skrbi in dela s pripravo odra, reklamo in pridobivanjem denarnih sredstev za gostovanje imelo prav prizadevno škocjansko kulturno društvo. Pri tem so pomagali tudi sponzorji in pokrovitelji Skupščina občine Domžale.

Zbor ljubljanske opere med opereto Netopir v poletnem gledališču na Studencu

Knjiga o Mengšu, Trzinu

Organizacijski odbor za izdajo knjige Staneta Stražarja o Mengšu Vam želi na kratko predstaviti velik projekt, ki je za Mengšane in okoličane zelo pomemben.

Stane Stražar je pisec knjig o nekaterih mestih in krajih v naši okolici. Verjetno poznate vsaj katero izmed njih: Kronika Doba 1970, Svet pod Taborom 1974, Moravska dolina 1979, Na pomoč 1980, Črni graben 1985, Na bregovih Bistrice 1988.

Knjiga o življenju in delu prebivalcev na ravni od Mengša do Trzina, od Ognerja do Gobavice in Dobena je nastajala več let. Zbrani so bogati podatki iz zgodovine tega območja.

Celotna snov je pregledno

razdeljena na šestnajst poglavij:

1) opisano je oblikovanje ravnine in vzpetine v geoloških obdobjih, vremenske razmere, vodovje, vodni viri, ledinska in hišna imena, izgovorjava;

2) bogata arheološka najdišča od Mengša do Trzina in Rašice;

3) prevodi zgodovinskih listin od srednjega veka dalje so kronološko urejeni, tlaka, dajanje naših prednikov po ohranjenih urbarjih, gospodarji po franciscejskem katastru leta 1826 do kmetske odveze sredi 19. stoletja;

4) bogato ustno in pesemsko izročilo ter godčevske in pritrkovaške viže;

5., 6) župnija sv. Mihaela, ki je najstarejša v naši okolici,

cerkvena ureditev in sakralne in kulturne spomenike ter znamenja krščanske kulture;

7) začetek osnovnega šolstva sega v 18. stoletje, že od prejšnjega stoletja je na tem območju živahno kulturno, športno in drugo društveno življenje, leta 1884 je bila ustanovljena menška godba, leta 1890 gasilsko društvo, nekaj let kasneje pa kulturno društvo;

8) poglavje zaobsega društva, ki so delovala ali pa še žive na območju od Trzina do Topol;

9) poleg odličnega slovenskega pripovednika so se na tem območju rodili številni znameniti možje, najboljši slovenski baročni slikar Franc Jelovšek, politik in gospodarstvenik Ivan Hribar, umetnostni zgodovinar Janez Veider;

10) poglavje o gospodarstvu – razvoj gospodarstva od kmetijstva do obrtništva in sodobne industrijske tehnologije;

11) uprava;

12) razvoj komunalne dejavnosti od cestnega, vodovodnega, kanalizacijskega in električnega omrežja;

13) izročilo o nekdanjih avstrijskih vojnah in o prvi svetovni vojni;

14) dogodki med drugo svetovno vojno;

15) boj za samostojno Slovenijo, podrobno je opisan boj v Trzinu v juniju 1991;

16) zbrane so kronike nesreč, epidemij, vremenskih posebnosti, potresov in požarov.

Knjiga formata A 4 obsega okoli 800 strani, več kot 700 risb in črno-belih fotografij ter osem strani barvnih slik. Knjiga ne prinaša samo zanimivega branja, ampak je bogata z kladnica kulturne dediščine našega območja. Prav zato je nepogrešljiva dobrina v vsaki družini na območju od Topol do Trzina, Rašice, Dobena. To knjigo bi morala imeti vsaka družina na tem področju, vsaka delovna organizacija, vsako društvo.

Pogovor z avtorjem te knjige, Stanetom Stražarjem, bomo objavili v naslednji številki.

TATJANA SIVEC
STRMŠEK

POGOVOR Z ZVONETOM MODREJEM
V KNJIŽNICI DOMŽALE

Sreča je metulj

Zvone Modrej je pred časom izdal pri založbi Petra Amalietija svoj prvenec, knjigo Sreča je metulj. Drobo modro knjigo, ki nosi podnaslov Razmišljanja in izkušnje za trenutek, je napisalo Modrejevo življenje, ki ni bilo ravno lepo. Ali pa, v nekem posebnem pomeni! Vse se je začelo takrat, ko se mu je najprej upočasnili, potem pa dokončno zaustavil korak. Tedaj se je soočil z resnico, da je prikrajšan za tisto življenjsko dobro, ki jo ima večina. In prav to ga je privedlo do novih spoznanj in iskanj, s tem pa spreminjanja same sebe. In pri tem je, kot pravi, doživel nepopisno srečo, našel nove možnosti, ki so ga vodile, da jih ni več in si poiskal odgovore, kako se prebijati skozi življenjske stiske in probleme.

Knjigo so bralci kmalu odkrili, naletela je na neverjeten odmev, in tisti, ki so jo prebrali, pravijo, da so to storili »na dušek«, tako kot jo je tudi profesor Anton Trstenjak, ki je poleg dr. Janeza Milčinskega prispeval uvodne misli. »To je knjiga, ki jo nosi marsikdo v sebi«, pravi eden od bralcev, druga pa: »Ko sem prebrala to knjižico, sem našla življenjski smisel. Ne v knjigi – v svojem življenju!«

Prav zaradi vsega tega smo se v domžalski knjižnici odločili, da pripravimo pogovor z Zvo-

netom Modrejem in ga povabimo medse. Vsi, ki smo mu tistega toplega majskega večera prisluhnili, smo šli domov drugačni, obogateni in bolj polni optimizma. Poslušali smo preproste, a spodbudne misli o smislu življenja, o odnosih s sočlovekom, o bolj polnem in pozitivnejšem naravnem življenju. Saj kot pravi Modrej v enem svojih izrekov, ki jih je v knjigi polno – ne moremo vedno izbirati, kaj se nam naj dogodi, vedno pa lahko izberemo naš odziv na dogodke.

Nek poseben optimizem, dozorelost in modrost, močna volja, nesebičnost – vse to je Zvone Modrej prenesel na nas in zato je njegova knjiga namenjena vsem, ki se v življenju srečajo s težavami, boleznijo, trpljenjem. Takšni pa smo pravzaprav vsi in zato moramo kreniti na pot in se notranje utrditi. Ali kot pravi profesor Trstenjak: »Sreče ne iščemo v zunanjih dobrinah, saj jo lahko najdemo v svoji notranjosti, v duhovnem svetu in upanju na večnost. (...) Knjiga pomeni zmagovalje duha med materijo.«

Zato je bil pogovor velika sreča za vse, ki smo bili skupaj z Modrejem. Na vse druge pa še vedno čaka knjiga, ki lahko korenito spremeni tudi vaše življenje.

CVETA ZALOKAR-ORAŽEM

Večer na vasi

V petek, 19. junija 1992, je MKZ Mengeški zvon povabil na dvorišče pri Francetovih ljubitelje ljudskega petja in lepe besede. Pred osemnajstimi leti so se na istem dvorišču večinoma isti fantje zbirali in prepevali. Niso vedeli, da bo iz srečanj zaradi želje po prepevanju nastal zbor. Pa je. In sedaj obstaja in nastopa pod imenom MKZ Mengeški zvon.

S predstavitev svojega dela pa niso želeli opozoriti le nase, pač pa so k sodelovanju pri nastopu povabili tudi svoja dekleta in žene, ki sestavljajo ženski nonet Vigred, ljudsko pevko Pepco Blejčevico s svojo harmoniko, flavtista Janeza Petrača, citrarja Tomaža Plahutnika, ki je oba zbora tudi spremljal, ter

dramskega prvaka Poldeta Bičiča. Igralci KD Franca Jelovška pa so prikazali dva skeča, enega tipičnega za vas (prepir moža in žene zaradi sosedov), drugega pa lahko postavimo kamorkoli (posojanje deviz ne vemo komu).

Večer, kakršnega je marsikdo vajen, večinoma pa o njem lahko le premišljuje, saj je bil tako prijetno domač in pristen, je na koncu krstil tudi dež. In fantje so obljubili, da je bil ta večer sicer prvi, nikakor pa ne zadnji.

Veseli smo, da obujamo spomine na vaško življenje. To je edini način, da ne pozabimo, kako je bilo.

TATJANA SIVEC
STRMŠEK

Groblje '92

Otvoritveni koncert Groblje 92 je bil tako enkratno doživetje, da je to komaj možno opisati z besedami.

Organizatorji Gallus Carniolus z direktorjem Tomažem Boletom, ki je mednarodni poletni festival komorne glasbe otvoril s kratkim pozdravnim govorom, so se resnično zelo potrudili – ugleden koncertni list, pogostitev, ki jo je prispeval sponzor koncerta Ten Tours Domžale, okrasitev – in zaslužijo vso pohvalo.

Program in izvajalci prvega letošnjega koncerta so bili dobro izbrani in so se v obnovljeni cerkvi s prekrasnimi Jelovškovi freskami čudovito dopolnili. Ambient, mladi godalni simfonični orkester Domžale-Kamnik pod taktirko odličnega Tomaža Habeta in oba solista, mojstra violine Tomaž Lorenz in Volodja Balžalorski, so uspeli polnozasedeno dvo-

rano s koncerti Tatrinija, Haendla in Bacha popolnoma prevzeti. Poslušalci in izvajalci so se zlili v eno, čutno predani vznemerenosti čudovite glasbe.

ZLATKA LEVSTEK

slamnik

je glasilo občine Domžale. Izhaja enkrat mesečno.

Vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno

Razstavljeni predmeti spretnih rok upokoencev

Pestra izbira kmečkih dobrot

Razstava ročnih del in kmečkih dobrot moravskih upokoencev

Društvo upokoencev Moravče je sredi maja organiziralo tretjo razstavo ročnih del, starin in kmečkih dobrot. Razstava je bila v društvenih prostorih v Moravčah. Svoje izdelke je razstavljalo 65 članic in članov. 230 izdelkov si je v dveh dneh ogledalo več kot 250 obiskovalcev iz domačega kraja in drugod. Med njimi predstavniki društev upokoencev: Kamnik, Komenda, Domžale in Mengeš, predstavniki krajevnih skupnosti, le predstavnikov občinske zveze DU, ZDUS in občine nismo opazili. Zanimivi in vzpodbudni vtisi so zapisani v knjigi obiskovalcev. Čestitke in pohvale organizatorjem ter razstavljalcem so presegle vsa naša pričakovanja.

Tekst in foto JOŽE NOVAK

Grb in zastava Mengša

Iz dopisa prof. dr. Boža Otopca iz Zgodovinskega inštituta ZRC SAZU povzemam nekaj misli:

1. Kraj Mengeš doslej še ni imel krajevnega grba, ker ga pač vaška naselja niso imela, ampak le mesta in redki trgi.

2. Kraji, se v zadnjem času odločajo za svoje krajevne grbe, skušajo v njih prikazati bodisi zgodovinske elemente ali lepe in splošno znane stavbe ali spomenike v kraju – skratka, nekaj, s čimer bi se prebivalci občani lahko identificirali in tak grb sprejeli.

3. V Mengšu, kjer je grad obstajal vsaj že v 12. stoletju in se je po njem imenovala plemiška rodbina, ki je izumrla šele v 15. stoletju, bi po zgoraj povedanem prišel v poštev torej grb teh gospodov Mengeških. Pred leti je po ohranjenih pečatih bilo videti, da je njihov grb dvoglava kača v obliki številke 8. Ko pa smo v zadnjih letih dobili mnogo srednjeveških listin vrnjenih iz dunajskih arhivov, je bilo na njih tudi nekaj pečatov Mengeških, ki pa so pokazali, da predstavlja grb starih Mengeških dejansko tako imenovani »dvojni trnek«, kar je šele pojasnilo tisti dve glavi »osmične kače«, kjer gre seveda za glavi obeh trnkov... Omenjeni »dvojni trnek« je v heraldiki menda pogosto uporabljan tudi zato, ker je grb moral biti vedno simetričen in je torej dvojni trnek v obliki osmice bolj ustrezen.

Primeri grbov Mengeških iz Krasslerjeve knjige!

Mengeški grb (modri dvojni trnek na beli podlagi)

Najstarejši pečat iz l. 1154

Mednarodni knjižni kviz »Kolumb« in doba odkritij v knjižnici Domžale

V okviru Evropskega knjižnega tedna se Slovenija letos prvič vključuje v mednarodni knjižni kviz za mlade bralce, ki ga pripravlja nemška bralna ustanova Stiftung Lesen. Tekmujejo šolarji iz desetih evropskih držav: Avstrije, Češkoslovaške, Estonije, Hrvaške, Nemčije, Poljske, Rusije, Slovenije, Španije in Švice.

V Sloveniji poteka tekmovanje prek občinskih knjižnic in v sodelovanju s šolskimi knjižnicami. V naši knjižnici smo se nanj že pripravili, obvestili pa smo tudi vse šolske knjižnice in jim razdelili propagandno gradivo in kviz z vprašanji. Vsebinska kviza je povezana z letošnjo 500-letnico Kolumbovega odkritja Amerike. Skozi devet vprašanj približe spoznamo stoletja dobe odkritij in velike močeh tih davnih časov. Poleg kviza pa vas na mladinskem oddelku čakajo številni priročniki, enciklopedije in leposlovne knjige, s pomočjo katerih boste zlahka kos tudi težjim vprašanjem. Pri reševanju vam lahko pomagajo tudi starši, učitelji, prijatelji. Vsak tork ob 12. uri, in sicer v juniju, juliju in avgustu, pa bomo imeli tudi v naši knjižnici skupinsko reševanje. Prepisovanje je dovoljeno!!! Kviz je namenjen predvsem učen-

cem na predmetni stopnji osnovne šole, seveda pa ga lahko rešujejo tudi mlajši otroci.

Prvega septembra bomo v naši knjižnici izvedli občinsko žrebanje, na katerem bomo izžrebali udeleženca za izlet v neznano, ki bo 17. septembra, na Dan zlatih knjig. Knjižnica je pridobila tudi sponzorje (Državna založba Slovenije, Izvršni svet občine Domžale in poslovalnica Mladinske knjige iz Domžal), ki so prispevali več lepih knjižnih nagrad. Vsi sodelujoči bodo imeli tudi možnost biti izžrebani za mednarodno nagrado. En tekmovalcev iz Slovenije se bo predvidoma udeležil mednarodnega bralnega tabora.

Vprašanja v kvizu se nanašajo tudi na tri znamenita knjižna dela svetovnih klasikov. Kdor od udeležencev bo prebral vsaj eno od teh treh knjig, se mu bo štela med prebrana dela v programu bralne značke za šolsko leto 1992/1993.

Smo vam zbudili željo po brskanju po zgodovini, ali po potovanju v neznano? Rešite ta kviz, morda boste ravno vi srečni izžrebanec. Torej, vabljeni v našo knjižnico.

Za reševalce, ki bodo reševali kviz po šolah, pa še opozorilo, 25. avgust je zadnji datum, da pošljete rešitve na naslov Knjižnica Domžale, Ljubljanska 58.

Pisma bralcev

Mengeški bermudski trikotnik ... tretjič, četrtič, itd.

Kot neposredni sosed te nesrečne črne točke prometa sem bil priča že mnogokrat nesrečam z razbitimi avtomobili, težjimi in lažjimi ranjenci, podrti ograji, polomljeno živo mejo in tako naprej. Včasih sem krivil most, saj če bi stal v liniji ceste, bi ga skoraj vsi zvozili. Zavarovalnica bi ga lahko sama plačala novega, saj vse škode gotovo presegajo njegovo vrednost, sem razmišljal. Nadlegoval sem že miličnike, češ: »Predlagajte kaj, vaše strokovno mnenje bodo gotovo upoštevali. Morda bi morala tabla z omejitvijo 40 km/h biti večja, bolj vidna.« »Pa saj se zaletavajo samo domačini, ki cesto dobro poznajo,« je eden od njih odgovoril na moje nerganje. »Divjajo pač, pa

jih nese.« In vsaj dokler jim ne popravijo avta, so drugi varni pred njimi. Večkrat sem že mislil pisati, posebno po kakem bolj krvavem dogodku. Pa je bilo prav, da nisem, z leti človek pride do novih sklepov. Smo slabi, neodgovorni vozniki in takim prometni znaki ne pomenijo kaj dosti. Policija pa res ne more pred Mengeš postaviti kar stalne straže, pravzaprav dveh – na vsaki strani mostu ene.

Zdaj sem prepričan, da bi bilo most poravnati s cesto prav neodgovorno in nevarno. Avtomobili res ne bi več leteli v graben, zato pa bi pobijali pešce in kolesarje, ki jih je na tej cesti dosti. Zdaj čisto resno predlagam preprost in cenen ukrep, s kakršnimi v Afriki in Aziji učinkovito pripravijo voznike do upoštevanja omejitve hitrosti. Kakih 100–200 m pred nevarnim predelom v asfalt urežemo vrsto prečnih žlebov, da avto opozorilno »zadrda«, ko pelje čeznje. Tem sledi nekaj večjih grbin, ki pri 40 km/h ne povzročijo nobenih težav, pri večji hitrosti pa tako zazibljejo vozilo, da voznik mora upočasniti vožnjo, če noče poškodovati podvozja. Ker avtomobile spoštujemo, človeških življenj pa ne, bi nas neprijazni ukrep prisilil h kulturni vožnji. Kajti »bermudski« most je pri 40 km/h povsem varen za vozila in pešce tudi v najslabših voznih razmerah. Ne cenejšega in ne bolj varnega načina si ne morem misliti. V kulturi in demokraciji smo pač šele vajenci.

TONE ŠKARJA

Osnovna šola Radomlje

V ponedeljek, 8. junija 1992, je bilo članom Sveta KS Radomlje, to je predsedniku Andreju Šraju, članu Janezu Cerarju, ki je obenem tudi odbornik in delegat Skupščine občine Domžale, in meni očitano, da je KS Radomlje premalo storila, da bi bilo osnovni šoli vrnjeno ukradeni ime in da bi se morala spet imenovati OSNOVNA ŠOLA RADOMLJE. Občinska skupščina je namreč 4. junija 1992 že napačno ime preimenovala v OSNOVNO ŠOLO PRESERJE PRI RADOMLJAH. Ker je podobnih očitkov in pritožb, ki letijo na vse člane Sveta KS Radomlje še več, moram le nekaj odgovoriti.

V letu 1979 je bila Osnovna šola Radomlje preimenovana v OŠ Radomeljske čete Preserje. Ker na nerazumljivo spremembo imena šole, ki je bila izvedena brez vednosti in soglasja občanov, ni nihče javno reagiral, sem za Občinskega poročevalca napisal humoresko Krivi so Stari Slovani, v kateri sem se zavzemal za staro ime.

Leta 1988, po izidu knjige Ob bregovih Bistrice, sem na zboru občanov predlagal vrnitev starega imena, 7. avgusta 1990 pa sem Skupščini občine Domžale poslal predlog, da šoli vrne prvotno ime, z naslednjo vsebino:

G.ŠAR PRÁNC
Škrjančeva 17
61255 Radomlje

Škrjančeva, 7. 8. 1990

OBČINSKA UPRAVA DOMŽALE

Predmet: Predlog za vrnitev prvotnega imena šole

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE

Ob šolski reformi v letu 1958 so bili v Osnovno šolo Radomlje vključeni učenci s rojstva strani in iz Osnovne šole Honec. Zaradi prostorske stiske je prišlo do sidiave nove šole na lokaciji Preserje.

V letu 1979 je bilo ime Osnovne šole Radomlje ne zaključeno, to je brez vednosti krajanov, ki so s samopriplevom dolga leta doplačevali gradnjo, spreminjeno v Osnovna šola Radomeljske čete Preserje.

V imenu večjega števila krajanov predlagam, da se šoli vrne prvotno ime, kar utemeljujem s naslednjimi:

1. Vasi Radomlje, Hudo, Škrjančeva, Volčji potok in Hudič so imela (po Štrancarju) prvo različno šolo že leta 1853. Osnovna šola Radomlje pa je bila ustanovljena v letu 1888.
2. Osnovna šola so ponavadi v večjih krajih, ki so posebej razviti centri s prometno kritično, v krajih, kjer je cerkev in kjer se odvija različna društvena dejavnost. V Radomljah imamo gasilsko društvo, Foto-kino klub Havičica, dve pevski zbori, društvo upokojencev, radio klub, turistično društvo, športno društvo, mlade modelerje in še in še. V Radomljah imamo pošto, velik kulturni dom, gasilski dom, otroški vrtec, pekarno, kuhinjo s bifejem in več trgovin.
3. Ravnateljica osnovne šole ocenja, da se pri zdajšnjem naslovu dogaja, da gre pošte, ki je namenjena naši šoli, večkrat v Preserje pri Ljubljani, kar povzroča neslavo.
4. Vse te leto, ko nam je bilo valjano novo ime, smo v tisku, na radio in televiziji večkrat brali in slišali, predvsem pa je bilo v pogovoru med ljudmi večkrat slišati ime O. Radomlje, kar dokazuje, da je staro ime še sakorenjeno.
5. 100-letni tradiciji osnovnega šolstva v Radomljah se enkrat predložimo, da se vrne prvotno ime – OSNOVNA ŠOLA RADOMLJE.

leu

20. januarja 1992 je Svet KS Radomlje razpravljal o vrnitvi omenjenega imena. Soglasni sklep, da se šoli vrne ime, in moj predlog pa poslal na občinsko skupščino. Ta je z večino glasov sprejela ime Osnovna šola Preserje pri Radomljah.

Za Preserje je to čast in odgovornost, hkrati pa veliko vprašanje – le kakšno letnico si bodo izbrali za rojstvo te šole? Ali letnico 1853 oziroma 1888, ko je bila v Radomljah ustanovljena osnovna šola; ali leto 1963, ko je bila zgrajena ta stavba; ali leto 1979, ko je šola dobila napačno ime; ali pa leto 1992, ko jim je občinska skupščina podarila to šolo!

Vse kaže, da tudi Skupščina občine Domžale nečesa ne razume. Šola ni samo zemljišče in stavba ter materialni svet in s tem fizični obstoj, po katerem naj bi ji pripadalo ime PRESERJE. Šola je tradicija, čast in avtoriteta naših prednikov, ki so se za šolo borili skoraj petdeset let in jo ustanovili, je pa tudi ponos kraja in stoletna zgodovina radomeljskega osnovnega šolstva.

KRAJEVNA SKUPNOST RADOMLJE
61255 Radomlje

20.1.1992

OBČINSKA UPRAVA
GEODEZIJA UPRAVA

Svet krajevnih skupnosti Radomlje je obravnaval pobudo krajanov o preimenovanju šole s šolske hiše v Opatovški ulici (vrtičev starega imena) in OŠ Radomeljske čete Preserje v OŠ Radomlje (vrtičev starega imena) in sprejel sklep, da se vse omenjeni pobudi posreduje.

Lep pozdrav.

Prilogo: vobrazložitev

Predsednik: Šraj Andrej l.r.

Šole ne moremo tehtati na kile in meriti na cole in vatle! saj je v bistvu le duhovni svet. Šola je živ organizem, so učenci s potrpežljivimi in prizadevnimi učitelji, je učenje, so vaje in naloge, sta smeh in vrisk otrok med odmor. Šola sta vzgoja in izobraževanje, so spomini na vesela otroška leta in razposajeno dozorevanje. Materialni svet v šoli so le zvezki in knjige, oguljene šolske klopi, kreda s tablo, v telovadnici pa športno orodje. Osnovna šola je torej v glavnem le duhovni svet in prijetni spomini na otroškost ter na najboljši učitelje in učitelje. Le to učenci odnesejo iz šole, ne pa kos opeke ali kvadratnega metra zemlje, na katerem stoji šola.

FRANCE CERAR

Nalijmo si čiste vode

Dan ekologije, 5. junij, nas je spet spomnil na to, kako mačehovsko se obnašamo do narave, kako sebično izkoriščamo dobrine, ki so nam bile dane zato, da lahko živimo in obstajamo kot najbolj razvita bitja na zemlji.

Pozabljam, da smo kljub visoko razviti civilizaciji še vedno del narave, ker smo iz nje nastali.

Na ta dan vedno znova odpiramo stare, nerešene probleme in opozarjamo na nova, vedno bolj zastrašujoča dejstva, ki kažejo, da vsak dan bolj

onesnažujemo in uničujemo ta svet in s tem zmanjšujemo tudi možnosti za obstoj in razvoj človeštva.

– Zaradi velike porabe energije, ki je v preteklosti temeljila predvsem na kurjenju fosilnih goriv, je emisija milijonov ton CO₂, začela povzročati t.i. učinek tople grede, ki bo ob nespremenjenem početu postopoma dvigala temperaturo na Zemlji, taljenje ledu na tečajih, dvig morske gladine in širitev puščav na danes še plodna polja.

– Neobrzdana uporaba najrazličnejših kemikalij, predvsem klorofluorovodikov oz. potisnih plinov za razpršilnike in hladil v hladilnikih ter klimatskih napravah, je povzročila tanjšanje ozonskega plašča, ki varuje Zemljo pred ultravijoličnimi žarki, ti pa so zaživa bitja smrtonosni. Na ljudeh so posledice vidne že nekaj let v naraščanju števila obolelih za kožnim rakom.

– Posledice množične proizvodnje so neverjetne količine vseh vrst odpadkov. Ostanke odpadkov z izcednimi vodami nevarno onesnažujejo prst in vode, predvsem podtalnico. Posledice se kažejo v pomanjkanju pitne vode na Zemlji.

– Vsako leto uničimo več desetisoč hektarov pragozdov, ki so pljuča našega planeta.

– Svetovne zaloge nekaterih naravnih virov, predvsem nafte in rudnin, so nevarno načete, da

ne rečemo izčrpane. Novih, vsaj na Zemlji, ne bo. Največje ekološke probleme povzročajo najbolj razvite države sveta. Nasprotje med hiperpotrošništvom razvitih držav in pomanjkanjem najosnovnejših življenjskih potrebščin nerazvitih držav je v nebo vpjooče. Sloviti raziskovalec morij Jaques Cousteau je že pred petnajstimi leti ugotovil, da Zemlja lahko dostojno preživi le okrog 700 milijonov ljudi, ki bi imeli dohodke, kupno moč in ugodnosti, kot jih uživa povprečen Američan. Vemo pa, da danes na Zemlji živi blizu 6 milijard ljudi, večina na robu obstoja in manjšina v izobilju. Vendar se ob uničenju Zemlje in našega obstoja ne bomo delili na revne in bogate. Če bomo postali družba, ki ji je do resnice, ne pa zgolj do navidezne sreče, ki jo prinašata udobje z materialno blaginjo, lahko ob pravičnejši delitvi dobrin preživimo vsi. Temnejša stran materialnega udobja je tudi pomanjkanje pristnega stika z naravo, hoje po travi, okopavanje zemlje, vdihavanje s kisikom polnega zraka. V brezbarvnem okolju sivine betona, blokov, nebotičnikov, cest, postajamo brezvoljni, apatični in depresivni. Postali smo degeneriranci, kar dokazuje tudi porast kriminala, alkoholizma, narkomanije, posilstev in drugih dejanj, ki jih človek, kot bitje z najbolj razvito sposobnostjo mišljenja, dojemanja in zavedanja, ni vreden.

K. B.

ODGOVOR SPOŠTOVANI G.V.D. RAVNATELJICI KNJIŽNICE DOMŽALE ...

Knjižnica Domžale in odnos do ustanovitelja ...

Odgovor spoštovani g. v. d. ravnateljici knjižnice Domžale Cveti Zalokar-Oražem

Najprej se moram javno opravičiti za nepopolne podatke, s katerimi sem delal primerjave o stroških ogrevanja in najemnine. Nanašali so se na leto 1991. Primerjave so nevhvaležne in zavajajoče, zaradi obsega inflacije, hkrati pa dajejo tudi možnost manipulacij, tudi mojih. Za netočnosti se opravičujem in bom podatke v prihodnje preverjal na večjih mestih.

Na kratko bi vseeno šel zadevi do dna, kljub temu da ni zanimiva za večino bralcev in bo članek v najslabšem primeru poleg naju bral le še kak bralec (po I. Lipovšku in W. Churchillu).

Kakšno planiranje je to, če se od predvidenih (ne odobrenih) celoletnih sredstvih za materialne stroške v višini 5 milijonov (malo zaokrožujem) že v prvem trimesečju porabi 3 milijone, od tega 1,6 milijona (brez knjig) za materialne stroške in v tem delu za najemnine, ogrevanje in ostalo energijo 400.000 SLT. Še bolj je zanimiv neenak odnos med materialnimi stroški knjižnice (brez knjig) in občine, ter stroški za osebne dohodke. Predvidevam (iz prvega trimesečja in se opravičujem za to manipulacijo), da je polovica materialnih stroškov najemnina za knjige. Faktor odnosa OD/MS knjižnice je tako 2, občine pa 8. Vse to na osnovi enakih izhodišč v decembru 1991, ki naj bi tudi pomenili osnovo za planiranje. Kje je opravičilo za tako nesorazmerje med materialnimi stroški in osebnimi dohodki, ki naj bi bili primerljivi, ko se izzzvamejo stroški nabave knjižničnega gradiva. Jasno tudi ni, ali se prikazujejo v proračunskih planih dotacije republike ali ne.

Sicer pa je neko subjektivno pričakovanje (manipulacija ali inflacija?) tudi na vaši strani, ko navajate podatke za april in jih razpotegnate na celo leto.

Želim zagotoviti sprašujočim, da mi v zvezi z zanimanjem za knjižnico ne gre za nobene politične, kaj šele ideološke interese. Čutim se odgovornega, da kot predstavnik občanov po najboljših močeh in pošteno skrbim za njihove interese in pravilnost dela.

Knjižnica je javna ustanova, ki deluje v Domžalah zelo kvalitetno in vsestransko. Na knjižničarstvo in njeno kulturno vlogo gledam široko, torej ni to samo branje knjig ampak tudi sorodni načini, to je slika in zvok. Vse v kontekstu širjenja uveljavljene in kvalitetne kulture (klasike), ki je niso sposobni razni komercialni »studiji«. Prednost ima vsekakor pisana beseda in literatura, ki ne sme trpeti zaradi ostalih oblik umetniškega izražanja in drugih vrst pisane besede (časopisi, strokovne revije, uradne revije). Komercialnost in tržnost pri tem ne smeta igrati nikakršne vloge.

Knjižnica kot javni zavod, ki je financiran iz javnih financ, mora skrbeti za najširši krog občanov in jim na popolnoma neprofitni osnovi nuditi svoje storitve. Torej so nedopustne stranske dejavnosti, ki jih ni sprejel v program ustanovitelj in jih ni pripravljen financirati. Mnenja sem, da čisti računi niso možni, če se ista organizacija ukvarja z dejavnostmi posebnega družbenega pomena in s tržnimi dejavnostmi.

Ustanovitelj ima zato vso pravico in odgovornost skrbeti za programe dejavnosti in tudi potrjevati in kontrolirati porabo sredstev iz proračuna. Žal se tega zavedajo le redki odborniki v SO Domžale. Večini je vseeno (ali pa se jim mudi domov), kako so formulirani akti in kdo sodeluje v svetu zavoda. Funkcija nadzora se še vedno sprejema kot čista formalnost. Na 17. skupščini dne 4. junija 1992 se je lepo pokazal odnos do ustanovitelja, ki je bil postavljen pred dejstvo potrditi že sprejeti akt – statutarni sklep knjižnice, brez možnosti vnosa sprememb. Časovno izsiljevanje je v tem primeru očitno: Svet knjižnice je sprejel statutarni sklep dne 20. 12. 1991. IS ga je obravnaval dne 12. 2. 1992. Od februarja do junija ni bilo možno (birokrati niso uspeli) predložiti statuta v javno obravnavo in usklajevanje, za kar je pristojna skupščina. Postopek je potekal, za razliko od vzgojnoizobraževalnih javnih zavodov, povsem mimo skupščine in tudi brez ustreznega odloka.

Žal je to malenkost s tem, kar se je dogodilo takoj ob nastopu tej skupščini pred dvema letoma, ko je v še večji časovni stiski »pogojno« potrdila odlok o ustanovitvi Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale, katerega odlok in statut sta še živ primer preteklega doba. Ta velika organizacija bi ob bolj prosvetljenem pristopu bila lahko učinkovito javno podjetje za dejavnosti posebnega družbenega pomena in morda eno ali več uspešnih podjetij za izvajanje tržnih dejavnosti. Rezultat bi bil ne le zelo lepa poslovna stavba, temveč bolj urejena komunalna infrastruktura in čisti računi ali pa bolj vidna komunalna urejenost krajev (čistoča). Birokracija je tudi v tem primeru zelo uspešna, saj je od odločitve, na osnovi mojega predloga odloka o organiziranju komunalnih dejavnosti v januarju 1991, da se razične poslovanje KSP in strokovno ovrednoti možnost reorganizacije, preteklo leto dni. V tem času specializirana in plačana firma ni uspela sproducirati nič uporabnega oziroma naročenega in tudi republika ni uspela izdelati zakona ali ga predložiti skupščini v sprejem.

Dovolite, da končam, ker imam »DOST«, vi pa tudi, če ste vztrajali do tu.

Mag. TOMAŽ ŠTEBE, odbornik DPZ

V uredništvo smo kot bodico občinski upravi prejeli tole zastarelo listino z najnovejšim datumom.

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
OBČINA DOMŽALE
Sekretariat za notranje zadeve

Številka:
Datum: 22. 06. 1992

ZAČASNO POTRDILO

Sekretariat za notranje zadeve Občine Domžale potrjuje, da je to: STARIČ Janez, rojen-a 03. 06. 1967

stanujoča
pripravljen izgobo vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil

kategorije "B"
ga je izdal
SZZ občine Domžale

KONJENIŠKI KLUB KRUMPERK

Kljub spremembam – uspešni

Konjeniški klub Krumperk uspešno nadaljuje tradicijo nekdanjega Konjeniškega kluba Biotehnične fakultete Krumperk, ki je v »najboljših« časih skrbel za blizu 60 konj, bil vse-skozi povezan z vzgojo hano-verancev ter tudi na tekmovalnem področju eden izmed najboljših slovenskih klubov.

Nove razmere, spremembe v šolstvu, ki so povzročile, da v tem okviru ni več raziskovalne-šolske dejavnosti, so spremenile tudi razmere v klubu, saj ima BF sedaj na Krumperku le prepustno postajo, vsi drugi konji pa so v privatni lasti. Dejavnost se je razpolovila, ostala pa je zagnanost vseh, ki v klubu delajo in skrbijo, da klub tudi v letošnjem letu dosega lepe tekmovalne uspehe.

Klub združuje skoraj 60 ljubiteljev konj, rejcev in tekmovalcev, največ iz naše občine, ki pod vodstvom predsednika Franca Prevca in s strokovnim sodelovanjem Aca Slaviča, ki je iz prve generacije učencev Matjaža Čika, splošno priznane mednarodnega strokovnjaka za to področje, nadaljujejo desetletno tradicijo Konjeništvu na Krumperku. V razgo-

voru se spomnimo Borisa Lenčka, nekdanjega predsednika, ki se je vseskozi zavzemal za osamosvojitve kluba, pa Matjaža Čika, s čigar odhodom je nastala velika vrzel. Klub je prebrodil težave ločitve od fakultete, ki je do tedaj imela večino konj. Žal so z njenim odhodom odšli tudi skoraj vsi konji. Postavil se je na lastne noge in z letošnjimi rezultati dokazuje, da so najtežji časi mimo. V klubu so mladi tekmovalci (Marko Brojan, Tina Slovnik, Alenka Šušteršič, Robi Zaviršek, Gorazd in Monika Kušar, Tomo Prevec, Matjaž Hiršman in drugi), njihovi starši, ki so se pripravljali odreči marsičemu, zagotovljeno pa je tudi sodelovanje sponzorjev, ki radi pomagajo in se jim zato klub zahvaljuje.

Največ skrbi je namenjene tekmovalnemu športu, ob njem pa poteka tudi skrb za vzrejo, predvsem pa vzgojo mladih kadrov. Zanimanje za vzrejo konj in športno jahanje se povečuje, jeta, okolica Krumperka pa je zelo zanimiva tudi za turizem, ki pa ni in ne sme biti le stvar ljubiteljev konj.

Klub, ki se ponaša s takim številom državnih in drugih na-

slovov kot vsi drugi klubi v naši državi skupaj, skuša v tekmi s časom in denarjem tudi v prihodnje narediti čimveč. Vendar o načrtih ne govorijo radi. Razmere ne dovoljujejo dolgoročne načrtovanja, zato delajo pravzaprav iz dneva v dan in še ne vedo, kako bo naslednja sezona. Želijo si, da vsaj tako, kot letošnjo. Upajo na kakšen nastop v tujini v okviru Alpe-Adria, na razumevanje in na športno srečo.

Dosedanje delo, v katerem so sledovi tako vseh dosedanjih vodstev kluba kot posameznih članov, tekmovalcev in simpatizerjev, se torej uspešno nadaljuje. Vsi, ki Konjeniški klub Krumperk, njihovo zagnanost, ljubezen do konj, pa tudi odrekovanja in uspehe poznamo, nismo v skrbeh za njihov jutri.

Že šesto mednarodno srečanje menceških šahistov s šahisti iz Nemčije

Vse skupaj se je pričelo pred desetimi leti, ko je Mengšan Stane-Jaklič predlagal, da bi se pomerili s šahisti iz Nemčije. V Bubenreuthu, ki je po velikosti podoben Mengšu, je zaposlenih tudi nekaj Mengšanov. V kraju je poleg kmetijstva izredno razvita obrt – izdelava strunskih instrumentov, zato je nekaj Mengšanov našlo delo v tem prijetnem kraju v bližini Nürnberga. Vključili so se v družabno življenje kraja in tako navezali stike s domačini. Od leta 1982 imamo šahovska tekmovanja vsaki dve leti izmenoma, enkrat pri nas v Mengšu, drugič v Bubenreuthu. Program vselej obogati s svojim nastopom folklorna skupina iz Mengša.

In kako je bilo letos? Iz Mengša smo odšli na pot v petek, 12. 6. zgodaj zjutraj. Ko smo prišli v Bubenreuth, so nas pričakali naši gostitelji. Po kratkem nagovoru in pozdravih dobrodošlice smo skupaj odšli na domove gostiteljev in se ponovno zbrali ob 18. uri, ko so nas popeljali na Bergkirchweih, to je binkošno slavlje, podobno tistemu na Oktoberfestu v Münchnu. Na prireditvenem prostoru se zbere sto do stopen-desettisoč obiskovalcev.

V soboto smo se po dopoldanskem ogledu mesta Erlangena zbrali v mestni hiši v Bubenreuthu, kjer nas je sprejel župan gospod Erich Werner. Gospod župan je v svojem nagovoru izrazil vse simpatije do nove Slovenije in nam zaželel prijetno bivanje v Bubenreuthu, seveda pa tudi dober tekmovalni uspeh. Pogostili so nas s priznanim frankovskim vinom in pivom.

Predsednik Partizana Mengeš g. Jože Mlakar se je gostiteljem zahvalil za dobrodošlico in za podporo ob osamosvojitvi Slovenije. V spomin na naše srečanje je županu podaril slovensko medeno vino Carantania, ki je bilo polnjeno v počastitev slovenske samostojnosti. Po sprejemu smo si še ogledali razstavo glasbil v muzeju, ki je v prostorih mestne hiše.

Po sprejemu pri županu so šahisti pričeli z dvobojem. Člani so igrali na desetih deskah, mladi pa na štirih.

Nešahisti in člani folklorne skupine smo se odpeljali v Nürnberg, kjer nam je domačin gospod Obermeier razkazal znamenitosti starega dela mesta z znanim cesarskim gradom. Ogledali smo si še znameniti zlati vodnjak, mestno hišo, značilno hišo Patrizia in Dürerjevo rojstno hišo.

Zvečer smo se zbrali na družabnem srečanju, kjer je bila tudi razglasitev rezultatov šahovskega srečanja. Naši člani so izgubili z rezultatom 4:6, mladi pa so igrali neodločeno 2:2.

Tako je sedaj skupni rezultat vseh šestih sečanj 3:3.

Po razglasitvi rezultatov je nastopila menceška folklorna skupina, ki je v svojem programu prikazala tri spletke slovenskih plesov. S svojim nastopom je navdušila obiskovalce.

Izmenjali smo si še darila in v sproščenem razpoloženju za-

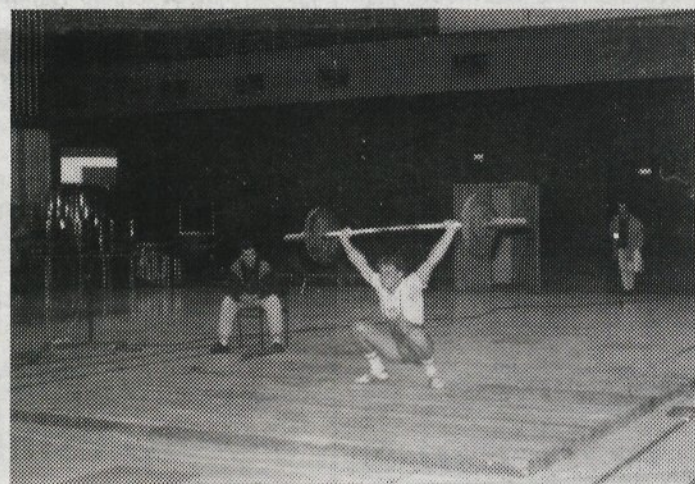
plesali ob igranju ansambla Richarda Tellerja.

Večer je s svojo harmoniko popestril tudi Robi Stopar in mladi iz Mengša s petjem slovenskih narodnih pesmi.

Dva dneva sta tako hitro minila, srečali smo se stari prijatelji, stkalo pa se je tudi nekaj novih.

Ob slovesu smo se pozdravili: Na svidenje čez dve leti v Mengšu, v samostojni Sloveniji.

MLAJ

Damjan Čanžek, TAK Domžale

Domžalski šampion

TAK Domžale že vrsto let daje uspešne tekmovalne rezultate. Veliko zaslug za to imata brata Velepec in sedanji predsednik kluba Tone Kovič, ki si prizadevajo, da del mladine v naši občini dviga uteži.

Že nekaj časa je v klubu zelo popularen tekmovalac v dviganju uteži Damjan Čanžek iz Mengša, roj. 1974 leta.

V klubu je začel trenirati z 11. leti. Prvi trener mu je bil Simon Jemec.

Nekaj časa ga je treniral Roman Dimc.

Sedaj ga pa redno trenira Sašo Kovačič.

Damjan ima že kar precej nastopov za seboj. Z 12. leti je bil drugi v mladinski konkurenci v Sloveniji v svoji kategoriji.

S 14. leti vice prvak bivše Jugoslavije.

S 15. leti prvak razpadle Jugoslavije.

Od takrat dalje pa do danes vedno zmagovalac v svoji kategoriji v Sloveniji. Težak je 73 kg, nastopa pa v srednji kategoriji za mladince in člane. Ima tudi že nekaj meddržavnih tekmovanj, na katerih je tudi zasedel prvo mesto.

Damjan ima najboljšo tehniko v dvigovanju uteži v Sloveniji, zato dobiva dobre rezultate na tekmovanjih. V klubu so z njim zadovoljni. Je dijak 2. letnika gimnazije na Ledinu v Ljubljani, tam tudi trenira košarko in odbojko.

Dvigovanje uteži je precej naporen šport, vendar bo Damjan Čanžek, če bo še naprej treniral in dosegal dobre rezultate, lahko uspešno zastopal slovenski dvigovalski šport.

DARE FLIS

Garhwalska Himalaja

Ob štiridesetletnici ustanovitve PD Janeza Trdine iz Mengša organizira alpinistični odsek odpravo v Indijo, in sicer na področje Garhwalske Himalaje. Cilj odprave je zahodna stena Baghirati 4 (Unnamed Baghirati – Neimenovani vrh), visoka 6193, ki je kljub številnim poskusom ostala nepreplezana. 1500 m visoka previsna in navpična granitna stena je cilj alpinistične odprave Marjana Kovača in Janeza Kešnarja.

Njuna pot se bo uresničevala od konca avgusta do konca oktobra, pred jesenskim monsumom.

Smučarski skoki v Moravčah

Začela se je poletna sezona v smučarskih skokih. Letos je otvoritveno tekmo za pokal Elektrotehna, tekmovalca, ki poteka med naraščajniki ljubljanske regije, organiziral SK Termit Moravče. Tekmovanje na 8, 14 in 22 metrskih skakalnicah si je v lepem in sončnem vremenu ogledalo okoli 300 gledalcev. Tekmovalo je blizu 60 tekmovalcev iz šestih klubov ljubljanske regije, Ilirije, Dolomiti, Zagorje, Borovnica, Ihan in domači klub.

Že v starostni kategoriji do 10 let so nas prijetno presenetili domači skakalci. DEJAN FIŠER je bil drugi, morda še bolj pa PRIMOŽ PETERKA, ki je na svoji prvi tekmi osvojil kar 4. mesto. Dobro pa se je odrezal tudi JURE KLOPČIČ, zasedel je 7. mesto. Še bolje pa so se izkazali mladi skakalci do 11 let. FRANCI PETERKA je s serijo skokov na samo kritično točko skakalnice deklasiral soteke-mece in gladko zmagal. V boju za drugo mesto pa je bil tudi JANEZ VESEL, ki pa je žal padel in bil na koncu deseti. Spet se je izkazal FIŠER z osmim mestom.

V kategoriji do 12 let smo imeli samo dva predstavnika, ki pa sta nalogo izvrstno opravila. FRANCI CERAR je osvojil drugo, FRANCI PETERKA pa tretje mesto. Najlepše ponavadi pride na koncu in tako je bilo tudi tokrat. V konkurenci tekmovalcev do 13 let se je samo RIHTARJU iz Ihana z drugim mestom uspelo uriniti med prvo šesterico, vsa druga mesta pa so zasedli domači skakalci: 1. SAŠO PECELI; 3. MARKO GOSTIČ; 4. JANI JAVORŠEK; 5. FRANCI CERAR in 6. FRANCI PETERKA.

Na koncu tekmovanja je mlada Nuška Cajhen v lepi slovenski narodni noši podelila vsem najboljšim mladim tekmovalcem priznanja za uspešen nastop.

Zahvaliti se moramo našim sponzorjem, ki so omogočili, da je prireditev tako uspešna. Hvala SKB BANKI, gostilni KAVKA, butik RESNIK DOMŽALE-KAMNIK, pivovarni UNION, RAŠICI in seveda TERMITU iz Moravč.

Naj na koncu sporočim še vsem mladim vrstnikom, rojenim od leta 1983 do 1986 in njihovim staršem, ki bi se želeli preizkusiti v tej atraktivni športni panogi, da vpisujemo nove člane.

Prijavite se na telefonski številki 731-041.

STANE KOROŠEC

Ogled diapozitivov o Irski

Zato je ambicija kluba Potohodec poskrbeti za povezavo med iskalc informacij in tistimi, ki takšne podatke imajo. Informacije pa bodo dobili tudi tisti, ki se na pot odpravljajo s svojim avtomobilom.

Nova serija sestajanj bo stekla v začetku septembra, vsi zainteresirani pa se lahko prijavijo ali dobijo informacije v Domžalah na Ljubljanski 70/1-7 (tel. 721-316).

I. L. L.

PRISTOPNICA

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

Želim postati: STALNI OBČASNI (obkroži) član Potohodca
Ostale člane sem pripravljen informirati o (vpiši dežele, načine ali oblike potovanja):

Podpis:

Zmagovalci turnirja – ekipa iz Sevnice

NARODNI DEMOKRATI IN ŠPORT

Turnir v malem nogometu

Na 1. strankinem turnirju v malem nogometu, ki je bil 30. maja v Domžalah, se je pokazalo, da smo Narodni demokrati tudi zagrizeni športniki. Vse ekipe so se maksimalno pripravile, tako da je bila osvojitev prvega mesta dokaj težka naloga.

Za ekipe je bilo pripravljenih kar 6 pokalov (pokali za prva tri osvojena mesta, prehodni pokal, pokal za najstrelca turnirja in pokal za fair play ekipo). Organizator je poskrbel tudi za sodnika z licenco, ozvočenje s prijetno glasbo med tekmovalnim, za okrasitev pa je poskrbel cvetličarna Slovnik iz Ihana. Po žrebanju in uradni otvoritvi so se pričela predtekovanja, nato pa že kar boj za osvojitev pokalov. Finalne tekme, za nekatere od njih so obiskovalci menili, da so bile že kar na ligaškem nivoju, so bile izredno lepe in korekne. Zelo razburljiva je bila tekma za 1. mesto, v kateri sta se pomerili ekipi iz Črnomlja in Sevnice. Zmagali so predstavniki občinskega zbora Sevnice in tako osvojili prehodni pokal in pokal za 1. mesto na turnirju.

Drugo mesto je osvojila ekipa iz Črnomlja, tretji so bili predstavniki Lj.-Moste (I. ekipa), četrto mesto je osvojila druga ekipa Lj.-Moste, peti so bili »domačini« (Domžale), njim je ostal pokal za najstrelca, osvojil ga je domžalski »golgeter« Knežević, pokal za fair play ekipo pa je zaslužen odšel v Novo mesto, ki je osvojilo 6. mesto. Pokale je podelil podpredsednik naše stranke, republiški poslanec in predsednik občinskega zbora Narodne demokratske stranke Domžale, g. Anton Tomažič, ki je tudi igral za domžalsko ekipo.

Prireditve je po mnenju vseh navzočih odlično uspela, zaključili pa smo jo s prigrizkom. Vse ekipe so obljubile, da prihodnje leto zopet preizkusijo nogometno znanje in dobro voljo. Takšne prireditve so namreč prava osvežitev po najrazličnejših sestankih in sejah, zato pozivamo vse, ki si letos niste ogledali našega turnirja, da ga prihodnje leto ne zamudite! Še bolj pa bomo veseli, če boste postali naš član in igrali za našo ekipo.

Besedilo in foto: JANEZ STIBRIČ

Prijateljska športna srečanja balinarjev in kegljačev

»Društvo upokojencev Moravce je ob tednu upokojencev in jubilejnim praznovanju 40-letnice delovanja Društva organiziralo rekreativne, športne in kulturne dejavnosti.

V sredo, 20. maja, ob 14. uri srečanje balinarjev na balinišču v Športnem parku v Domžalah in ob 16. uri srečanje kegljačev na kegljišču Repovž v Domžalah.

Športna srečanja so bila s sosednjimi Društvom upokojencev: Moravce, Domžale, Mengeš in Kamnik.

Društva upokojencev so na

tekmovalja oz. srečanja poslala 8. ekip, t.j. 40 upokojencev – balinarjev in kegljačev obeh spolov.

Organizacija je bila dobra, za kar gre javna zahvala predsedniku Športnega društva Vinku Trojanski.

Vse sodelujoče ekipe so prejele Diplome za sodelovanje na športnih igrah v nedeljo, 24. maja 92 v Kulturnem domu v Moravčah, kjer je bila zaključna prireditev s kulturnim programom.

Besedilo in foto: JOŽE NOVAK

Štiri ekipe balinarjev in kegljačev

MOTOKROS

Marjan Avbelj spet pri AMD Lukovica

AMD Lukovica ima v letošnji sezoni v svojih vrstah spet zvečne ime. Po osmih letih se je v društvo vrnil najboljši motokrosist vseh časov pri nas Marjan Avbelj (Yamaha, 250 ccm). Zelo močna je tudi ekipa v razredu do 125 ccm, kjer vozita brata Roman in Boris Cerar.

Mladi upi iz okolice Kamnika in Komende (Jelen, Keren...) so v zimskem prestopnem roku prestopili iz AMD Lukovica v AMD Kamnik, za katerega letos nastopa tudi državni prvak Janez Juhant. Na novem motorju Husqvarna vozi za Husqvarno Deutschland, ima pa tudi Nemško FIM licenco. Žal pa letos na tekmovalnih stezah ni več Bernarda Urbanija, ki je

v barvah rumenega suzukijskega navduševal v zadnjih desetih letih. Osvojil je vse možne naslove republiškega in državnega prvaka (razen v najmočnejšem razredu do 250 ccm na državnem prvenstvu) in pokal Alpe Adria.

V prvem slovenskem državnem prvenstvu se v razredu do 250 ccm Janez Juhant v izredno izenačenem dvoboju bori za naslov s mladim Ljubljancem Janijem Sitarjem. Petintridesetletni Marjan Avbelj, ki si je obdržal dosedanjega sponzorja Valvoline (novi sponzor je še Avtoprevoznitvo Zakrajšek), pa je zanesljivo številka 3 v slovenskem prvenstvu. Brata Roman in Boris Cerar se

Marjan Avbelj (Yamaha): tako je bilo pred leti na progi na Močilniku

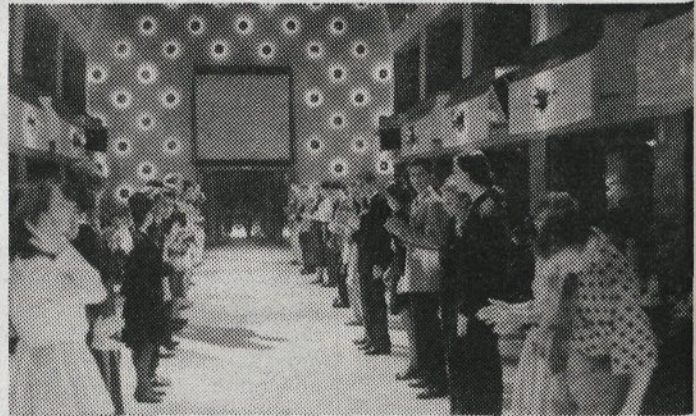
odlično uvrščata v razredu do 125 ccm. Boris je bil enkrat 4. in dvakrat 5. Roman pa je po slabšem začetku na zadnjih dveh dirkah z dvema tretjima mestoma, celo dvakrat stopil na stopničke za zmagovalce.

Kljub velikim uspehom pa imajo motokrosisti slabe možnosti za trening. Ostaja jim le nekaj deset sekund dolg krog na robu smetišča na Močilniku pri Dobu.

MIRAN KOKALJ

Praktični izpiti na SŠ v Domžalah...

...in zaključni ples v Ljubljani.

Srednješolci končujejo

S slavnostnim maturantskim plesom četvorko, pojoč Gaudamus igitur, se je v ljubljanski Festivalni dvorani od šole poslovila letošnja generacija četrtošolcev iz oddelkov razrednikov prof. Anice Grilj in prof. Vlada Jakovca.

V razstavnem prostoru Industrije usnja na Vrhniki in v dom-

žalski Vele (na sliki) so bili na ogled zaključni izdelki učencev in učenek zaključnih letnikov usnjarsko konfekcijskih in usnjarsko galanterijskih programov.

Za uspešen zaključni izpit mora učenec napraviti tudi izdelek ali tehnološki postopek.

Proces, uporabo materiala in orodja, pripravo na delo in varnostne ukrepe pa zagovarja pred komisijo.

Zadnji športni dan je potekal na domžalskem stadionu. Učenci so se pomerili v suvanju krogle, skoku v daljavo in tekih (100, 400 in 1000 m fantje in

100, 300 in 800 m dekleta). Krona tekmovalj so bili štafetni teki (4 x 100 m) razrednih reprezentanc. Boreče se štafete so glasno spodbujali netekmujoči učenci, ki so pred tem opravili triurne pohode v okolico Domžal.

Besedilo in fotografije: IGOR L. LIPOVŠEK

NAMIG 92

Srečanje plesnih skupin

NAMIG 92 se je imenovalo letošnje gorenjsko srečanje plesnih skupin v Kranju, ki so pokazale veliko raznovrstnost, inovativnost, predvsem pa veliko veselje mladih do plesa.

Med nastopajočimi gorenjskimi skupinami, skoraj vsak malo večji kraj na tem koncu naše domovine ima svojo plesno skupino, v Kranju pa so

nastopile le najboljše, je bila tudi plesna skupina MICKEY MOUSE iz Krašnje. Krašnjani so ob tej priložnosti organizirali znanega kranjskega župana g. Grosa.

Najmlajše plesalke iz Krašnje so se predstavile z rock and rollom in bile zelo lepo sprejete.

V.

ATLETSKI KLUB

Hitreje

Pod vodstvom prizadevnih trenerjev iz Atletskega kluba Domžale so se mlajši in starejši pionirji ter pionirke, ki trenirajo v klubu, pomerili na regijskem tekmovanju v atletiki v Ljubljani.

Med mlajšimi pionirkami je Bojana Vojska v teku na 300 metrov tudi letos dobila bronasto medaljo, med starejšimi pionirji pa si je Nikola Gala pritekel srebrno, Robert Čan-

žek pa bronasto. Četrta sta bili Karmen Jerič v teku na 60 m ter Petja Orehek, ki je tekla 1000 m. Boljše uvrstitve so dosegli še Jasna Paladin, Meta Pungerčar ter Boštjan Brnot.

Jasna Paladin, Robert Čanžek in Bojana Vojska so se s svojimi rezultati uvrstili med 15 najboljših tekačev in nastopili tudi na pionirskem državnem prvenstvu.

V.

Dober kruh je z Vira kruh!

Šaranovičeva 27, tel.: 711-977

DELOVNI ČAS:

vsak dan od 5.30 do 20. ure, v soboto od 7. do 17. ure in tudi v nedeljo od 8. do 12. ure

JANEZ TRDINA

Spomini in odlomki

Tudi pridni in delavni so bili vsi Mengšani enako, ob največjem delu je bilo ob treh zjutraj že vse pokonci in pred enajsto se ni šlo spat. Tudi tisti, ki so pečali z obrtnijo ali kupčijo, so imeli kmetovanje za poglavitni, za najbolj častni opravke, lotili so se ga najprej in dovršili ga najprej,

čeravno so jim nesle druge reči več. Obdelovali so zemljo prav z ljubeznijo, skoraj b rekli nekako s pobožnostjo. Izgubiti zemljo svojih očetov so smatrali za največjo nesrečo, ki se more človeku pripetiti; ne bi je bili prodali tudi ne za dvakrat več, kot je bila vredna...

Hiše so bile pokrite sploh s slamo, med zidanimi poslopji je stalo še veliko lesenih »bajt«, mestnega življenja ni bilo ne sledu v nobeni reči. Glavni obrtniki sta bili mesarstvo in pa pletenje in šivanje slamnikov. Kite pletli so znali vsi Mengšani pa smo jih prodajali potem tistim, ki so slamnike delali, slamnikarjem; revni ljudje so pletli noč in dan in si lepe krajcarje zaslužili. Posebno prostih, kmečkih slamnikov se je obilo naredilo in po svetu razprodalo...

Taborniki moravske doline skrbijo za čisto okolje

Ena izmed najpoglavitejših nalog tabornikov je varovanje in ohranjanje narave.

Taborniki Moravske doline so se odločili, da 9. 5. 1992 organizirajo očistevalno akcijo. Sklenili so, da očistijo bregove Rače in odlagališče odpadkov v okolici Vrhpolja.

V vasi Zalog so se zbrali vodniki in starejši ter najmlajši taborniki. V dveh skupinah so se odpravili na pot po levem in desnem bregu Rače. S seboj so nosili vrečke in vreče, kamor so odlagali odpadke. Ob poti so našli kar precej polivila, starih konzervnih škafel, papirja, kartona in plastičnih steklenic. Polne vreče so puščali na zbir-

Najmlajši taborniki v akciji za čisto okolje

nih mestih ob cestah in poteh. Marsikateri si je zmočil hlače, ko se je trudil iz struge pobrati najrazličnejšo navlako, ki so jo odvrgli brezvestni ljudje. Pot jih je vodila po zanimivih področjih, ki so bila za nekatere še čisto neznana. Starejši taborniki in vodniki so mladim radovednejšem pojasnjevali vse, kar jih je zanimalo.

Najbolj razburljivo je bilo večkratno prečkanje struge in manjših pritokov. Vsak je hotel biti kar naj-

bolj spreten in korajžen. Po treh urah so se utrujeni zbrali na mestu ob potoku, ker je stala pred leti opekarna. Temeljito so očistili dve odlagališči in ju prekrili z zemljo.

LAI

(drugič v slovenščini)

Kdo je to,
ki temo
mi z rokó
nevidno sipa v oko?
Da beseda
obseda
me – zmeda!
Seveda –
misli mi noro tekó –
molči pero.

A kako...
Mar tako
zmedeno
je srce? Želi v nebo?
Skrivaj gleda –
ah, beda.
Brez reda
prepreda
mi glavo le beseda...

KATJA PALADIN, 7. b

Ti, ti, packi, ti!

Neznani storilec je sredi junija ob strugo Rače ob mostu na Podrečju odvrnil približno deset gajbic zrelih (pokvarjenih, morda bolnih) rdečih paradižnikov. Najbrž isti storilec je približno enako količino gajbic in paradižnikov odvrnil tudi na rob gozda, skozi katerega prideš naravnost na občinsko odlagališče komunalnih odpadkov.

Storilec je odšel, ostale so gajbice in paradižniki, po katerih se pase mrčes, vse skupaj pa svinja okolje.

Če bo PACEK to bral, naj drugič take in podobne odpadke odvrže na prostor, ki je določen zanje!

Mengeške gasilke državne prvakinja

V sredo, 25. junija 1992, je predsednik KS Mengeš, g. Janez Per sprejel gasilke iz Mengša, Loke in Topol.

Prvo državno gasilsko tekmovanje republike Slovenije, ki je bilo zaradi junijske vojne prestavljeno na 20. in 21. junij 1992, je bilo v Velenju. Sodelovalo je preko 1500 slovenskih gasilcev v štirih tekmovalnih kategorijah in gostov iz Avstrije, Nemčije, Madžarske, Hrvaške in Italije.

Loške gasilke, ki tekmujejo v kategoriji »članice teritorialke A«, so se na prvenstvo uvrstile po zmagi na občinskem in kasneje še na regijskem prvenstvu (Domžale, Kamnik, Litija), ki je bilo junija lani v Mengšu. Mengeške gasilke so v B kategoriji osvojile prvo mesto. Loška dekleta so dosegla odlično drugo mesto, z malim zaostankom za Begunjami, 3. mesto pa so osvojile Topole. Poleg srebrnih medalj so Ločankam podelili še zlate gasilske značke.

Dekleta so kljub svoji mladosti – njihova povprečna starost je 18 let – dokazala, da so izredno dobro pripravljene. Sedaj čakajo na uradno potrditev ekip, ki bodo potovale na olimpiado, ki bo prihodnje leto v Berlinu. Želimo jim veliko sreče in še mnogo podobnih uspehov!

TATJANA SIVEC STRMŠEK

Na malico v Trzin

Pred nekaj meseci sem pisala o salonu motorizirane gimnastike Slender You v Trzinu ob glavni cesti v Ljubljano. Lastnica salona, ga. Vika Kraljeva, pa je od tedaj poskrbela ne le za hujšanje in pridobivanje lepe postave, pač pa tudi za to, da naši prazni želodci ne bi ostali lačni.

Konec junija je odprla Bistro-pizzeria Kralj. Lokal je spodnje nadstropje salona za gimnastiko. Može, ki spremljajo svoje dame na uro telovadbe, se odslej ne bodo več dolgočasili. Posedeli in pokramljali bodo ob dobri postrežbi različnih pijač in izbirali med trinajstimi vrstami pizz (pizza Margerita, klasična, vražja, hudičeva, morska, kmečka, kranjska, koroška, vegetarijanska, ...). Dovolite, da vam izgovorim tek in povem, kako je obložena pizza Kralj: pelati, šunka, pršut, turistična, hrenovka, kranjska, sir, gobe, oliva, kapre, paradižnik. Prepričana sem, da boste želeli poskusiti, če vas ne peljem na led. Prav! Odprto imajo vsak dan od 9. do 23. ure, ob ponedeljkih od 12. do 23. ure, ob nedeljah in praznikih pa imajo zaprto. Vendar ga. Kraljeva pravi, da bodo čas delovanja lokala, če bo potrebno, prilagodili strankam.

Zanimivost, ki jo ponujajo v Bistro Kralj: vsaka deseta pizza je zastoj. Med malico, od 10. do 11. ure, pa imate pri naročilu pize 10% popust. Velja poskusiti!

V kratkem pa obljubljam tudi veliko izbiro sladoledov, ledenih kav in podobnih dobrot.

T. S. S.

Slender You in Bistro Kralj v Trzinu

Nedeljski izlet

Lepo nedeljsko popoldne smo se odločili za izlet v bližnje, vendar nepoznane kraje. Odpravili smo se kar z avtom iz Mengša proti Vodiciam mimo Hidrometala. Po nekaj sto metrih asfaltne ceste smo se že znašli v šišenski občini. Marsikdo med vami je že slišal za Koseški bajer, pa Šinkov turn, verjetno ste se tam mimo že tudi vozili; morda službeno, po opravkih, manjkret, pa zaradi sprostitev in izleta, najboljši kar peš, da se vam srce in duša naužijeta vsega lepega, kar ponuja narava. Naj vas spomnim, da velja ta dolina za najbolj nedotaknjeno v okolici Ljubljane.

Vozili smo se po cesti Mengeš-Vodice, namenjeni, da se nekeje ustavimo in nadaljujemo peš. Za to ni bilo težko najti priložnosti. Hodili smo po travnikih mimo polj in občudovali prelepo naravo. In imeli smo kaj videti, obdelana polja, brsteče gozdove, cvetoče travnike. Človek dobi nadih in spoštovanje do narave, s katero živimo, a je niti ne opazimo.

Po nekajurnem sprehodu pa smo kljub vsemu pomislili tudi na hrano in pijačo, vsaj za odžejati bi se prileglo nekaj. Na poti proti domu smo se ustavili v novem lokalu z imenom BISTRO COUNTRY. Naročili smo pijačo, pri sosednji mizi pa je zadišalo po pizzii. Nismo se ji

mogli odreči, stara mama se je odločila za sadno kupo. Jedilni list smo si, kot se za gosta spodobi, dodobra ogledali. Nudijo pizze z različnimi prilogami po želji, sladke dobrote, pijačo, če pa ste za kaj bolj konkretnega, lahko naročite pečeno kračo ali domače klobase.

Ves čas smo slišali nekaj v ozadju, a temu nismo posvečali veliko pozornosti. Potem pa smo le postali pozorni. Iz lokala je prihajala prijetna country glasba. Kot bi ustrelil, smo

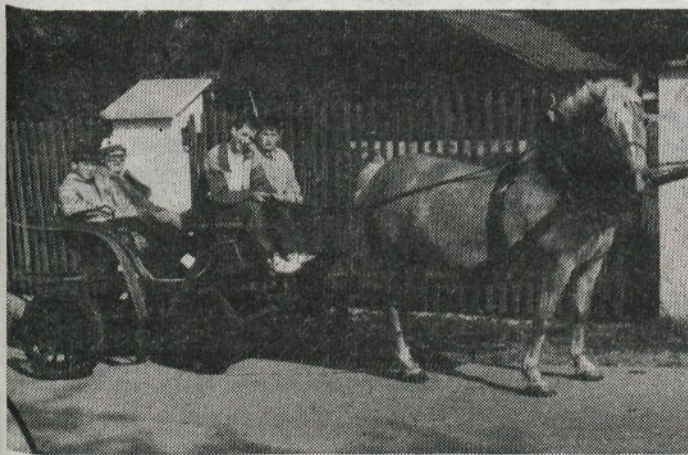
si bili edini, zakaj ima bistro tak naslov: vrtijo country glasbo, s terase ima gost lep razgled na naravo, oči se ti spočijejo, »za trenutek si sam s seboj in z naravo«, kot je to definirala lastnica lokala, ga. Tjaša Ebner. Ebnerjeva je po osnovnem poklicu višja medicinska sestra, usmerjena v jaslično nego, zato se je hitro spoprijateljila z našim dojenčkom. Pogovor med lastnikom lokala in gosti je stekel brez težav. Prijaznost, ki je naravna, kot je čista narava v ozadju bistroja, nevsiljivo pritegne pozornost občutljivega gosta. Pogovarjali smo se o marsičem. Povedala je, da z možem nista domačina, pač pa priseljenca, ki sta popravila staro zgradbo, eno za lokal, drugo za dom...

Gost se sprosti na terasi, v notranjosti imata bolj malo prostora. Razmišljata tudi o razširitvi ponudbe, o zimsko-letnem vrtu... Kaj se bo porodilo iz vsega tega, bomo, upajmo, kmalu videli in tudi poskusili njune specialitete. In še to: BISTRO COUNTRY je odprt od 12. do 23. ure vsak dan za vse, ki lokala ne zamenjajo za bife oz. prostor za pijačevanje in razgrajanje.

TATJANA SIVEC STRMŠEK

Pogled s ceste v Kosezah pri Vodicih. (Foto: Milan Strmšek)

David s prijatelji

Na poletnih prireditvah pa ga obiskovalci lahko vidijo ko prevaža narodne noše. Da je David tudi ljubitelj živali, kaže njegova kobilica. Upamo, da bo dobil še kaj mladih posnemalcev. David, le tako naprej, želimo ti prijetno vožnjo in tudi vsem, ki se bodo vozili s teboj.

Skoraj pol leta je David Stražar, letos ima petnajst let in je končal prvi letnik srednje kovinarske šole, obnavljal star domač »kolesej« ali, kot pravi, kočijo. Kar precej pro-

stega časa je bilo potrebno, da je kočija dobila spet tisti lesk, ki ga je nekdaj imela, in da jo je bilo mogoče zapreči.

METKA IN STANE VAS VABITA

Dobrodošli na Kokrškem sedlu

Metka in Stane Sušnikova z Vira sta letos že peto leto odšla za oskrbnika Cojzove kočje, priljubljene planinske postojanke na 1793 metrov visokem Kokrškem sedlu. Do nje pridete iz Kamniške bistrice, od koder boste porabili nekaj

več kot dve uri, lahko se povzpnete s Koke prek Suhadolnika; Štajerci navadno pridejo čez Okrešelj, pot pa vodi tudi po vrhovih s Kamniškega sedla, nekateri obiskovalci imajo najraje pot s Krvavca.

V. V.

Spoštovani

Če želite,
da bo vašo
reklamo
prebralo
najmanj
16.000 ljudi,
oglašajte
v Slamniku.

TELEFON:
721-320

Mali oglasi

GAJBICE za krompir in jabolka – ročno izdelane prodam. Telefon: 721-851

IŠČEM varstvo za dveletno deklico na našem domu, od 8. do 13. ure. Telefon: 711-323

IŠČEMO vestno in pošteno žensko srednjih let za varstvo otroka na našem domu. Telefon: 738-716.

ORODJAR z večletno prakso išče redno zaposlitev. Naslov v uredništvu.

SERVIS ŠIVALNIH STROJEV KLANČAR Preserje, Kajuhova n. h. (v bližini KEMISA), telefon: 723-324, 727-897, odprto od 10. do 12. ure in do 15. do 17. ure.

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662.

INŠTRUIRAM angleščino za osnovne šole. Telefon: 713-166

INŠTRUIRAM angleščino za osnovno in srednjo šolo. Informacije po tel.: 713-659.

PRODAM čistokrvne prtili-

kave črne pudlje. Telefon: 713-566.

IŠČEMO varstvo za enoletnega fantka. Tel. št.: 724-291.

PEDIKURA, vodna masaža stopal in refleksoterapija. Hitro in ugodno. Cena 500 SLT, pri dem na dom. Telefon: 713-165. Aleksandra Antoni, Tabor-ska 25, Domžale.

Vse občane ponovno obveščamo,
da lahko vse v zvezi z objavljanjem
v glasilu »Slamnik« urejajo
v prostorih Skupščine občine
Domžale na Ljubljanski cesti 69/1,
v sobi št. 47.

STOB

Podjetje za proizvodnjo in trgovino

Uvoz – izvoz – d.o.o.

Domžale, Poljska cesta 11 a

VABI

v diskontno trgovino z gradbenim
materialom na Ljubljanski cesti 51

Telefon trgovina: (061) 711-415

Fax: (061) 715-951

Odprto od 7. do 19 ure

sobota od 8. do 14. ure

Popust: od 5 do 10 %

PRIČAKUJEMO VAS!

Mladinski servis Velenje
POSLOVALNICA DOMŽALE

Ljubljanska 70/II, p.p. 16, 61230 Domžale
tel.: 711-790, fax: 711-515
II. nadstropje

URADNE URE

ponedeljek: od 8.30 do 14.30
torek: od 8.30 do 14.30
sreda: od 8.30 do 17. ure
četrtek: od 8.30 do 14.30
petek: od 8. do 14. ure

ODMOR od 11. do 11.30, ob sredah od 12. do 13. ure

ZA DELO PREKO MLADINSKEGA SERVISA POTREBUJETE:

- potrdilo o vpisu na srednjo šolo ali fakulteto
- hranilno knjižico Ljubljanske banke – BANKE DOMŽALE (ENOTA 300)
- osebno izkaznico (če jo imate, drugače ni nujno potrebna!)
- POGOJ ZA DELO PREKO MLADINSKEGA SERVISA JE STAROST NAJMANJ 15 LET!

Če ste

MOJSTER
KULINARIKE

želimo spoznati prav vas, saj
lahko v naši novi prodajni enoti
skupaj predstavimo Kamničanom in sose-
dom iz Domžal

VISOKO KAKOVOSTNO
PONUDBO
PRIPRAVLJENIH
SPECIALITET

Kandidati kuharskih ali podobnih
usmeritev naj oddajo svoje vloge
na naslov:

TRGOVINA NAKUP

Kidričeva 42
61240 Kamnik

OD 9. DO 30. JULIJA 1992

V TEKSTILNI TRGOVINI

»BALI«

V Radomljah, Prešernova 25 a

**od 25 do 30 %
znižanje**

poletne in zimske kolekcije (majic, bluz,
otroškega programa, pletenin...)

Odprto vsak dan od 8. do 11. in od 15. do
19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure

Prisrčno vabljeni!

KOVIN TEHNA

NEMOGOČE JE MOGOČE

**POSLOVNA ENOTA OPREMA
MENGEŠ
MENGEŠ, Kolodvorska 2,
telefon: 737-006, fax: 737-278**

NA ZALOGI IMAMO:

- material za toplotno ogrevanje
- pipe in vodovodni material
- elektroinstalacije
- keramične ploščice in keramiko
- svetila
- akustiko
- belo tehniko
- posodo, porcelan, steklo
- male gospodinjske aparate

**POSLOVNA ENOTA TEHNIKA
MENGEŠ
MENGEŠ, Blejčeva 17,
telefon: 737-147, fax: 737-278**

NA ZALOGI IMAMO:

- gradbeni material
- črno metalurgijo

- okovje, vijake, žičnike
- barve, lake s priborom
- čistila
- kolesa in rezervni deli

V MESECU JULIJU NUDIMO NAŠIM KU-
PCEM NASLEDNJE UGODNOSTI:

- orodja: razne klešče, ključi in kladiva že od 90,40 SIT naprej
- za orodje Iskra in Black & Decker 20% popust pri gotovinskem plačilu
- žarnice Philips od 25 do 100 W po 86,40 SIT
- motorne kosilnice Alko 4-taktne po 29.872,50 SIT
- kosilnice Black & Decker z nitko po 6.439,70 SIT
- TVB Gorenje Nimbus 55 cm po 59.400 SIT
- za vse proizvode »JUB« (barve) nudimo 20% popusta pri gotovinskem plačilu
- cement »Anhovo 450« – cena za vrečo 392 SIT

pri gotovinskem plačilu v vrednosti nad 6.000 SIT nudimo še 10%-popust

PRI VSEH VAŠIH NAKUPIH BLAGA
V VREDNOSTI NAD 6.000 SIT NUDIMO
PRI GOTOVINSKEM PLAČILU 10%-PO-
PUST!

UGODNI KREDITNI POGOJI
PRODAJA NA ČEKE

1 + 2 meseca brezobrestno pri nakupu nad 6.000 SIT
1 + 3 mesece brezobrestno pri nakupu nad 12.000 SIT

PRODAJA NA POTROŠNIŠKI KREDIT

1 + 2 meseca brezobrestno pri nakupu nad 6.000 SIT
1 + 3 mesece brezobrestno pri nakupu nad 12.000 SIT
1 + 6 mesecev – 15%-masa obresti in 15%-polog prvi obrok

**Pričakujemo vas
vsak dan od 7.30 do 19. ure,
ob sobotah od 7.30 do 12. ure.**

AVTOKOZMETIKA IN AVTOSERVIS DOLENC

Da bo vaš avto lepši in urejenejši!

V kletni etaži znanega SPB 1, za tiste, ki zanj ne veste, je to največji blok nasproti železniške postaje, v celoti poskrbijo zato, da bo vaš jekleni konjiček lepši in urejenejši.

AVTOKOZMETIKA IN AVTOSERVIS DOLENC vam »ekspresno obdelajo« vaš avto, mu po potrebi zamenja olje, svečke, filtre, zavorne obloge, opere motor in opravi tudi manjše servise, predvsem pa poskrbi za njegov zunanji sijaj.

Ne samo, da vam avto operejo, po želji ga očistijo tudi znotraj – glede na potrebo sedeže tudi kemično očistijo, avtu pa dajo s poliranjem tudi nov zunanji sijaj. Ker je s poliranjem nekaj več dela, je bolje, da se predhodno osebno zglasite in z lastnikom dogovorite termin, oglasil se vam bo tudi na telefon 713-745.

Najlažje boste servis našli, če boste pripeljali do kletne etaže iz Kolodvorske ulice, lahko tudi od Kuriva, sicer pa je servis dobro označen in ga ne bo težko najti.

Oglasite se torej v AVTOKOZMETIKI in AVTOSERVISU DO-

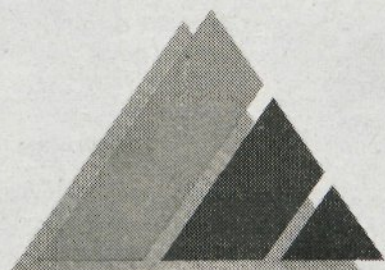
LENC, SPB 1 – Domžale, Ljubljanska 78, odprto imajo od 8. do 19. ure kjer bodo v celoti poskrbeli za manjša popravila, predvsem pa za urejenost in lepoto vašega jeklenega konjička. Za cene ne skrbite, najugodnejše so ta hip!

Vse občane ponovno obveščamo, da lahko vse v zvezi z objavljanim in dopisovanjem v glasilu »Slamnik« urejajo v prostorih Skupščine občine Domžale na Ljubljanski cesti 69/1, v sobi št. 47.

VESELE POLETNE POČITNICE

Spoštovani starši!

Za vaše otroke smo med poletnimi počitnicami organizirali varstvo na OŠ Šlandrove brigade. Pripravili smo bogat program iger, izletov, plavanja. ZAHTEVAJTE PROGRAM in dodatne informacije pri AMAR, d.o.o. Domžale, tel. 711-875 vsak delovni dan od 10. do 16. ure.

NAPREDEK

DOMŽALE

TRGOVSKO GOSTINSKO PODJETJE »NAPREDEK« DOMŽALE

PONUDBA V JULIJU

TRGOVINA ŠPORT NAPREDEK:

- za prijetne urice na vrtu: vrtno garniture, senčniki, priprave za pečenje na žaru...
- za družabne igre: žoge, badminton, namizni tenis, tenis, superge, trenirke...
- za plažo: ležalniki, hladilne torbe, kopalke, očala...
- za planinarjenje: obutev, oblačila, nahrbtniki in oprema...

V vseh živilskih trgovinah in v blagovnici VELE na oddelku kozmetike:

- velika izbira angleške kozmetike po izredno ugodnih cenah:
- deodoranti od 168 do 282 SIT
- laki za lase od 166 do 498 SIT
- družinska krema 818 SIT
- šamponi 1 l od 190 do 210 SIT
- kopeli 1 l 186 SIT
- mila (3 kosi) zavitek 132 SIT
- gel za lase od 178 do 238 SIT

V blagovnici VELE in v ZARJI Mengeš:

- posebna ponudba italijanskih modnih ženskih čevljev črne, rjave in zelenorjave barve po 2.900,00 SIT,
- prodaja tudi na dva čeka

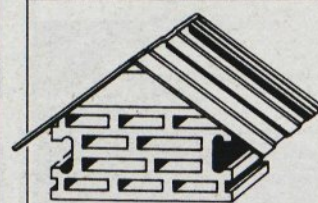
V vseh naših trgovinah:

- pivo po 39,00 SIT za steklenico
- radenska po 42,50 SIT za steklenico

PRI NAS JE VEDNO KAJ NOVEGA!

BLAŽ PETRAČEC, dobitnik NAPREDKOVE PETKE v razgovoru s TOFOM. SREČNO, Blaž!

IZDELAVA BETONSKIH STREŠNIKOV IN ZIDAKOV
PETER AVBELJ
Spodnje Loke 8
61225 Lukovica

Naročila sprejemamo vsak dan!

Cene:

betonski bloki A 30	55,00 SIT
betonski bloki A 25	53,00 SIT
betonski bloki A 20	50,00 SIT
betonski bloki za silos	53,00 SIT
tlakovci H	m ² 450,00 SIT
strešna opeka zareznik	25,00 SIT

TURISTIČNA AKCIJA – kolesarska rekreacijska proga po domžalski občini

VABILO K SODELOVANJU – ORGANIZATORJI, GOSTINCI

Občina Domžale je pripravljena podpreti akcijo za ustanovitev kolesarske proge po domžalski občini, ki naj bi pritegnila širok krog občanov, predvsem pa tudi ljudi iz okoliških urbanih središč (Ljubljane). Iščemo sodelovanje gostincev in drugih, ki so pripravljeni sodelovati v akciji s svojo ponudbo in akcijo tudi finančno podpreti. Iščemo podjetje ali zasebnika, ki bi strokovno in na nivoju izbral posamezne nosilce ponudbe in tudi izvajalca za oblikovanje in izdelavo propagandnega prospekta. V poštev pridejo samo usluge, ki so na nivoju (kvaliteta, športno-zdravstveni vidik, značilnost kraja). Prednost imajo zasebniki in podjetja iz občine Domžale. Potrebujemo tudi organizatorja, ki bi izvedel organizirane promocijske vožnje.

Zainteresirane vabim, DA SE TAKOJ JAVIJO NA IS SO DOMŽALE (tel. 721-321), ali pa pridejo vsako sredo ob 19. uri na občino (soba 37), da se bomo osebno dogovorili o načinu sodelovanja.

Mag. Tomaž ŠTEBE,
član IS SO Domžale

Turistično društvo POBUDNIK iz Spodnjih Lok vabi v soboto 18. 7. 1992 s pričetkom ob 21. uri, na

POLETNO NOČ

v Spodnje Loke pri Krašnji.

Nastopalo bo več narodno zabavnih ansamblov.

Člani društva bodo poskrbeli za dobro hrano in pijačo. V nedeljo, 19. 7. 1992 s pričetkom ob 14. uri, pa bo prireditev kmečki praznik. Tekmovanje – ročna košnja trave in grabljenje sena. Prijava za tekmovanje je vsak dan od 15. do 17. ure na telefon 061/735-002.

Po končanem tekmovanju bo vrtna veselica z nastopom mladih narodno zabavnih ansamblov.

Vabijo člani društva POBUDNIK!

SOCIALISTIČNA STRANKA SLOVENIJE
OBMOČNA ORGANIZACIJA DOMŽALE
Domžale, Ljubljanska 70

Prijetne počitnice!

Obveščamo vas, da od 1. julija do 31. avgusta 1992 stranka ne bo imela uradnih ur.

Oglasite se lahko spet vsak torek od septembra dalje od 18. do 19. ure v Domžalah, na Ljubljanski 70.

Želimo vam prijetne počitnice in vas vabimo, da se nam jeseni pridružite!

Predsednik:
ANTON PRESKAR,
dipl. ing. gr., l.r.

PRISTOPNA IZJAVA

PODPISANI(A) _____ ROJ. _____

STANUJOČ _____

IZJAVLJAM, DA SE Z DNEM _____ VČLANJUJEM
V SOCIALISTIČNO STRANKO SLOVENIJE V DOMŽALAH.

DATUM: _____ PODPIS: _____

TEKLI d. o. o.

Industrijska cona Trzin

EDINI CENTER ZA KITAJSKO AKUPUNKTURO V SLOVENIJI

TRZIN, Rakefova 12, telefon (061) 723 248, (061) 723 204
S pomočjo kitajskega profesorja Wang Tieyinga in doktorice Liu Yin lahko premagate:

- stanje po možganski kapi ● enostranska omrtvičenost telesa ● bolečina v ledjih in križu, lumbalgija
- zvini ● omrtvičenje obraznega živca ● išijas ● vnetje ramenskega sklepa, bolečine v rami
- vnetje sklepa, boleči sklep ● neplodnost ● nevrastenija ● vnetje sinusov ● vnetja z nalaganjem kostnine (s kitajskimi zelišči, ki prodirajo v sklepe) ● in druga obolenja (npr. shujševalne kure)
- vnetje z nalaganjem kostnine ● obraba medvretenčne ploščice ● astma ● vnetje sapnika
- povišan krvni pritisk ● mokrenje postelje ● glavobol, migrena ● nespečnost ● želodčne bolezni
- zobobol ● kratkovidnost pri otrocih in mladini ● propadanje vidnega živca

Delovni čas:

od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure, v ponedeljek zaprto, v nedeljo od 9. do 13. ure

Ljubljana – Trzin – Domžale – Maribor

S tem oglasom nudimo 20 % popust do konca meseca avgusta.
Želimo vam čimprejšnje ozdravljenje.

20. JULIJA 1992 MINEVA PET DESETLETIJ OD POŽIGA VASI HRASTNIK. SPOMINE NA TRAGIČNE DOGODKE BOMO OBUDILI

V NEDELJO, 26. JULIJA 1992 OB 11. URI V VASI HRASTNIK

NA SLOVESNOST BO ORGANIZIRAN ODHOD IZ GABRJA OB 10. URI, ZA STAREJŠE UDELEŽENCE BO POSKRBLJENO ZA PREVOZ.

V KULTURNEM PROGRAMU SODELUJEJO GODBA IN PEVCI IZ MORAVČ.

VABIMO VAS, DA S SVOJO PRISOTNOSTJO POČASTITE DOGODKE, KI OSTAJO ZA VEDNO ZAPISANI V ZGODOVINI NAŠEGA KRAJA IN NARODA.

HRASTNIK – pet desetletij po tragediji

OBVESTILO

Uradne ure Družbenega pravobranilca samoupravljanja Domžale so **vsak ponedeljek, od 12. do 15. ure na Kolodvorski ul. 8, tel.: 721-376**. Ob drugih dneh se lahko oglašite pri Družbenemu pravobranilcu samoupravljanja Kamnik, Tomšičeva 2, telefon: 832-887, g. Francu Svetelju.

DRUŽBENI PRAVOBRANILEC
SAMOUPRAVLJANJA DOMŽALE

**Enota Kemija
Mengeš, Kolodvorska 27**

VABILO

Odločili smo se predstaviti krajanom občine Domžale našo tovarno v Mengšu.

Vabimo vas v soboto 18. 7. 1992 na vodene ogledе tovarne, in sicer:

– ob 8. uri in ob 10. uri

Veseli bomo, če nas boste obiskali, in radi vam bomo povedali, kar vas bo zanimalo o naši tovarni.

*Bolečino da se skriti,
tudi solze zatajiti,
a kako srce boli in krvavi,
ker vaju Štefan in Bojan
več v našem domu ni.*

V SPOMIN

22. julija bo minilo leto in 3. septembra pet let žalosti, odkar sta naju v cvetu mladosti za vedno zapustila najina sinova

Bojan in Štefan Rožič

z Vira

Zahvaljujeva se vsem, ki se ju spominjate in obiskujete njun prerani grob.

mami in ati

ZAHVALA

Iskrena hvala tistim občanom, ki so se udeležili pogreba najinega sorodnika

Ivana Krambergerja

10. junija v Negovi.

Stane Kramberger iz Zg. Jarš in Gustel Kramberger z Vira

*Čas ni dal, da bi nam
roko vsaj podal.
Je mrak te vzel,
še preden si vzcvetel.*

V SPOMIN

Dne 23. junija je minilo leto dni, odkar nas je prezgodaj zapustil naš sin in brat

Robi Rakef

iz Trzina

Hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov prerani grob.

Vsi njegovi

*Vedno znova, ko jutro se rodi,
v dan zazrem se s solznimi očmi.
Srce v bolečini zaječi, je res,
da tebe več med nami ni.*

V SPOMIN

Dne 12. junija je minilo sedem let, odkar se s končnega šolskega izleta ni vrnil naš predragi, nepozabni sin in brat

Matjaž Pižem

Iskrena hvala vsem, ki se ga s hvaležnostjo spominjate, nam pomagajte v tej nedoumljivi bolečini preživeti, postojite ob njegovem preranem tistem domu, mu prinašate rože in sveče.

Vsi njegovi

*Ljubil si življenje, ljubil si svoj dom,
a tiho brez slovesa si odšel v večni dom.
V grobu mirno spiš, a v domu našem je
praznina
in v srcih naših bolečina.*

V SPOMIN

26. julija bo minilo žalostno leto, odkar nas je tragično zapustil naš dragi sin, brat in ati

Andrej Kunavar

Hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov prerani grob.

Vsi njegovi

*Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli.*

V SPOMIN

Minilo je četrto leto, odkar je od nas za vedno odšel naš dragi mož, oče in dedek

Ivan Vilar

iz Krtine

Vsem, ki ste ga ohranili v spominu in postojite ob njegovem grobu, iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Umrla je naša draga mama

Valentina Zalokar

rojena Pavlin z Rodice

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za podarjeno cvetje, izraze sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala dr. Farkašu za nesebično skrb, gospodu župniku za zadnje slovo in drugim, ki ste ji stali ob strani v težkih trenutkih.

Vsi njeni

*Oj težka pot, oj tožna pot,
ko od srca srce se ločil
Mi spremljamo te žalujoči,
saj ti na veke greš od tod.* (S. Gregorčič)

ZAHVALA

Po hudi boleznici je v oseminsedemdesetem letu tiho zaspala mamica, stara mama, sestra in teta

Grozdana Drašček

roj. Prašelj iz Sp. Jarš

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, še posebej pa sosedom za izrečena sožalja in besede tolažbe ter podarjeno cvetje. Prisrčna hvala dr. Hacetu, oktetu bratov Pirnat in g. Juhantu za poslovilne besede ob odprtem grobu. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Njeni: sinovi Bojan, Stašo, Vojko in hči Nevenka z družinami

ZAHVALA

V dvainšedemdesetem letu starosti nas je nenadoma zapustila draga sestra in teta

Minka Kovač

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove za cerkve in svete maše in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo župniku g. Perčiču za poslovilne besede in lepo opravljen pogrebni obred. Zahvaljujemo se Oktetu bratov Pirnat za občuteno zapete žalostinke. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

V štirinšestdesetem letu starosti nas je zapustil dragi mož, oče, stari oče, brat, tast in stric

Alojz Grčar

iz Topol

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste bili v žalosti z nami in nam pomagali, izrekli pisna in ustna sožalja. Hvala vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje, sveče in denarno pomoč cerkvi. Hvala Gasilskemu društvu Topole in vsem drugim gasilcem, pevcem KPZ Zvon, trobentaču in g. župniku za opravljen pogrebni obred in vsem tistim, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala tudi dr. Gabrijeli Kovač Mohar in sestri Ivi Kralj za zdravniško pomoč in nego na domu. Vsem in vsakomur še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi

Dne 22. maja 1992 nas je zapustil naš dobri mož, ati in brat

Franč Kožar

upokojeni obrtnik iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za darovano cvetje, izrečena sožalja ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala dr. Zajčevi, pevcem in g. kaplanu za pogrebni obred.

Žena Minka, hčerki Gida in Kati

*Ljubil si življenje, ljubil si svoj dom,
a tiho in brez slovesa si odšel v večni dom.
V domu našem je praznina, a v srcih bolečina.*

ZAHVALA

V osemindvajsetem letu se je nepričakovano poslovil od nas ljubi mož, ati, sin, brat in stric

Andrej Lajevec

p.d. Štucov Andrej
iz Gore pri Pečah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem ter sodelavcem kolektiva Tosama za pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in stali ob strani. Iskrena hvala oktetu Tosame in Lipi iz Vač za ganljive žalostinke, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, govornikom za poslovilne besede, praporščakom in gasilcem iz Peč, Tosame ter sosednjih društev ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili v prerani grob. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoči: žena Pavla, hči Dragi, sin Marko, ata, mama, brat France z družino ter drugo sorodstvo

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustila naša draga mama

Brigita Šarc

rojena Škerjanc,
iz Preserij pri Radomljah

Ob nenadomestljivi izgubi naše drage mame se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, sovaščanom, prijateljem in znanecem za izrečena sožalja in podarjeno cvetje, darove za obnovo cerkve in svete maše. Hvala g. župniku Alojzu Golobu za lepo opravljen pogrebni obred. Posebna hvala Hafnerjevim, Kati Vavpetič in Majdi, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi tovarni LIP Radomlje. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni!

*Delo, skrb in življenje,
to tvoje je bilo življenje,
čprav te smrt iz sredine naše je vzela,
še vedno te ljubim
v srcih naših bo gela*

ZAHVALA

Umrli je naš dragi mož, oče, dedek, brat in stric

Franc Prelovšek

z Vira pri Domžalah

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znanecem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala Ribiški družini Bistrica za besede slovesa, pevcem Tosame, trobentaču za zaigrano Tišino in praporščakom. Zahvaljujemo se g. dr. Banku in dr. Pevcu za zdravniško pomoč, g. župniku iz Doba za lep pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Umrli je draga mama, stara mama, sestra in teta

Jerica Repanšek

Ob nenadni boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znanecem in prijateljem za podarjeno cvetje, sveče, svete maše, darove za cerkev, izraze sožalja in tolažbo ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se loškim gasilcem, vokalnemu kvintetu Gorenjci in gospodu Zajcu za lepo opravljen pogrebni obred. Iskrena hvala dr. Kovač-Moharjevi za spodbudne besede in skrb za njeno zdravje. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni

*Ne jokajte na mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

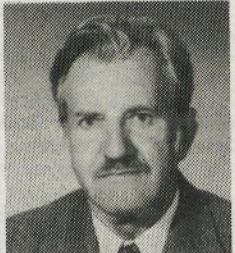
V enainsedemdesetem letu nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, stric in svak

Janez Hribar

iz Domžal

V najtežjih in najbolj bolečih trenutkih je veliko lažje, če veš, da so ljudje, ki mislijo nate in ki iskreno sočustvujejo s tabo. Zato se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali v času njegove boleznij in ob smrti. Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znanecem in prijateljem Količevu za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala dr. Farkšu in patronažni sestri za požrtvovalnost in obiske na domu. Zahvaljujemo se gospodu kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem za zapete žalostinke, trobentaču za Tišino. Hvala osebju Doma počitka v Domžalah, kjer je preživel svoje zadnje dni. Vsem in vsakomur posebej še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi mož, oče in stari ata

Vinko Tavčar

iz Domžal

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanecem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Hvala kolektivom LIP Radomlje, Varnost Mengeš, Napredek Domžale in Petrol Ljubljana za vso izkazano pozornost. Hvala pevcem Stobljanskega okteta za zapete pesmi, Franciju Stoparju za zaigrano Tišino in praporščakom. Iskrena hvala tudi župnikoma g. Perčiču in g. Šlibarju za lep žalni obred in poslovljne besede. Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste našega očeta imeli radi in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V sedeminosemdesetem letu starosti je umrla dobra mama, stara mama in prababica

Angela Kosmač

rojena Lajevec, p.d. Brinovčeva
mama
iz Zg. Dobrave pri Moravčah

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala g. župniku za pogrebni obred in pevcem za zapete žalostinke. Še enkrat vsem iskrena hvala!

Žalujoci: hčerke Kristina, Micka, Slavka in sin Ivan z družinami ter drugo sorodstvo

ZAHVALA

Umrli je naša draga

Mihaela Orel

iz Trzina

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ji med boleznijo stali ob strani, še posebno ge. Minki Lemčevi ter osebju Doma počitka Mengeš. Hvala trzinskim gasilcem, pevcem, g. župniku ter vsem drugim, ki ste nam izrekli sožalje in mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Sin Tone in Mateja v imenu vsega sorodstva

*Ljubil si življenje, ljubil si svoj dom,
a tiho in brez slovesa si odšel v večni dom.
V domu našem je praznina,
a v srcih bolečina.*

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi

Jože Ložar

iz Ihana

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znanecem, ki ste darovali cvetje in sveče in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo ihanskim pevcem, gasilcem in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoca žena Dragica in sin Jože

*Zaspala mamica si zlata,
zaprla trudne si oči,
naj Bog odpre ti rajsko vrata,
želimo danes tebi vsi.*

ZAHVALA

Huda, zahrtna bolezen je ustavila plemenito srce naše drage žene, mami, sestre in svakinje

Helene Morela

roj. Vode, iz Zaboršta pri

Domžalah

V globoki žalosti se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, predvsem Mariji Repe za vsestransko pomoč, prijateljem in znanecem za izrečena sožalja, tolažbo, podarjeno cvetje, sveče in svete maše, kar nam bo lajšalo tako bolečo izgubo drage pokojnice. Hvala dr. Mojci Zajc in patronažni sestri Bredi Kavka, g. župnikoma Perčiču in Novaku, oktetu bratov Pimat in ihanskim pevcem, še posebej mladim pevkam za pesem Našim materam, in na koncu hvala vsem, ki ste našo drago mami v tako velikem številu pospremili v poslednji dom.

Vsi njeni

ZAHVALA

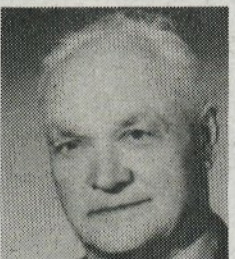
V devetindesetem letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, ded in nečak

Martin Černetič

iz Mengša

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanecem za izkazano sožalje, podarjeno cvetje ter denarno pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se Gasilskemu društvu Mengeš in sosednjim društvom, praporščakom, gospodu Jožetu Žargi za poslovljne besede, gospodu Marjanu Trobcu za zaigrano Tišino in pevcem ter gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Zahvaljujemo se tudi zdravstvenemu osebju za njihovo požrtvovalnost. Še enkrat vsem hvala!

Žalujoci: žena Marija, sin Matija, hčerke Barbara, Tina in Miša z družino.

ZAHVALA

Umrli je naš oče

Franc Brenčič

iz Doba

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem, krajevni skupnosti in Gasilskemu društvu Dob, Krajevni organizaciji ZBJ Dob, Čebelarski družini Krtina, sindikatu Tosame in Papirnici Količevu za izrečena sožalja in podarjene sveče. Posebej se zahvaljujemo dr. Martinu Farkšu in vsem, ki ste ga med njegovo boleznijo obiskovali in mu krajšali čas.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Umrli je naša draga mama

Vida Černivec

iz Domžal, Kamniška 13

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem za izrečena sožalja, darovano cvetje in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo osebju Zdravstvenega doma Domžale in sosedom ga. Ireni Hribovšek in ga. Tonki Hočevar, saj sta ves čas njene boleznij trdno stali ob strani in ji pomagale lajšati njeno trpljenje. Hvala praporščakom Društva upokoencev, Društvu invalidov, KO ZB NOV Slavka Šlandra Domžale, Klubu upokoencev Tosama in oktetu Tosama za zapete žalostinke. Vsem še enkrat iskrena hvala! Spoznali smo, kako radi ste jo imeli.

Domžale, 31. 5. 1992

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega draga

Janeza Škofica

ekonomista

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga z obilo cvetja v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, nam v dnevih žalosti kakorkoli pomagali in nam z ustnim ali pisnim sožaljem stali ob strani. Hvala gospe Kseniji, Stobljanskemu oktetu za prelepe pesmi slovesa in gospodu kaplanu za lepo opravljen obred.

Žena Vida, sinova Marko in Matija

ZAHVALA

Umrli je naša nepozabna mama

Katarina Prašnikar

Drotarjeva Kati

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo Zvezi borcev Domžale, govornikoma Juriju Vulkanu in Stanetu Ivanetiču za poslovljne besede, Oktetu bratov Pimat za zapete pesmi ter vsem bližnjim sosedom in sorodnikom za izrečena sožalja in darovano cvetje.

Vsi njeni

*Zaman je bil tvoj trud,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.*

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi mož, oče in stari oče

Simon Bele

iz Mengša

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam ob težkih urah stali ob strani, izrazili sožalje in delili z nami bolečino slovesa. Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo Stetovim za humano pomoč med boleznijo in njegovo zadnjo uro. Hvala gosp. Gabriču, gosp. Rajterjevi, dr. Kovačevu in osebju bolnišnice dr. Petra Držaja za njihovo pomoč med njegovo boleznijo. Hvala vsem pevcem, godbi in trobentaču za zaigrano Tišino. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala!

Vsi njegovi

Bodi zdrava domovina

Kulturno društvo Miran Jarc iz Škocjana je v soboto, 4. julija, v svojem poletnem gledališču na Studencu imelo v gosteh moški pevski zbor Fantje na vasi iz Clevelanda. Svojo pevsko turnejo po Sloveniji je zbor trinajstih pevcev začel na Studencu. Vsi pevci so rojeni v Ameriki in so potomci naših izseljencev. Domače kulturno društvo je tako pevcem kot drugim izseljencem iz Amerike, Kanade in Argentine pripravilo pristrčen sprejem.

Do nastopa pevcev iz Clevelanda v poletnem gledališču na Studencu je prišlo na pobudo bratranca Franca Stražarja, ki že skoraj vse povojno obdobje živi v Torontu. Ves čas med obiskom v Kanadi sem bival pri njem in se mu za gostoljubje zahvaljujem. Omogočil mi je tudi potovanje v Cleveland. Stražar, ki je tudi odlični pevec in do bro pozna pevske sposobnosti tega clevelandkega zbora, je svetoval naj bi zbor med pevsko turnejo po Sloveniji povabil tudi v studenški auditorij.

V Clevelandu sem od Staneta Krulca, kjer sem stanoval, poklical Janeza Sršena in že sva se dogovorila za koncert na Studencu.

V soboto popoldne so si pevci iz Clevelanda po kosilu v Jamarskem domu na Gorjuši ogledali Železno jamo in muzejske zbirke. Potem smo se z avtobusom zapeljali na pokušino piva Adam Ravbar v pivnico na Rodici. Pevci so si tudi ogledali to zasebno proizvodnjo piva. Po ogledu Jelovškovih fresk v grobeljski baročni cerkvi nas je pot vodila v angleški park v Arboretumu v Volčjem potoku. Nato smo se odpeljali v Moravče in nazaj grede skozi Vrhpolje proti Studencu, kjer so se pevci pripravili za nastop.

Ob pol devetih zvečer so se najprej oglašali škocjanski zvonovi in z ubranim pritkavanjem pozdravili

goste in udeležence glasbenega večera. Poleg narodnih noš, vseh je bilo več kot sto, so pevce pričakale tudi tri kočije s konji. Udeleženci so kar iz svojih sedežev spremljali pevce, ki so se iz Škocjana pripeljali na prizorišče. Trio družine Novina iz okolice Novega mesta, ki je bil gost večera, je med tem igral: Gor čez Izaro. Ko so pevci izstopili iz kočij, so se pozdravili z obiskovalci ter se posedli med narodne noše, ki so za to izseljeniško praznovanje prišle iz okoliških vasi in celo iz Ithana, Bišča in Domžal.

Kulturni program je začel Dekliški pevski zbor iz Domžal pod vodstvom Karla Leskovca ter pevcem in gostom v pozdrav zapel tri pesmi. Nato je bilo urejeno in s cvetjem okrašeno sceno z napisom: BODI ZDRAVA DOMOVINA s svojo ubrano pesmijo in čistimi glasovi požlahtnil še zbor Fantje na vasi iz Amerike.

V začetnem delu koncerta je pevce in vse izseljence ter njihove sorce in druge poslušalce s posebej za to priložnost izbranimi besedami pozdravil župan občine Domžale mag. Ervin Anton Schwarzbartl, ki je med drugim dejal, da si želimo še več uspešnega sodelovanja na kulturnem, gospodarskem in drugih področjih. Pevce je spodbujal, naj vztrajajo v prepevanju lepe slovenske pesmi in naj govorico svojih mater in očetov posredujejo potomcem. Župan je pevcem naročil, naj iskrene pozdrave sporočijo županu mesta Clevelanda in Euclidu. V svojem slavnostnem govoru je tudi povedal, da sta se letos pobratili občini Euclid in Domžale. Povedal je tudi, da je župan mesta Euclida gospod Mayor Lynch v znak pobratenja zastopniku občine Domžale na svečani seji občinskega sveta v Euclidu 4. maja izročil ključ kot simbol mesta Euclida.

Drugi del koncerta je začela instrumentalna skupina družine Novina. Poslušalce je posebej navdušil petletni Tomažek z igranjem na

Fantje na vasi iz Clevelanda med nastopom na Studencu: Janez Sršen, zborovodja, Tomaž Sršen, Peter Dragar, Janez Žakelj, Marko Jakomin, Pavle Lavriša, Janez Šemen, Štefan Rezonja, Tomaž Štepec, Marko Celestina, Nejc Slak, Tomaž Slak in Janez Tominc

bariton. Potem so vse do konca program izpolnili pevci iz Clevelanda. Program je povezovala in se nekajkrat ustavila pri lepota Slovenije, značaju slovenskega človeka ter vmes vpleta spomine na sedaj že skoraj pozabljeno slavninarstvo Blaženka Mali. V spomin na tradicijo domžalskega slavninarstva je ob koncu programa na oder priteklo trinajst deklet s slavniki na glavah in so jih dale nastopajočim Clevelandčanom na glave. Dale so jim tudi nagelj z rožmarinom. To so uprizorile tako pristrčno, da je mnoge udeležence tako ganilo, da so se jim oči orosile.

Predsednik zbora Fantje na vasi Janez Tominc se je organizatorjem zahvalil za pristrčen sprejem in prijetna presenečenja. Naj dodamo še to, da so starši dveh pevcev doma iz naše občine. Ta pevca sta Tomaž Sršen in Janez Sršen, ki je hkrati tudi pevovodja.

Na oder so nato prišle še narodne noše, »furmani« pa so se med poslušalce in nastopajoče pripeljali s konji v kočijah. Fantje na vasi, ki so po petnajstih letih skupnega nastopanja že krepki mošje, so se poslovlili od svojih navdušenih poslušalcev, posedli so se v kočije in se, tako kot so se na začetku pripeljali, zdaj odpeljali.

Da je bilo to prijetno doživetje in srečanje pevcev, izseljencev in domačinov več kot navaden glasbeni večer, kot so ga poimenovali organizatorji, pove tudi to, da mnogi poslušalci, vseh je bilo več kot sedemsto, še dolgo potem niso zapustili gledališča. Občudovali so lepo

okolico, katero tako kot zmeraj obogatila še lepo osvetljena cerkev sv. Kancijana zadaj na hribu. Izseljenci in njihovi svojci, ki so na Studenc prišli iz vse Slovenije, so se posebej čudili lepo urejenemu poletnemu gledališču s pomično streho sredi zelene okolice. Med poslušalci je bil tudi dr. Stanko Bugar, kandidat za predsednika predsedstva Slovenije. Domačinov je bilo to pot res nekaj manj kot ponavadi, kar je po dveh gostovanjih ljubljanske operne hiše s Straussovo opereto NETOPIR pred enim tednom povsem razumljivo.

Pevski zbor iz Clevelanda je homogen, kakovostno dovršen in sodi med najboljše zbore, ki jih Slovenci primoremo zunaj naše domovine. Pevci iz daljnega Clevelanda, daleč od svoje matične domovine prekašajo številne pevske zbore doma. Čeprav so vsi rojeni v Ameriki, nimajo težav z izgovorjavo, kar je prav gotovo zaslug njihovih staršev. Sobotni nastop Clevelandčanov na Studencu je bil zelo uspešen, za kar so jih poslušalci nagradili z navdušenimi aplavzi.

STANE STRAŽAR

AVTOOPTIKA VULKANIZERSTVO

- elektronska meritev in nastavitve podvozja
- montaža, centriranje ter popravila in prodaja avto plaščev Sava Exact, Semperit in obnovljeni avtoplašči Bandag.

Jože Skok, Veselovo nabrežje 16, MENGEŠ, tel. 737-300

Salon Preserje pri Radomljah Oblikovanje postave brez diete in napora

Po vzoru ameriških in zahodnoevropskih salonov tudi pri nas oblikujemo postavo brez diete, napora, izčrpanosti in utrujenosti.

- oblikovanje postave ● odstranjevanje celulita ● masaža ● razgibanje sklepov ● boljše prekrvavitve telesa ● izboljšanje telesne in duševne kondicije ● sprostitve
- Vzemite si urico časa, samo zase Vse to boste dobili pri nas s pomočjo najsodobnejše tehnologije.

Informacije in naročila po telefonu (061) 727-818 od 15. do 21. ure vsak dan, razen nedelje.

PUČKO

CEMENTNI IZDELKI VINKO PUČKO
Vir, Šaranovičeva 10, telefon: 061/713-327
DELAVNICA - VRBA - LUKOVICA

ograjni elementi
693 SIT

1.047 SIT

tlakovci/H-S 1m²
550 SIT

elementi za stebre 20x20x11cm
43 SIT

cv. korita od
1.100
2.442 SIT

VRTNARSKO TEHNIČNA TRGOVINA JURČEK

Stranska ul. 9, 61230 Domžale tel.: (061) 723-021

**NUDIMO VAM
VRTNE SEDEŽNE GARNITURE
VSE VRSTE SEMEN, ČEBULIC IN TRAV
ZEMLJE ZA DOGNOJEVANJE IN PRESAJANJE
OKRASNE LONČKE, KORITA IN STOJALA ZA ROŽE
MOTORNE IN ELEKTRIČNE KOSILNICE TER
KULTIVATORJE
DOMAČE ORODJE IN ORODJE ZNANEGA
PROIZVAJALCA VRTNE OPREME GARDENA
VSE ZA VAŠE HIŠNE LJUBLJENCE**

PRIČAKUJEMO VAS VSAK DAN OD 8. DO 19. URE,
OB SOBOTAH PA OD 8. DO 13. URE.

slamnik

Domžale

Slamnik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številka), 1929 (2 številka), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Glasilo izhaja mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi:

Stane STRAŽAR, glavni in odgovorni urednik ● Jurij BERLOT, Slovenska ljudska stranka ● Franc CERAR, neodvisni ● Martin GROŠELJ, Liberalno demokratska stranka ● Janez HRIBAR, Slovenska ljudska stranka ● Igor LIPOVŠEK, SDP – Socialdemokratska prenova ● Ada LOVŠE, Socialistična stranka ● Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Socialdemokratska prenova ● Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrati ● Milan PIRMAN, Liberalno demokratska stranka ● Janez STIBRIČ, Slovenska demokratična zveza – Narodna

demokratska stranka ● Matjaž VOVK, Slovenska demokratična zveza – Narodna demokratska stranka. ● Glavni in odgovorni urednik Stane STRAŽAR, tel. 711-832. ● Tehnični urednik Janez DEMŠAR. ● Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna ljudske pravice Ljubljana.

Rokopise (osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave) oddajte v tajništvo predsedstva Skupščine občine Domžale, Ljubljanska ul. 69/1. Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.

Glasilo je na podlagi sklepa Izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.